

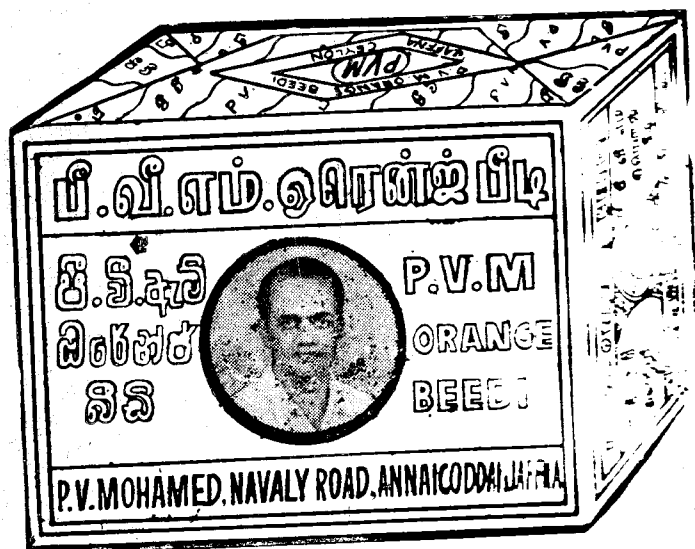
# மல்லிகை

ஆசிரியர் : டொமினிக் ஜீவா

யுதப் புரட்சியின்  
50<sup>வது</sup>  
ஆண்டுமணி

15-11-67

விலை சதம்: 60



பீடி உலகில் இன்று தனக்கேன  
ஒரு தனி இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு  
மிக வேகமாக மக்கள் மனதில் தனது  
பெயரை நிலை நாட்டி வருபவை

**ஒரேன்ஜ் பீடிகளே**

பீடி ரஸிகர்கள் இன்று ஒரேன்ஜ்  
பீடிகளையே வாங்குகின்றனர் தமது  
சூப்பகத்தில் வைத்திருக்கின்றனர்.

**பி.வீ.எம்.ஒரேன்ஜ் பீடி**

நவாபி ரோட் - ஆனக்கோட்டை.

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் — கவி  
யாதியினைய கலைகளில் — உள்ளம்  
ஈடுபட்டுள்ளதும் நடப்பவர் — பிறர்  
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”

கொடி: 2.

நவம்பர் 15—1967

மலர்: 13

## உள்ளடக்கம்

தலையங்கம்	
பாரதியார்	4
சோவியத் மொழியியல் அறிஞர்	5
அலெக்ஸி சுர்கேசுல்	8
இலியா எரன்பர்க்	12
கவிஞர் ரொஷ்தெவன்ஸ்கி	14
செர்ஜீய் மிக்கல்கோவ்	17
முகம்மது அலி (காரியஸ்கிளே)	21
இயக்கியச் சந்திப்பு	23
நெருப்புக் கோயில்	26
குட்டிக் கதை	27
சிங்களச் சிறு கதை	29
ஏ. இக்பால்	32
இலக்கியப் பலகணி	33
வீனஸ் '4'	36
வ. பொன்னம்பலம் B. A.	37
நஸ்ருல் இஸ்லாம்	39
கிரெப்த்ஸோவ்	42
எம். ஏ. நுஹ்மான்	44
அ. கதிர்காமநாதன்	46
என். லோரின்	49
அபா செர்னியாக் கோவ்ஸ்கி	51
மார்க் தான்ஸ்காய்	54
போரிஸ் ரூப்தெங்கோ	56
தமாரா த்ரிபொனோவா	58
பேராசிரியர் ஓய். செலிஷேவ்	61
ரோமன் கிஸ்ஸுர்க்	63
செகாவின் படம்	66
ஐ. லெவெஷுனா	67
அனதோலி தோப்ரோனிச்	69
முதல்வனார்	72

## அட்டைப்படம்

### மனுக்குலத்தின் சாதனை!

மனிதன் இம்மண்ணில் தோன்றிய நாளிலி ருந்தே விண்ணை நோக்கித் தனது ஆச்சரியங் கலந்த சிந்தனையை உலவவிட்டதுண்டு. தனது அறிவுக்கே அப்பாற்பட்ட கோள்களையும் அண்ட வெளி அற்புதங்களையும்பற்றித் தனது கற்ப னைப் புரவியைத்தட்டிப் பறக்கவிட்டதுமுண்டு.

இப்படிப்பட்ட அதிதக் கற்பனைகளில்மூழ்கி சராசரி மனிதன் தனது துன்ப துயர்ங்களையும் சற்று மறக்கப் பழகிக்கொண்டான். இன்னும் சிறிது சிருஷ்டித்திறமை படைத்தவனே பல 'லோக'ங்களையும் கற்பனைபண்ணி பல இதிகாச புராணங்களின் சீர்களையும் சிறப்புக்களையும் வர் ணித்துக் கவிதையிசைத்தான்.

நமது பாட்டன் பாட்டிமார்களும் அந்த உலகங்களின் ஒன்றான 'சந்திரலோகம்' பற்றிச் கதைசொல்லும்பொழுது அங்குவாழும் கொத் தியாத்தைக் கிழவி அம்மியில் அரைத்துக் கொண்டிருக்கும் இலட்சணம்பற்றி எத்தனை எத்தனையோ கதைகளைச் சொல்லிவிட்டார்கள்.

ஆனால் இன்றைய மாமனிதன் இந்த மனித குலக் கற்பனையின் பீடத்திலே தனது முத்தி ரையைப் பதித்துவிட்டான்! அத்துடன் கற்ப னைக்கும் எண்ணத் தொலையாத தொலைவான் இடத்திலுள்ள விடிவெள்ளி என்று நம்மவர்க ளால் அழைக்கப்படும் சக்கிரனிலும் இதேமனி தன் தனது மனித முத்திரையைப் பொறித்து விட்டான்.

ஆகா ... இந்த விஞ்ஞானக் காலகட்டத் தில் வாழும் நாம்தான் எவ்வளவு பாக்கிய சாலிகள்!

மனிதனின் சிருஷ்டியமைப்பு சந்திரனுக்குப் போய் முதன்முதலில் அதில் இறங்கியது அந்த விஞ்ஞான அமைப்புத்தான் இது.

மல்லிகையில் வெளியாகும் கதைகள் யாவும் கற்பனையே.  
எழுதியவர்களே கதைக்கும் கற்பனைக்கும் பொறுப்பாளிகள்.



## அரை நூற்றாண்டும்

### யுகப் புரட்சியின் தாக்கங்களும்

50 ஆண்டுகள் என்பது சரித்திர வளர்ச்சிப் போக்கில் ஓர் அணுவுக்குச் சமானம்தான். ஆனால், இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது பத்துக்களுக்குப் பின் வந்த ஐம்பது வருடங்களும் உலக சரித்திரத்தின் சகல அம்சங்களையுமே திசை திருப்பும் ஆண்டுகளாக வந்து வாய்க்கப் பெற்றுள்ளன என்பதைச் சரித்திரமும் அரசியலும் தெரிந்தவர்கள் இன்று ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர்.

இதற்குக் காரணமாக அமைந்தது தான் நமது மகாகவி பாரதி அன்று இனங் கண்டு கவிக் குரல் கொடுத்துப் போற்றிய 'ஆகா வென்றெழுந்தது பார், யுகப் புரட்சி' என்ற 1917ல் ரஷ்யாவில் நடைபெற்ற மகத்தான மனித குல விடுதலைப் புரட்சியாகும்.

உலகம் தோன்றி இன்று வரைக்கும் இந்தப் பார் முழுவதும் எத்தனையோ வகையான புரட்சி அலைகள் தோன்றியுள்ளன; தோன்றி மறைந்துமிருக்கின்றன. ஆனால் ரஷ்யாவில் நிகழ்ந்த இந்தச் சோஷலிஸப் புரட்சிதான் மனித குலம் நீண்ட நெடுங்காலமாகக் கனவு கண்டு வந்த ஒரு சொர்க்க உலகைப் பூமியில் படைப்பதற்கு வழி சமைத்துத் தந்தது. அத்துடன் உலகில் பல அடிமைப்பட்ட நாடுகளும் சுதந்திரச் சங்கநாதம் செய்து விடுதலைபெற மிகப் பெரிய தார்மிக சக்தியாகவும் மிளிர்ந்தது.

இதையும் மீறித் தமிழ் மொழிக்குப் 'புரட்சி' என்ற வார்த்தையையே தந்து தவியதும் இந்த யுகப் புரட்சிதான்!

ஜாரின் ஆட்சிக்குட்பட்ட ரஷ்யாவில் அக்கால ரஷ்யப் பிரபுக்களும், சீமாட்டிகளும், மேட்டுக் குடிமக்களும் பிரெஞ்சு மொழியில்தானும் சம்பாஷிப்பார்கள். நமது நாட்டில் இன்னமும் ஆங்கிலத்திலேயே தமது நாய்களைக் கூடக் குரைக்கப் பழக்க நினைக்கும் சில கறுப்புப் துரை மார்களைப் போல, அங்கும் ரஷ்ய மொழி வெறுக்கப்பட்டு, பிரெஞ்சுப் பாஷை ஆதிக்கம் வகித்து வந்தது அக்காலம்.

“நாங்கள் பிரபுக்கள்; கேவலம் குதிரைக் காரனும் பிணம் புதைக்கிறவனும், தோட்டியும் பேசும் ரஷ்யப் பாஷையை நாங்கள் பேசுவது கேவலத்திலும் கேவலம். பிரெஞ்சு மொழி ஆகா..... எப்படிப்பட்ட அற்புதமான தேவ பாஷை!” எனத் திமிர்த் தாண்டவமாடினர், ஜார்காலப் பிரபுக்களும், சீமான் சீமாட்டிகளும்.

ஆகாவென்றெழுந்தது யுகப் புரட்சி; சீமான் சீமாட்டிகளின் வாய்க்கொழுப்பு அடங்கியது. தேசமே புதுப் போக்கில் சிந்தித்தது; புதிய பாதையைச் செப்பினிட்டது.

இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் மறைந்தோடிவிட்டன. யுத்தக் கொதியன் ஹிட்

வரின் படையெடுப்பு நடந்தது. எண்ணி இருபத்தொரு நாட்களுக்குள் அந்த நாகரிக மொழியைப் பேசிய கனவான்களின் கற்பனைத் தாயகம்—பிரெஞ்சு நாடு—ஹிட்லரின் காலடியில் பரிபூரண சரணாகதியடைந்து விட்டது!

மாறாகத் தோட்டிகளும் குதிரைக்காரர்களும் பிணம் புதைப்பவர்களுமான ரஷ்ய மொழியைப் பேசிய உழைக்கும் மக்கள் சோஷலிஸ்த் தாயகத்தை உருவாக்கியது மாத்திரமல்ல, யுத்த வெறியன் ஹிட்லரை—அவனது அரக்கப் படைக்கும் பலை—பெர்லின் வரை துரத்தியடித்து, ஜெர்மனியின் தலைப் பட்டினத்திலேயே சரணடையச் செய்ததுடன் பிரெஞ்சு நாட்டுக்குக் கூட விடுதலை வாங்கித் தந்தனர்.

அதை அடுத்துக் கால் நூற்றாண்டுகள் சென்றுவிட்டன. உலக அறிவே ஆங்கில மொழியின் அத்திவாரத்தின்தான் அடங்கிக் கிடக்கின்றது என உலகை ஏமாற்றி வந்தது ஒரு சர்வதேச எத்தர் கூட்டம். வெளிநாட்டிலும் உள்நாட்டிலும் இக் கோஷத்திக்குப் பக்கப் பாட்டுப் பாட வேறொரு கறுப்புத் துரைமார்கள் கூட்டமும் அந்தந்த நாடுகளில் அரசாங்க ஆதிக் கத்தில் இருந்து வந்தது. “இங்கிலீஸில் இல்லாதது ஒன்றுமேயில்லை” எனப் பல வழிகளிலும் பிரச்சாரம் தொடர்ந்து பல நூற்றாண்டுகளாக நடைபெற்று வந்தது. ஆனால் இன்றைய நிலை என்ன?

வெறும் மொழியல்ல அறிவு என்பதைப் பாமர மக்கள்—உழைக்கும் கரங்களைக் கொண்ட தொழிலாளர்கள்—இன்று யதார்த்த ரீதியாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளனர். ஆங்கிலத்தையே தாய் மொழியாகவும் தந்தை மொழியாகவும் வாய்க்கப் பெற்ற இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, அவுஷ்திரேலியா, கனடா போன்ற நாடுகள், சோவியத் ரஷ்யா ரஷ்ய மற்றும் பிரதேச மொழிகளின் கல்வியமைப்பிலேயே மாபெரியவிஞ்ஞான சாதனைகள் புரிந்துள்ளதைப் பகிரங்கமாக இன்று ஒப்புக்கொள்ளுகின்றன.

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் குதிரைக்காரனும் செருப்புத் தைப்பவனும்

பிணம் புதைப்பவனும் இன்னும் பல தொழில்கள் செய்த தொழிலாளர்களும் பேசிய மொழி-வளர்த்த பாஷை அகில உலகமுமே இன்று அங்கீகரிக்கத்தக்க மாபெரும் கண்டு பிடிப்புகளைக் கண்டுபிடித்து உலகப் பொதுமையாக்கும் மொழியாக வளர்ந்து மலர்ந்துள்ளது. சந்திரனில் முதன் முதலில் முத்திரை பதித்தது அந்த மொழி; சுக்கிரனிலும் மனித சின்னத்தைப் பொறித்ததும் அந்தப் பாஷை!

இந்த யுகப் புதுமைகள் எல்லாம் எப்படி ஏற்பட்டன? அதுவும் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குள் தாய் மொழியில் இது வெல்லாம் எப்படிச் சாத்தியப்பட்டன?

அரைநூற்றாண்டுக்கு முன்னர் ஏற்பட்டதே அந்த மகத்தான மாற்றம்; அது தான் இதற்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம்! இதை மறுப்பவர்கள் மறுத்துக் கொண்டே இருக்கட்டும்; காலம் இவர்களுையே மறந்துவிடும்!

இம் மகத்தான மாற்றங்களை இப்புரட்சி தான் உருவாகிய ரஷ்ய நாட்டில் மாத்திரம்தான் ஏற்படுத்தியதா? உலகம் பூராவுமே இப்புரட்சியின் எதிரொலிகள் பலப்பல ரூபங்களில் தோன்ற ஆரம்பித்தன. உலகில் மூன்றிலொரு பகுதி இன்று சோஷலிஸ முகாமாகிவிட்டது. ஆசிய ஆபிரிக்க நாடுகள் இன்று புதுச் சதந்திரத்தின் ருசியை அனுபவிக்கின்றன.

தமிழ் இலக்கியத்தில் இந்தப் புரட்சி அலை எதைச் சாதித்தது? பாரதி தொடக்கம் கல்கிவரை, பலப்பல தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கள் இன்று இலட்சக்கணக்கில் ரஷ்ய மொழியில் வெளிவந்து விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஈழத்திலுள்ள கணிசமான சிங்கள—தமிழ் எழுத்தாளர்களினது நூல்கள் ஆயிரக் கணக்கான பிரதிகளாக இன்று ரஷ்ய மொழியில் வெளிவந்துள்ளன. இதுவும் அந்தப் புரட்சியால் ஏற்பட்ட ஒரு மாற்றத்தின் அறிகுறிதான்.

மாறாக பிரெஞ்சு மொழியிலும், அமெரிக்க இங்கிலாந்து தேசங்களிலும் ஏன் தமிழ் மொழிச் சிருஷ்டிகள் வெளியிடப்

படவில்லை? இங்கு தமிழ் என்றொரு மொழி இருப்பதே பெரும்பான்மை மக்களுக்கே தெரியாது.

இதற்கு எதிராக ரஷ்யாவில் தமிழ்ப் படிப்பவர்கள் தங்களது பெயர்களைக்கூடத் தமிழ்ப் பெயராக வைத்துள்ளனர். தமிழ் மாணவர்கள் பலர் ரஷ்யாவிலிருந்து சென்னைக்கு அடிக்கடி ஆராய்ச்சி நிமித்தமாக வந்து போகின்றனர்; தமிழ்மீது ஆராதகாதல் கொண்டுள்ளனர்.

இதன் வேரை நொமல்லோரும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் அவர்கள் பேசிய குதிரைக்காரன், பிணம் புதைப்பவன், செருப்புத் தைப்பவன் பேசிய மொழியாகத்தான் நாமும் நமது கனதனவான்களின் அபிப்பிராயப்படி தமிழாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

இதுதான் நமக்கும் ரஷ்ய மக்களுக்கும் இடையேயுள்ள மகத்தான உறவு.

## ஆகாவென்று எழுந்தது பார், யுகப் புரட்சி!

மிகாளி பராசக்தி உருசியநாட்

டினிற்கடைக்கண் வைத்தாள், அங்கே ஆகாவென் நெழுந்ததுபார் யுகப்புரட்சி!

கொடுங்கோலன் அலறி வீழ்ந்தான்;  
வாகான தோள்படைத்தார் வரனமரர்;  
பேய்களெலாம் வருந்திக் கண்ணீர்  
போகாமற் கண்புகைந்து மடிந்தனவாம்:  
வையகத்தீர், புதுமை கரணீர்!

இரணியன்போலரசா ண்டான் கொடுங்  
கோலன்

ஜாரெனும்பே ரிசைந்த பாவி  
சரணின்றித் தவித்திட்டார் நல்லோரும்  
சான்றோரும்; தருமந் தன்னைத்  
திரணமெனக் கருதிவிட்டான் ஜார்முடன்;  
பொய்குது தீமை யெல்லாம்  
அரணியத்திற் பாம்புகள்போல் மலிந்து  
வளர்ந்

தோங்கினவே அந்த நாட்டில்

உழுதுவிதைத் தறுப்பாருக் குணவில்லை;  
பிணிகள்பல வுண்டு; பொய்யைத்  
தொழுதடிமை செய்வார்க்குச் செல்வங்க  
ளுண்டு; உண்மை சொல்வோர்க்  
கெல்லாம்  
எழுதரிய பெருங்கொடுமைச் சிறையுண்டு;  
தூக்குண்டே இறப்ப துண்டு;  
முழுதுமொரு பேய்வனமாஞ் சிவோரியிலே  
ஆவிகெட முடிவ துண்டு;

இம்என்றால் சிறைவாசம் ஏனென்றால்  
வனவாசம்; இவ்வா றங்கே  
செம்மையெலாம் பாழாகிக் கொடுமையே  
அறமாகித் தீர்ந்த போதில்,  
அம்மைமனங் கனிந்திட்டான்; அடிபரவி  
உண்மைசொலும் அடியார் தம்மை  
மும்மையிலும் காத்திடுநல் விழியாலே  
நோக்கினான்; முடிந்தான் காலன்.

இமயமலை வீழ்ந்ததுபோல் வீழ்ந்து  
விட்டான்

ஜாரரசன்; இவனைச் சூழ்ந்து  
சமயமுள படிக்கெல்லாம் பொய்கூறி  
அறங்கொன்று சதிகள் செய்த  
சுமடர் சடசடவென்று சரிந்திட்டார்  
புயற்காற்றுச் சூறை தன்னில்  
திமுதிமென மரம்விழுந்து காடெல்லாம்  
விறகான செய்தி போலே!

குடிமக்கள் சொன்னபடி குடிவாழ்வு  
மேன்மையுறக் குடிமை நீதி  
கடியொன்றி லெழுந்ததுபார்; குடியர  
சென்று

உலகறியக் கூறி விட்டார்;  
அடிமைக்குத் தனையில்லை யாருமிப்போது  
அடிமையில்லை அறிக என்றார்;  
இடிப்பட்ட சுவர்போலே கலிவிழுந்தான்.  
கிருதயுகம் எழுக மாதோ!

—மகாகவி பாரதியார்

# || மகாகவி பாரதியும் சோவியத் ஜனனமும்

தமிழ் மகாகவி பாரதியாரின் விழா சமீபத்தில் தமிழ் கூறும் நல்லுலகால் கொண்டாடப்பட்டது. இந்த மகாகவி பற்றி சோவியத் மொழியியல் அறிஞர் தெரிவித்த கருத்துக்களை இங்கு தருகிறோம்.

“தமிழ் மலர்ச்சியின் விடிவெள்ளி” என, தன்னாட்டவர் ஒருவரால் குறிப்பிடப் பட்ட சுப்பிரமணிய பாரதியின் பெயர் சோவியத் யூனியனில் வெகுபிரபல்யமாயுள்ளது. தன்னிகரற்ற இக்கவிஞரின் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகளின் தொகுப்பொன்று 1963-ல் சோவியத் யூனியனின் மிகப்பெரும் புத்தக வெளியீட்டு ஸ்தாபனங்களில் ஒன்றான புனைகதை கவிதை வெளியீட்டகத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது. இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பை வீட்டு நூல்நிலையங்களின் புத்தக அலுமாரிகளிலும், பொது நூல்நிலையங்களிலும், புத்தக விற்பனைக் கடைகளிலும் காணமுடியும்.

பத்தாண்டுகளுக்கும் அதிகமாக சோவியத் யூனியனில் பரந்த அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சிரமசாத்தியமான முயற்சியின் விளைவே இத்தொகுப்பு. தன்னிகரற்ற இத்தமிழ்க் கவிஞனின் படைப்புகள் பற்றிய முதல் குறிப்புகளை எழுதியவர் லெனின்கிராட்டைச் சேர்ந்த இந்திய ஆராய்ச்சி அறிஞர் ஐ. ஸ்மிர்னோவ். பா. ஆவார். சமூகஅடிப்படையிலும், அரசியல் அடிப்படையிலும் கலைப்பாங்காகவும் அவரது கவிதைகளைப் பகுத்துப் பல கட்டுரைகளை வெளியிட்டார் அவர். இதன்மூலம் பாரதியின் படைப்புகளை விமர்சிப்பதில் முன்னோடியாய் விளங்கினார் இவர். இம் முயற்சியில் அச்சமயம் மாஸ்கோவில்

வாழ்ந்து தொழில் செய்துகொண்டிருந்த தமிழ்நாட்டைச்சேர்ந்த இந்தியப் பிரஜைகளது உதவியைப் பெற்றார். ஐ. ஸ்மிர்னோவ். பா. தமிழ்ப் பாஷையைக் கற்பதிலும், தமிழ் இலக்கியத்தைப் படித்தறிவதிலும் ஆர்வத்துடன் முதன்முதல் அடியெடுத்துவைத்தவர்களான ஐ. ஸ்மிர்னோவ். பா., வை. கிளாஸ்கோவ். பி., ஏ. பியாடிகோர்ஸ்கி, எம். ஆந்ரேனோவ். பி. ஆகியோரைச் சேர்ந்த கோஷ்டி ஆசிரிய மக்களது ஸ்தாபனத்தின் இந்தியத்துறை ஆராய்ச்சி அறையில் அடிக்கடி கூடுவது வழக்கம். பூரணம் சோமகந்தரம், கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோருடைய உதவியுடனும் மற்றைய தமிழர்களுடைய ஒத்தாசையுடனும் அவர்களால் தமிழ்க் கலாசாரமென்னும் புதையல் கூடத்துள் புக முடித்தது. இன்று அவர்கள் எல்லோரும் பிரசித்திபெற்ற அறிஞர்களாய் மிளர்கின்றனர். வை. கிளாஸ்கோவ். பி. திருக்குறளையும், சிலப்பதிகாரத்தையும் மொழி பெயர்த்துள்ளார். எம். ஆந்திரோ தமிழ் மொழியின் அகராதியையும், இலக்கணத்தையும் தொகுத்துள்ளார். ஏ. பியாடிகோர்ஸ்கி பண்டைய தமிழ்த் தத்துவ இலக்கியத்தை விமர்சித்துள்ளார். இந்த அறிவியல்வாதிகளின் படைப்புகளது பூரண அட்டவணை அன்று இது. வெகுவாகக் குறுகிய ஓர் சிறு பட்டியலே இது. ஐக்கிய சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசில் திராவிட மொழிகளைப் பயின்றுவந்த இம்முன்னோடிகளை ஆகர்ஷித்

திழுந்து ஆர்வத்தைத் தூண்டிவிட்டதில் பிரதானமானவை பாரதியின் அதியற்புதமான கவிதைகள் என்றே சொல்ல வேண்டும். அவை இளம்ஆய்வாளரின் முன்னால் தமிழ்மக்களது ஆன்மாவின் ஆழத்தையும், அதன் செல்வங்களையும் திறந்துகாட்டின. தமிழ் நாட்டின் அதியற்புத இயற்கையின் அழகு லாவண்யத்தையும், செளந்தர்யங்களையும் அவர்களை உய்த்துணர்ச் செய்தன. தமிழ்ப் பாஷையின்மீதும், தமிழ் இலக்கியத்தின்மீதும் அவர்களது ஆசையையும் ஆர்வத்தையும் தூண்டிவிட்டன. பாரதியின் கவிதைகளது ரஷ்ய மொழி பெயர்ப்புகளை முதன் முதலாகப் பரீட்சார்த்தமாக வெளியிட்டதன் விளைவாக நிகழ்ந்ததே இவையெல்லாம். முதன் முதலாக அவர்கள் பாரதியின் ‘‘புதியரஷ்யா’’ என்ற மகத்தான கவிதையை மொழி பெயர்த்தனர். இக்கவிதை 1958-ம் ஆண்டு தாஷ்கந்தில் வெளியிடப்பட்ட ‘‘இந்தியக் கவிஞர்களது கவிதைகள்’’ என்ற தொகுதியில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அக்டோபர் மகாபுரட்சிக்கு முன்னதாகவே ‘‘சர்வ தேசிய கீதத்தை’’ ரஷ்ய மொழியில் மொழிபெயர்த்த பிரபல பாட்டாளி வர்க்க கவிஞனை எ. கொட்ஸ் உடைய தனயரான கொட்ஸ் என்ற கவிஞர் இக்கவிதையை மொழி பெயர்த்திருந்தார். ஜார் என்னும் கொடுங்கோலனது அடக்கு முறையால் லட்சோப லட்சக்கணக்கான மக்கள் சொல்லொணாத துயரங்களை அனுபவித்து அவதியும் அவலமும் உற்றவாடிய ரஷ்யாவின்மீது ‘‘மகாகாளி பராசக்தி கடைக்கண் வைத்தாள்’’ என்று தனக்கே உரிய பாணியில் பிரபஞ்சத்தையே உலுக்கிக் குலுக்கித் தூய்மைப்படுத்தும் சூராவளியான புரட்சியைக் காளியின் உருவில் உருவகப்படுத்திப் பாடுகிறார் பாரதி,

ஐ.ஸ்மிர்னோ.பாவினது பாரதியின் கவிதைகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியின் விளைவாகப் பாரதியின் படைப்புகளை வெகுவிரைவாக விமர்ச்சிக்கும் ஒரு நீண்ட கட்டுரை வெளியாகியது. இந்தக் கட்டுரையின் அடிப்படையில் ஐ. ஸ்மிர்

னோ.பா மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பாரதியின் கவிதைத் தொகுதிக்கு ஒரு சிறிய முகவுரையையும் எழுதினார். சோவியத் இந்தியத்துறை ஆய்வாளர்களான வை. கிளாஸ்ஸோ.பி, எ. பியாடிகோர்ஸ்கி ஆகியோரும் மற்றும் சிலரும் பாரதியைப் பற்றியும் அவரது கவிதைகள்பற்றியும் எழுதியுள்ளார்கள்.

ஈடிணையற்ற இந்திக் கவிஞரான ராம் தாரிசின் டின்கர் உடைய படைப்புகளை ஆராயும் எனது கட்டுரையில் அவரது ‘‘விபத்தகா’’, ‘‘டெல்லியும் மாஸ்கோவும்’’, ‘‘துர்கா’’ ஆகிய புரட்சிக் கவிதைகளுக்கும், விடுதலைத் தெய்வத்தை மகிமைப்படுத்தும் பாரதியின் ‘‘புதியரஷ்யா’’ என்ற கவிதைகளுக்கும் இடையே பல ஒற்றுமைகளையும் உடன்பாடுகளையும் காண்பது என்னால் சாத்தியமாகியது.....வங்காளக் கவிதை இலக்கியத்தில் நஸ்ருல் இஸ்லாத்தைப்போல, இந்திக் கவிதையில் நிராலாவையும், டின்கரையும் போல், உருதுக் கவிதையில் ஜோஷிமாலி பாதாவையும்போல இந்திய மக்களது இலக்கியத்தில் புட்சிவாத ரொமாண்டிஸத்தின் அம்சங்களைப் புகுத்தியவர் பாரதியார் என்பது என்னுடைய கருத்து.

நான் படிப்பிக்கும் கல்வி ஸ்தாபனத்தின் விலாசத்துக்கு எனக்குச் சென்னை நகரிலிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. மாணவ ரொருவர் எழுதியது. பாரதியைப் படிக்கும் அவர் என்னிடம் பின்வருமாறு கேட்டிருந்தார்: ‘‘சோவியத் மக்களுக்குத் தமிழ்க் கவிஞரை அவ்வளவு நெருங்கியவராக, அந்நியோன்னியமானவராக ஆக்கிவைப்பது எது? லெனினுடைய நாட்டில் அவரது படைப்புகள் அவ்வளவு ஆர்வத்தைத் தூண்டி, அபிமானத்தைப் பெறக் காரணமென்ன?’’

இக்கேள்விகளுக்குப் பின்வருமாறு பதிலளிக்க வேண்டுமென நான் நினைக்கிறேன். முதன் முறையாகச் சோவியத் மக்களாகிய எங்களுக்குப் பாரதி உயர்ந்த

உன்னதமான தேசபத்தியின் உருவமாக, தனது தாய்நாட்டின்மீதும், தனது மக்களின்மீதும், தனது சுயநலமற்ற அன்பும், காதலும் கொண்ட தோர் உருவமாகத் திகழ்ந்தார். இந்த உணர்வு எமது நெஞ்சங்களோடு நெருங்கி டணந்ததும், எம்மால் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதுமாகும். சோவியத்மக்கள் இதை மதித்துப் போற்றவும், பகிர்ந்துகொள்ளவும் செய்கின்றனர். தனது அன்னை நாட்டின் இயற்கைச் சிறப்புகளையும், அழகு செளந்தர்யங்களையும், சாதாரண மனிதனது பெருமையையும் வெற்றியையும் பாடும் பாரதியின் கவிதைகள் பல ரஷ்யக் கவிஞர்களது படைப்புகளைத் தாய் நாட்டைப் புரிந்துகொள்ளவும், அதைக் கவிதைகளில் சித்தரிக்கவும் நமக்குக் கற்றுத்தந்த புஷ்கின், லெர்மண்டோவ், நெக்ரோஸோவ் போன்ற கவிஞர்களது படைப்புகளை நமக்கு ஞாபகமுட்டுகின்றன.

பாரதியின் கவிதைகள் அவரதுநாட்டு மக்களது தேசியத் தன்மையையும், அம்சங்களையும், வருங்காலம் பற்றிய அவர்களது கருத்துக்களையும், அவர்களது கடந்த காலத்தையும், நிகழ் காலத்தையும் நாம் புரிந்துகொள்வதற்கு உறுதுணைபுரிகின்றன. தனது சமகாலத்தவர்களான விவேகானந்தரையும் தாகூரையும்போல, இக்பாலையும் வள்ளத்தோளையும்போல, சுப்பிரமணிய பாரதி தனது மக்களது வருங்காலத்தின் மீது ஆழ்ந்த சிந்தனையைச் செலுத்தினார். பலங்குன்றி, அடக்கி யொடுக்கப்பட்டு, சக்தியும், சந்தோஷ சந்துஷ்டியும் மறுக்கப்பட்டு, துன்பமும் துயரமும்கொண்டு; சோபை யிழந்து கிடக்கும் இந்தியாவுக்குப் பதிலாக விடுதலை பெற்ற இந்தியா, சந்துஷ்டியும் செளஜன்யமும் வாய்ந்த இந்தியாவை, அறிவு படைத்த இந்தியாவை, இன்ப அருளும் கருணையும்கொண்ட இந்தியாவைதீர்க்க தரிசனமாகக் கண்டு கட்டியங்கூறி முன்மொழிந்தவர் பாரதி.

பாரதியுடைய கவிதைகளில் சர்வ தேசியத்தன்மையும், தமது மக்களை ஐக்கி

யப்படுத்துவதற்காக அவர் நடத்திய போராட்டமும் எமக்கு உடன்பாடானதே. விசேடமாக, அக்டோபர் சோஷலிஸ மகா புரட்சியை முதன்முதல் வாழ்த்திய இந்தியக் கவிஞர்களுள் முதல்வர் பாரதி என்ற உண்மை எங்களுக்கு உயிருக்குயிரானதாகும். எல்லா மனித சமাজத்தினரும் வருங்காலத்தைச் செப்பனிடும் சிற்பிகளை கவிஞர் சோவியத் புரட்சியாளர்களில் கண்டார். அவர்களது வெற்றிகளை அவர் வாழ்த்தினார்.

உலகப் புத்தக வெளியீடுகளில் கால் வாசி சோவியத் யூனியனில் வெளியிடப்படுகிறது என்று யூனெஸ்கோ புள்ளி விபரங்கள் கூறுகின்றன. ஒவ்வொரு நிமிடமும் சோவியத் யூனியனில் 24000 நூல் பிரதிகள் அச்சாகி வெளி வருகின்றன. அதாவது நாளுக்கு 35 லட்சம் பிரதிகளும் வருடத்துக்கு 100 கோடி பிரதிகளும் அச்சாகின்றன.

சோவியத் யூனியனில் 222 விசேஷ புத்தக வெளியீட்டு நிலையங்கள் உள்ளன. அரசாங்க நிறுவனங்களும் போக பொதுஜன ஸ்தாபனங்களும் பதிப்பகங்களை நடத்துகின்றன.

புனைகதை நூல்கள் சோவியத் யூனியனில் வெளியிடப்படும் மொத்த நூல்களில் பத்தில் ஒரு பங்காக உள்ளன. பிரதிகள் தொகையில் இது மூன்றில் ஒரு பங்காகும். சோவியத் ஆட்சிக் காலத்தில் புனைகதை நூல்கள் 720 கோடி பிரதிகளில் 213000 பதிப்புகள் வெளியிடப்பட்டன.

கடந்த வருடத்தில் மட்டும் 4191 லட்சம் பிரதிகளில் 7000 புனைகதை நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன.

சோவியத் ஆட்சிக் காலத்தில் அலக்ஸாண்டர் புஷ்கின் சிருஷ்டிகள் 1141 லட்சம் பிரதிகளில் 2177 பதிப்புகளும் வியோ டோல்ஸ்டோயின் சிருஷ்டிகள் 1224 பிரதிகளில் 2095 பதிப்புகளும் மாயாகொவ்ஸ்கியின் சிருஷ்டிகள் 533 லட்சம் பிரதிகளில் 823 பதிப்புகளும், மிக்காயில் ஷொல்கோவின் சிருஷ்டிகள் 447 லட்சம் பிரதிகளில் 173 பதிப்புகளும் வெளியிடப்பட்டன.

# இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு கார்க்கி

## கற்றுத்தந்த பாடங்கள்

அலெக்ஸி சுர்கேசுவ்

பிரசித்திபெற்ற சோவியத் கவிஞரும் எழுத்தாளருமான ஒருவரால் எழுதப்பட்ட இக் கட்டுரை, சிறிது காலத்துக்கு முன்பு நிகழ்ந்த சோவியத் எழுத்தாளர்களின் 4-வது சோவியத் யூனியன் காங்கிரசுக்கு முன்னதாக, சோவியத் இளைஞர் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

அனேக சோவியத் ஆசிரியர்களுக்கு அக்டோபர் புரட்சிதான் எழுத்துத் துறைக்கு வழியமைத்துக் கொடுத்தது. அத்தகையவர்களில் இவ்வரிசை எழுதும் எழுத்தாளரும் ஒருவர். எங்களுக்கெல்லாம் புரட்சிகரமான ஆக்கபூர்வ அனுபவம் நிறையவே இருந்தது. ஆயினும், எங்களுக்கு முன்னோர்களும் மூத்தவர்களும் பெற்றிருந்த கலாசார பாரம்பரியம் எங்களிடம் இருந்ததில்லை. நாங்கள் உண்மையான எழுத்தின் உச்சகட்டத்துக்கு சிரமத்தோடு ஏறியாகவேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல; சாதாரண இலக்கணச் சமநிலைக்கான தணிந்த ரஸ்தாவைக்கூட அடியளந்தாக வேண்டியிருந்தது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், போராட்ட உரிமையோடு நாங்கள் ஒவ்வொன்றையும் அடைந்தாகவேண்டும். யுத்தத்தின்போது எதிரிகளுக்குரிய ஸ்தானங்களை நாங்கள் பற்றிக்கொண்டது போல, அந்தச் சமயத்தில்தான், புரட்சிக்குப் பிந்திய ஆரம்ப நாட்களில், தொழிற்சாலைகளிலும் இராணுவ தளங்களிலும் கிராம வாகடசாலைகளிலும் படைப்பு எழுத்தில் முனையும் கோஷ்டிகள் தாமராகவே அமைந்தன. இந்தக்கூட்டங்களில்தான் எழுதுவதில் அனுபவம் பெற்றிருந்தவர்களின் துணையோடு, ஆனால், பெரும்பாலும் எங்கள் சொந்த முயற்சி

யோடு, எழுதுவதன் அடிப்படைகளைக் கற்றுத் தேர்ந்தோம். எங்கள் ருசிகளை வளர்த்துக்கொண்டோம். மிக முக்கியமானது இது — எங்களில் ஒவ்வொருவருடைய இலக்கிய வாழ்க்கைக்கு உரிய பொதுப்பொறுப்பு எனும் உயிருட்டும் சக்தியை நாங்கள் பெற்றோம். புரட்சிக்குப் பின்னர் பத்தாண்டு காலத்தில் எழுதத் தொடங்கிய சோவியத் எழுத்தாளர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை நீங்கள் மீண்டும் படித்தால் போதும். அவர்களில் அனேகர் எவ்வாறு தங்கள் எழுத்தாள வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தார்கள் என்பது புலனாகும்.

புரட்சிக்குமுன்னர் லெனினின் பத்திரிகையான 'பிராவ்தா'வின் அலுவலகத்தில் பாட்டாளிவர்க்கக் கவிஞர்கள் சங்கம் அமைந்திருந்ததுபோல, பிறகு பல்வேறு சஞ்சிகைகள், செய்தித்தாள்கள், பத்திரிகைகள் வெளியீடுகளைச்சுற்றிலும் இலக்கியக் கோஷ்டிகளும் கழகங்களும் அமைவது இயல்பாக இருந்தது.

நாட்டில் வளர்ச்சிபெற்றுவந்த கல்வி, கலாசாரத் தரங்களின் பயனாக, பொதுவாகவே இலக்கியமும் முன்னேற்றம் கண்டது. ஆரம்ப எழுத்தாளர்களின் படைப்பு உருவங்களும் வளர்ந்தோங்கின. கோட்பாட்டு ரீதியான, அழகியல் பூர்வ

மான, குறிப்பாகத் தொழில் முறையான, படைப்புக்களின் தரங்கள் மாறுதலும் அபிவிருத்தியும் பெற்றன.

இந்தவிதமாக, மாக்கிம் கார்க்கியின் முயற்சியின் பேரில், மாஸ்கோ இலக்கியக் கழகம் அமைக்கப்பட்டது. இப்பொழுதும் திறம்படப் பணியாற்றி வருகிற இந்த நிறுவனம் பல துறைகளிலும் ஆற்றலுடைய எழுத்தாளர்களை மிக அதிகமாகவே உருவாக்கியிருக்கிறது. அவர்கள் தாயகத்திலே மட்டுமின்றி வெளி நாடுகளிலும் பெரும்புகழ் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

1934-ல் முதலாவது காங்கிரஸ் கூடியது. அதையடுத்து எழுத்தாளர்களின் குடியரசு ஒன்றியங்களும், சோவியத் யூனியன் போர்டும், இளம் ஆசிரியர்களுக்காக அடிக்கடி நீண்ட மகாநாடுகளும் கருத்தரங்குகளும் நடத்தின. அவர்கள் அதிகத் தகுதிபெற்றிருந்த மூத்தவர்களைச் சந்திக்கவும், தங்களுடைய எழுத்துக்கள்பற்றிய அவர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிந்துகொள்ளவும், இதர இளம் எழுத்தாளர்களின் அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டறியவும் அவை துணைபுரிந்தன.

இன்று இளம் எழுத்தாளர்களுக்கும் தேர்ச்சியுற்ற மூத்தவர்களுக்கு மிடையே உள்ள தொடர்புகள், எப்படி இருக்க முடியுமோ, எவ்வாறு இருந்தாக வேண்டுமோ, அவ்விதம் பலம் பொருந்தியதாகவும் பலனளிப்பதாகவும் இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளதான் வேண்டும். வெவ்வேறு தலைமுறைகளைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களிடையேயுள்ள ஆத்மத் தொடர்புகளில் முறிவு ஏற்படுவதை நாம் டிஸ்சமயம் காணமுடிகிறது. இது தங்களுக்கு மூத்தவர்களின் அனுபவம் குறித்து சந்தேகமும் சூன்யவாதமும் கலந்த மனநிலையை இளம் எழுத்தாளர்களில் சிற்சில குழுவினர் பெற்றுவிடக்கூடிய ஆபத்தை விளைவிக்கிறது.

மாக்கிம் கார்க்கி நமது இலக்கியத்தின் எதிர்காலம் பற்றிக் காட்டிலவந்த

இடையறாத சிரத்தை, ஆரம்ப எழுத்தாளர் ஒவ்வொருவரின் நிலைமை குறித்தும் அவர் அனுசரித்த ஆதரவான மனோநிலை, அவருடைய அதிசயிக்கத்தகுந்த வற்றாத சக்தி, திறமையைக் கண்டுபிடித்து அது முன்னுக்கு வருவதற்கு உரிய முறையில் உதவுகின்ற அவருடைய ஆற்றல் ஆகியவற்றை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நினைவுபடுத்திக்கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும்,

வேறு எவரையும்போலல்லாது, மாக்கிம் கார்க்கி, ஆரம்ப எழுத்தாளருக்கு அவருடைய எழுத்துத் தொழிலின் ஆரம்ப நிலையில் தரப்படுகின்ற ஆதரவின், தோழமை நிறைந்த உதவியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து புரிந்து வைத்திருந்தார்.

1917 அக்டோபர் புரட்சிக்கு முன்பு கூட, தானே பயின்று, எழுத்தத் தொடங்கியவர்களுக்கு ஊக்கமும் உதவியும் தர அவர் மிகுந்த சிரமங்கள் எடுத்துக்கொண்டார்.

“1906 முதல் 1910க்குள், ‘மக்கள் மத்தியிலிருந்து தோன்றிய எழுத்தாளர்கள், எழுதிய எழுத்துப் பிரதிகளை 400 க்கும் அதிகமாகவே நான் படித்தேன். அவை முற்றிலும் அரைகுறைப் படிப்புத் தரம் பெற்றவை; அவை ஒருபோதும் அச்சேறப்போவதில்லை. என்றாலும் கூட அவை மனித இதயங்களின் முத்திரையைத் தாங்கியிருந்தன; மக்களின் நேரடியான குரலை அவை ஒலித்தன.” இப்படி 1911-ல், “தாமே பயின்று வளர்ந்த எழுத்தாளர்கள்” எனும் கட்டுரையில் மாக்கிம் கார்க்கி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

எழுத்துத் துறையில் ஈடுபடுகிற உழைப்பாளி மக்களின் கலாசாரப் பின்னணிக் குறைபாட்டை கார்க்கி அந்தக் காலத்திலேயே கருத்தில் கொண்டு இருந்தார். அதனால் தான் அவர் எழுதினார், “இந்த விதமான தாமே பயின்று வளரும் எழுத்தாளர்களுக்கு எழுதும் உத்திகளைக் கற்றுக்கொடுக்கும் நோக்கத்தோடு ஒரு பத்

திரிகை ஆரம்பிப்பது நல்லதோர் எண்ணமாக அமையும் என்று எனக்குத்தோன்றுகிறது. மக்கள் மத்தியிலிருந்து வருகின்ற எழுத்தாளர்களிடம் காணப்படுகின்ற முக்கியகுறை இதுதான்” என்றார்.

இந்தக்கனவை கார்க்கி இந்நூற்றாண்டின் முப்பதாம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில்தான் நிறைவேற்ற முடிந்தது. 1917 அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பின்னரே அவர் “இலக்கியப் பயிற்சிகள்” எனும்பத்திரிகையை ஆரம்பித்து நடத்தினார். அதற்கு அவரே ஆசிரியராக இருந்து, அவரது அந்தியநாள்வரை, அதிகமான சிரத்தையும், இயக்கபூர்வமான சக்தியையும் செலுத்திவந்தார்.

அனுபவத்தில் முதிர்ந்த எழுத்துலகத்தோழர்கள் அளிக்கக்கூடிய நம்பிக்கை நிறைந்த ஒரு இன்சொல்லும், அன்பான ஆதரவும் ஆரம்ப எழுத்தாளனுக்கு எவ்வளவு முக்கியமானவை என்பதை கார்க்கி தமது சொந்தக் கசப்பான அனுபவத்தின் மூலம் நன்கு உணர்ந்திருந்தார்.

தமக்கு எழுதும் மக்களைப் பொதுப்படையான சில பதிலுரைகளோடு கார்க்கி ஒருபோதும் தட்டிக்கழித்துவிடுவது கிடையாது. நூல்வடிவில் வந்துள்ள அவருடைய கடிதத்தொகுப்பை பார்த்தாலே இது புரியும். அவர் கையாண்ட பிறரது எழுத்துப் பிரதிகளைப் பார்த்தால், இளம் திறமையாளரை ஊக்குவிக்கும் உயரிய பணிக்கு அவர் எவ்வளவு அதிகம் பாடுபட்டிருக்கிறார் என்பது தெளிவாகும். ஆரம்ப எழுத்தாளர்களுக்கு அவர் எழுதிய கடிதங்கள் சந்தர்ப்பங்களை ஒட்டியவாறும், அனுபவம் மிகுந்த மூத்தஎழுத்தாளர் மட்டுமே வழங்கக்கூடிய பரிபூரணச் செயல்முறை யோசனைகள் நிறைந்தும் காணப்படுகின்றன. எழுத்துப் பிரதிகள் ஏகப்பட்ட அடிக்கோடுகளும், எண்ணற்ற ஓரக் குறிப்புகளோடும் விளங்குகின்றன. ஒருவார்த்தையேனும் இடையில் திணித்துப் புகுத்தப்பட்டதுகூட, அவரது கூரிய பார்வையிலிருந்து தப்பியதில்லை.

கொஞ்சம் மெருகு கொடுத்துப் பிரிக்கலாம் என்ற எண்ணத்தைத் தந்த எழுத்துப் பிரதி ஏதாவது அவரிடம் கிடைத்துவிட்டால், அதை ஒரு பத்திரிகையிலோ, அல்லது ஒரு தனிப் புத்தகமாகவோ வெளியிடுவதற்கு, கார்க்கி தம் மாலான அனைத்தும் செய்வார்.

புரட்சிக்கு முன்னரும், அவர் லோர் ரென்டோவில் வசித்தபோதும், சோவியத்யூனியனுக்கு திரும்பிவந்தபிறகும், மரணம் அவரைத் தழுவுகின்றவரையிலும், கார்க்கி இவ்விதம் பணியாற்றினார்.

அவருடைய “இலக்கியப் பயிற்சிகள்” பத்திரிகையின் ஆசிரியர் அலுவலகத்தில் அவரோடு நான் 18 மாதங்களைக் கழித்திருக்கிறேன். ஆரம்ப எழுத்தாளர்களோடு கார்க்கி எவ்வாறு செயலாற்றினார் என்பதை அவருடனிருந்து நன்கு கவனிக்கும்பேறு நான் பெற்றிருந்தேன். இந்த விசேஷ மனிதர் பெற்றிருந்த சக்தி எப்படிக் களைப்பற்றது, முடிவற்றது என்பதை நான் கண்டேன். இலக்கிய விஷயங்களில் அவருடைய ஆலோசனையையும் உதவியையும் கோரிய எல்லாமக்களின் பெயர்களையும் அவர் எவ்வாறு நன்கு நினைவு வைத்திருந்தார் என்பதையும் கண்டேன்.

அந்நாளைய இளம் இலக்கியத்தின் எழுச்சிக்கு அவருடைய சொந்த ஒத்தாசை எல்லையற்றதாய் அமைந்திருப்பதில் அதிசயம் எதுவுமில்லை.

கார்க்கி ஒரு யதார்த்தவாதி, அதன்மிக உயர்ந்த அர்த்தத்தின்படி. ஆகவே வாழ்க்கையைவிட்டு விலகிச் செல்லவேண்டாம் என்றும், புதிய சமுதாயம் அமைவதற்கான போராட்டத்தின் ஒரு வகையாகவே எழுத்தைக் கருதவேண்டும் என்றும் அவர் இளம் எழுத்தாளர்களிடம் வற்புறுத்தினார். அவரே பெரும் திறமையாளர். நாவலாசிரியர், நாடகாசிரியர், விமர்சகர், இலக்கிய வரலாற்று அறிஞர், ஆவேசப் பிரசங்கி எல்லாமாகத் திகழ்ந்தார்.

தார். அதனால் அவசியம் எழுகிறபோது புரட்சிக்காகவும் மக்களுக்காகவும் அடிப்படை அலுவல்கள் புரிவதிலிருந்து தங்கள் முகத்தைத் திருப்பிக்கொள்ளாதிருக்கும்படி அவர் இளம் எழுத்தாளர்களுக்குப் போதித்தார்.

திறமை வெற்றி அடைவதற்கு ஊக்கம் அளிப்பதில் அவர் தாராளமாக இருந்தார். அலட்சிய மனநிலையைக் கண்டபோது அவர் கடுமையாகவும் கண்டிப்போடும் நடந்துகொண்டார்.

நமக்கு, உயிரோடிருக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கு, கார்க்கி விட்டுச்சென்றுள்ள நியமங்கள் இப்படி இருக்கின்றன. திறமையின் ஒவ்வொரு இளம்பொறியும் படைப்பின் ஒளியோடு வளர்வதற்காக கார்க்கி கொண்டிருந்த பொறுப்புணர்ச்சியை நமது இதயத்தில் பதித்து வைத்திருப்பது நமது கடமையாகும். இலக்கி

யத்தின் எதிர்காலம்பற்றிய புனிதமான பொறுப்புணர்ச்சியும் அது. அந்த இலட்சியமோ நாம் வழிவழியாக புஷ்கினிடமிருந்து, டால்ஸ்டாயிடமிருந்து, செகாவ்—கார்க்கியிடமிருந்து, . . .பெடேயேவ்—பாக்கிரிட்ஸ்கியிடமிருந்து, இளம் இலக்கியம் வெளிப்படுவதற்கு உதவு! முன்வந்த, எப்படி உதவுவது என அறிந்திருந்த எல்லா மனிதர்களிடமிருந்தும் பெற்றுள்ள மரபு ஆகும்.

நாம் விரைவிலேயே கார்க்கியின் நூறுவது பிறந்தநாளைக் கொண்டாட இருக்கிறோம், இளைஞரோடு அவர்புரிந்த பணியும். இலக்கியத்தின் எதிர்காலத்துக்காக அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும், சோவியத் மக்களுக்கும் மனித சமுதாயத்துக்கும் அவர் ஆற்றிய பெரும் சேவைகளில் ஒன்று என அழுத்தமாக அறிவித்துப் போற்றப்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.



## லெனின் பரிசு

பிரபல மெக்ஸிகோ சிற்பக் கலைஞரும், பொது ஜனத் தலைவருமான டேவிட் ஸிகுயிரொஸுக்கு லெனின் சர்வதேசிய சமாதானப் பரிசு மெக்ஸிக்கோ நகரிலுள்ள சோவியத் ஸ்தானிகராலயத்தில் நடந்த வைபவத்தின்போது கையளிக்கப்பட்டது.

சோவியத் எழுத்தாளர் பொரிஸ் பொலவோய் சர்வதேசிய லெனின் பரிசுக் கமிட்டியின் சார்பில் டிப்ளோமாவையும் பதக்கத்தையும் ஸிகுயிரொஸிடம் வழங்கினார். “சுதந்திர மெக்ஸிக்கோவின் மாபெரும் புதல்வருக்கு இந்தப் பரிசை வழங்குவது மட்டற்ற பெருமிகத்தை தருகிறது” என்றார் பொலவோய்.

டேவிட் ஸிகுயிராஸ் சிறு பிராயத்திலிருந்தே தனது படைப்பாற்றலையும், நேரத்தையும் சமூக நீதிக்கும், மானிதத்திற்கும், சமாதானத்திற்குமான இலட்சியங்களுக்கே அர்ப்பணித்துள்ளார்.

‘இந்தப் பரிசு எனக்கு மட்டும் உரியதல்ல’ என்று பதிலிறுத்துப் பேசுகையில் டேவிட் ஸிகுயிரொஸ் சொன்னார். சோவியத் மக்களினதும் அவர்களது அரசாங்கத்தினதும் உதாரணத்தைப் பின் பற்றி உலக சமாதானத்திற்காகப் போராடும் எனது நாட்டவர்களுடனும் உலக சமாதானப் போராளிகளுடனும் நான் இதைப் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்’ என்றார்.

# இலியா எரன்பர்க்குடன் கடைசிப் பேட்டி

அண்மையில் ஒரு பிரேஸில் பத்திரிகை யாளரும் நானும் மாஸ்கோவிலுள்ள இலியா எரன்பர்க்கின் அறைக்குச் சென்றோம்; அவருடன் இரண்டு மணிநேரம் உரையாடினோம்.

அவர் தமது வரவேற்பு அறைக்கு எங்களை அழைத்துச் சென்றார்; அது உண்மையிலேயே ஒரு மியூசியம்போன்று இருந்தது.

“இவை பிக்காஸோவின் ஓவியங்கள். அவர் எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான கலைஞர். அவரது 35 அசல் ஓவியங்கள் என்னிடம் உள்ளன. இவை ஸ்பானிய ஓவியர் ஆர்தேகா தீட்டியவை; இவை நமது ஓவியர்களான சகால், லெந்துலோவ், மாஷ்கோவ், திஷ்லெர் ஆகியோர் வரைந்தவை. இது பைசாந்தைன் காலத்திய சிற்பம்; அது போலந்து நாட்டுக் கம்பளம்” என்று ஒவ்வொன்றாக எங்களிடம் காட்டினார், எரன்பர்க்.

பின்னர் எங்களது கேள்வி—பதில் துவங்கியது.

“எப்படி இருக்கிறீர்கள்?” என்று அவரது உடல்நிலையைப் பற்றிக் கேட்டோம்.

“76 வயது மனிதன் எவ்வாறு இருப்பானோ அப்படி இருக்கிறேன். ஆனால், நான் சொல்வது உங்களுக்குப் புரியாது. ஏனெனில் நீங்கள் இளைஞர்கள் அல்லவா?”

“இப்பொழுது என்ன எழுதிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்?”

“மனிதர்கள், ஆண்டுகள், வாழ்க்கை, என்னும் எனது நினைவு நூலின் ஏழாவது பாகத்தை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன். 1954 முதல் 1964 வரையுள்ள காலக்கட்டத்தை இதில் குறிப்பிடுவேன்.”

“உங்கள் புதிய புத்தகத்தில் என்ன எழுதப்போகிறீர்கள்?”

“நான் ஓரளவு மூடநம்பிக்கை யுள் எவன்! செய்யாத காரியங்களைப் பற்றிப் பேசுவது எனக்குப் பிடிக்காது.”

“எப்பொழுது எழுதுவீர்கள்? இரவிலா? காலைலா? நண்பகலிலா?”

“இரவில் தூங்கவே விரும்புகிறேன். பகல் முழுவதும் எழுதுவேன்.”

“குறிப்புப் புத்தகங்கள் வைத்துக் கொள்வதுண்டா?”

“அண்மைக்காலம் வரையில் வைத்திருந்தேன்.”

எரன்பர்க் சிறிய டெலிபோன் புத்தகங்களைப்போன்ற பற்பல தோல்பைண்டு நோட்டுகளை எங்களிடம் காட்டினார். “எனது நினைவுக் குறிப்புகளை எழுத இவை மிகவும் உதவின. நினைவாற்றல் என்பது ஒரு மாயவித்தை; பல சமயங்களில் எனது குறிப்புக்களுக்குப் பொருள் காண முடியாமலும், அவற்றை நினைவுக்குக்கொண்டு வரமுடியாமலும் நானே திண்டாடியிருக்கிறேன்!”

எரன்பர்க்கின் உழைப்பாற்றல் அதிசயமானது. மாஸ்கோவில் அவரது நூல்கள் பத்துத் தொகுதிகளாக 2,00,000 பிரதிகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவை அவர் எழுதியவற்றில் பத்தில் ஒரு பங்கே யாகும். அவர் இதுவரை பல்வேறு துறைகளைப்பற்றி 100 நூல்கள் எழுதியுள்ளார் அவரது அவரது நூல்களின் கதாபாத்திரங்களைக் கணக்கிட்டால் ஒரு சிறியநகரத்தின் ஜனத்தொகை ஆகிவிடும்! 1910—20 ஆம் ஆண்டுகளில் அவர் கவிதை எழுதினார்; அவை மூன்று தொகுதிகளுக்கு இருக்கும்; அவரது பத்திரிகைக் கட்டுரை

கன் 15 தொகுதிகளுக்குத் தேறும். இரண்டாம் உலகப்போரின்போது, அவர் 3000 பத்திரிகைக் கட்டுரைகள் எழுதினார். விமர்சகர்கள் கூறுகிறபடி வேகமாகப் பணியாற்றியதால் அவர் இவ்வாறு எழுதிக் குவித்துவிடவில்லை. அவர் நாள் முழுவதும் எழுதிக்கொண்டே இருந்தார் என்பதே பொருத்தமாகும்.

“எழுத்தாளர் என்ற முறையில் உங்களைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டோம். அதற்கு ஏரன்பர்க் இவ்வாறு பதிலளித்தார்:

“நான் சுமாரான திறமையுள்ள எழுத்தாளன் என்று நம்புகிறேன்,”

அவர் போலி அடக்கத்தால் இவ்வாறு கூறியதாக நான் கருதவில்லை. தன்னையும், தனது கலையையும்பற்றி அவர் மிகக் கண்டிப்பாக மதிப்பிடுகிறார் என்றே நான் எண்ணுகின்றேன்.

“மேல்நாட்டு எழுத்தாளரில் யாரை மிகச் சிறந்தவராக கருதுகிறீர்கள்?”

“ஸ்டெந்தால், எலுவார்ட், ஜாய்ஸ், ஹெமிங்வே, ஸ்டீபெக் ஆகியோர் மிகச் சிறந்தவர்கள்.”

“வியத்தாம் போர் குறித்து ஸ்டீபெக்கின் நிலையை எவ்வாறு மதிப்பிடுகிறீர்கள்?”

“வெளிப்படையாகச் சொன்னால், அவரது நிலையால் வியப்பும் வேதனையும் அடைந்தேன். ஸ்டீபெக் என்ற எழுத்தாளரை எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும். இன்று அவரது செயல்களுக்கும் எழுத்துக்கும் மாபெரும் முரண்பாடு இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.”

“உங்களுக்கு நாள்தோறும் எத்தனை கடிதங்கள் வருகின்றன? எவை பற்றிய கடிதங்கள்?”

“நாள்தோறும் 30 கடிதங்கள் வருகின்றன. அவற்றுள் 10 கடிதங்கள் எனது படைப்புக்களைப் பற்றியவை; 10 அஞ்சல்கள் இளம் எழுத்தாளர்களின் கையெழுத்

துப் பிரதிகள் அல்லது எனது தொகுதி வாக்காளரின் வேண்டுகோள்கள்; ஏனைய 10 கடிதங்களும் “கடிதப் பைத்திய”ங்களிடமிருந்து வருபவை; அவற்றைத்தவிர, மற்ற எல்லாக் கடிதங்களுக்கும் நான் பதிலளித்துவிடுவேன்.”

“புகழ் உங்களது வாழ்வில் குறுக்கிடுவதில்லையா?”

“ஆம்; குறுக்கிடுகிறது. இளைஞர்கள் தான் அது குறித்துப் பெருமைப்படுகின்றனர்; அவர்கள்தான் பிரபலமாக விரும்புகின்றனர். என்னைப் போன்ற கிழவர்களுக்கு, புகழ் என்பது ஒரு சுமைதான். ஏனெனில், அது எந்நேரத்தில் கணிசமான பகுதியை விழுங்கிவிடுகிறது. பெரும்பாலும் என்புகழுக்கு நான் பலியாகிவிடுகிறேன்.”

இலியா ஏரன்பர்க் உலகெங்கும் சுற்றுப்பயணம் செய்த சோவியத் எழுத்தாளர் ஆவார்.

“நீங்கள் சிக்கலான தன்மையுள்ளவர் என்று மக்கள் கூறுகிறார்கள். உங்களைப் பற்றி என்ன எண்ணுகிறீர்கள்?”

“சிக்கலான தன்மை” என்று கூறுவானேன்? நான் மோசமான தன்மையுள்ளவன் என்றே கூறலாம்; ஆனால், இந்தத் தன்மை இருந்தும் சில நல்ல காரியங்களையும் செய்திருக்கிறேன்!”

“உங்களுக்குப் பிடித்தமானது எது? புனைகதையா, பத்திரிகைக் கட்டுரைகளா? கவிதையா? படைப்பு இலக்கியத்தில் உங்களுக்கு எது பிடிக்கும்?”

“நான் ஒரு மனிதன்; மனிதத்தன்மையுள்ள எதுவும் எனக்குப் புறம்பானது அல்ல!”

“விளையாட்டுப் பந்தயங்கள் இருநாட்களையும் இணைத்து, நிரந்தர நட்புறவை வளர்க்கின்றன.” என்றார்.

# இனக் கவர்ச்சிதான்

## கவிதைப் பொருளா?

கவிஞர் ரொஷ்தெவன்ஸ்கி

அகில இந்திய முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் ஆரவது மகாநாடு கடந்த டிசம்பர்மாதம் இறுதிவாரத்தில் புதுடில்லி பட்டேல் ஹவுசில் நடைபெற்றபொழுது புகழ் மிக்க சோவியத் கவிஞரான ராபர்ட் ரொஷ்தெவன்ஸ்கி சமுதாயத்தில் எழுத்தாளனது நிலை குறித்து மிக அழகாகத் தெளிவு படுத்தினார். சமூகத்தின் யதார்த்த நிலையை மறந்து வெறும் கற்பனை உலகிலே உலவும் எழுத்தாளர்களிடம் அந்தச் சோவியத் கவிஞர் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை. ரத்தினச் சுருக்கமாக உணர்ச்சி மயமான அழகிய கவிதைபோல் அமைந்த அவரது சொற்பொழிவைக் கேட்ட மக்கள் ஆரவாரத்துடன் ரசித்து மகிழ்ந்தார்கள்.

உங்களுக்கு நான் ஒருகதை சொல்ல விரும்புகிறேன். அது எனது குடும்பத்தைப் பற்றிய கதை. ஏற்கனவே இக்கதையை என்னிடம் கேட்டுள்ள என் இந்திய சகநண்பர்கள் நான் மீண்டும் அதைத் திருப்பிச் சொல்வதற்காகத் தயைசெய்து என்னை மன்னிக்க வேண்டும்.

என் வீட்டுச் சிறிய மேசைமேல் ஒரு புகைப்படம் இருக்கிறது. அதிலே ஆறு சிறுவர்கள் காணப்படுகிறார்கள். நேருக்கு நேரான பார்வை, புன்னகைபூத்த முகம்! அந்த ஆறுசிறுவர்களும் என் தாயின் உடன் பிறந்த சகோதரர்கள்; எனக்குத் தாய் மாமன் மார்.

பாசிச வெறியர்களை எதிர்த்து 1941-ஆம் ஆண்டு பெரும்போர் தொடங்கியபொழுது, அந்தச் சிறுவர்களில் மூத்தவனுக்கு இருபத்தொன்பது வயதும்,

கடைசிப் பையனுக்குப் பதினேழு வயதும் தான். அவர்கள் அனைவரும் தாயகம் காக்கும் புனிதப் பணிக்காக ராணுவத்தில் சேர்ந்தார்கள். அவர்களில் ஒரே ஒருவன்தான் வீடு திரும்பி வந்தான். போரில் படுகாயம் அடைந்திருந்த காரணத்தால் அவனும் சிறிய காலத்திலேயே இறந்துவிட்டான்.

புகைப்படத்திலிருந்தபடியே அந்த ஆறு சிறுவர்களும் என்னையே கூர்ந்து நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் எதைப் பற்றிச் சிந்தனைசெய்து கொண்டிருந்தார்களோ, எத்தகைய கனவுகண்டு கொண்டிருந்தார்களோ, எந்த எந்தத் துறைகளில் தேர்ச்சிபெற்று வாழவேண்டுமென்று ஆசைகொண்டிருந்தார்களோ எனக்குத் தெரியாது.

ஒருவேளை, இன் ஜினியர்களாக,

மாலுமிகளாக, ஏன், கவிஞர்களாகவும் வாழ நினைத்திருக்கலாமோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், படைவீரர்களாகவும், அழியவுந்தான் அவர்களுக்கு நேரமிருந்தது!

இப்பொழுது அவர்கள் அனைவரையும் விட நான் வயதில் மூத்தவனாகிவிட்டேன். ஒவ்வொரு ஆண்டும் செல்லச் செல்ல மேலும் நான் வயதில் பெரியவனாகி விடுவேன்.

ஒவ்வொரு சோவியத் குடும்பத்திலும் அதைப்போன்ற புகைப்படத்தை நீங்கள் காணலாம். தனது ஐந்து புதல்வர்களைப் பறிகொடுத்த தாயின் துயரத்தையும், ஒரே மகளை இழந்ததாயின் துயரத்தையும், அளந்து ஒத்திட்டுப் பார்க்கும் அளவு கோலை இதுவரை யாரும் கண்டுபிடித்த தில்லை. இந்த இருவகைத் துயரில் எது கடுமையானது என்று எனக்குத் தெரியாது. யாருக்கும் தெரியாது! புகைப் படத்திலிருந்தபடியே அந்த ஆறு சிறுவர்களும் என்னையே கூர்ந்து நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்!

நான் வாழ்கிறேன். நேசிக்கிறேன். உல்லாசப் பயணம், சிந்தனை, புத்தகங்கள் படித்தல், நண்பர்கள் சந்திப்பு, கவிதை இயற்றுதல் ஆகிய அனைத்தும் எனக்குண்டு, இந்தப் பேரூலக முழுவதையும் என்சாளரத்தின்வழியே நான் காண முடியும். அதன் மகிமையை விவரிக்க முடியாது. உலகக் காட்சியின் பேரெழில் சொல்லச் சொல்லச் சுவையாகத் தோன்றுகிறது. அதை முழுவதும் எடுத்து விவரிப்பதென்பது சிரமமானது. அதை முற்றும் புரிந்து கொள்ளுவதென்பது அதை விடச் சிரமமானதாகும்.

ஆனால், இந்த உலகம் என்கண்ணில் படாதபடி நான் சாளரக் கதவுகளை மூடி விட முடியும். என் கண்களையும் நான் இறுக்கி மூடிக்கொள்ளலாம். இன்னிசையின் ஆரவாரத்தில் நான் மெய்ம்மறந்து மூழ்கிவிடலாம். என்னைச் சுற்றி நடப்

பவைபற்றியும், உலக நிகழ்ச்சிகளிலும் நான் அக்கறை கொள்ளுவதில்லை என்று முடிவுசெய்து விடுவதாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

இந்த உலகம் எப்படியோ போகட்டும் என்று முடிவுசெய்து உலகத்திலிருந்து நான் ஒதுங்கிக் கொள்ளலாம். இப்படி முடிவு செய்வது மிகவும் எளிதானது. மிகவசதியானதும் கூட! அதன் பின் எந்தத் தேவையும் இல்லை, எந்தக் கவலையும் இல்லை.

ஏனென்றால் உலகமும் நானும் தனித் தனியாகிவிட்டோம்! ஆனால் புகைப் படத்திலிருக்கும் ஆறுசிறுவர்களும் என்னையே கூர்ந்து நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ‘அரசியல் மிகவும் தீங்கானது. மாசு நிறைந்தது’ என்று நான் முடிவுசெய்து கொள்ளுவதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம்.

“அரசியலைப் பற்றியே சிந்திப்பதில்லை, அது எப்படியோ போகட்டும்! என் கவிதைகளில் அழகுமிக்க புதியபூக்கள் மலரட்டும், பறவைகளின் கலகலப்பு என் கவிதையில் ஒலிக்கட்டும். மெல்லிய பனித்திரை அகன்றநதிகள் விரிந்து படரட்டும்” என்று நான் நினைத்தால் எப்படி யிருக்கும்!

இதுபற்றி நீங்களும் சிறிது சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

எனக்கு அறிமுகமான மேலைநாட்டுக் கவிஞர் ஒருவர் “உங்களது சோவியத் நாட்டு இலக்கியமும், உங்கள் கவிதைகளும் மிகக் குறுகிய நோக்கம் கொண்டவையாக உள்ளன. எண்ணி எடுத்தது போன்ற சில தலைப்புக்களிலேயே நீங்கள் எழுதுகிறீர்கள். அவை ஒரே மாதிரியாகச் சலிப்பூட்டுவதாக இருக்கிறது. ஆனால், என்னைப் பாருங்கள்; என் கவித்துவத்தின் எல்லையை மிக விரிவுடையதாகச் செய்ய நான் முயன்று வருகிறேன். எனவே, கடந்த இரண்டாண்டுகளாக இனக்கவர்ச்சி பற்றியே எழுதியுள்ளேன். வேறு எதுவும் நான் எழுதவே இல்லை” என்று ஒரு சம

யம் என்னிடம் கூறினார்.

அந்த மேலைநாட்டுக் கவிஞர் சொன்ன படி, நான் குறுகியமனப்பான்மை கொண்டவன் என்பதும் ஒருவேளை சரியானதாகவே இருக்கலாம்!

ஆனாலும் இந்த மாபெரும் உலகம் ஒரு பள்ளிஅறைப் படுக்கையில்—அந்தப் படுக்கை எத்தனை பெரிதாக இருந்தாலும் சரி—முற்றமுற்ற அடங்கிவிடும் என்பதை என்னால் ஒப்புக்கொள்ளவே முடியாது.

ஏனென்றால் புகைப்படத்தில் இருக்கும் ஆறு சிறுவர்களும் என்னையே கூர்ந்து நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ‘காலமெல்லாம் சிரித்துக்கொண்டிருப்பவனும் காலமெல்லாம் அழுதுகொண்டிருப்பவனும் முட்டாள்’ என்று நான் கருதுகிறேன். மற்றவர்கள் காது செவிடாகும்படி ஓயாமல் இரைந்துகொண்டிருப்பவனுக்கு அவர்களுக்கு முன்பே அவனது சப்தத்திலேயே காதடைத்துப் போகிறது!

இடியும் முணுமுணுப்பும், இசைக்கவிதையும், அரசியலும், முழக் கொலிப்பதாகைகளும், புல் அசையும் சலசலப்பும், படுக்கை அறையும் போர்க்களமும், பாட்டொலியும் மின்விச்சும் கலவையாகி மிளிர்வதுதான் வாழ்வு.

“இவைகளில் எல்லாம் நான் அக்கறை கொள்ளப்போவதும் இல்லை, இவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் நான் எழுதவும் மாட்டேன்” என்று கூறும் கவிஞனுக்காக நான் உண்மையிலேயே மிகவும் வருந்துகிறேன்.

நாம் வாழும் கிரககோளமான இந்த உலகம், முக்கால்பகுதி மாகடல் நீரால் சூழப்பட்டுள்ளது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் இந்த வையகத்திலுள்ள ஜீவநதிகளும், மாகடல்களும், பனியருவிகளும், நீர்வீழ்ச்சிகளும், ஏரியும், ஓடைகளும் அடியோடு வற்றிப்போய்விட்டதுபோல் எனக்கு இப்போது தோன்றுகிறது. கோடைகாலத்துக் கரும்பெப்பத்தில் கருகிப்போன புல்லைப்போல இந்த உலகம் தோற்றமளிக்கிறது. பொடிப் பொடியாகிப் போ

கும் அளவுக்கு உயர்ந்த கானகத்துப் புதர்களின் கிளைகளைப்போல இப்போது உலகம் என்கண்முன்னே காணப்படுகிறது.

உங்களுக்கும் எனக்கும் சொந்தமான இந்த உலகம் அபாயகரமான அளவுக்குக் கிலிமிகுந்து வரட்சியுடன் காணப்படுகிறது. ஒருசிறு தீப்பொறி பட்டால் போதும்; அடியோடு பற்றி எரிந்துவிடும்.

இப்போது நான் வியத்நாமைப் பற்றிச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அது ஒரு சிறுதீப்பொறி அல்ல. அது ஒரு நெருப்புக்கோளம்! நான் அதை அனைக்க முடியுமா? நீங்களே சொல்லுங்கள். புகைப்படத்தி் லிருக்கும் ஆறு சிறுவர்களும் என்னையே கூர்ந்து நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்பது வயதான என் புதல்வியும் இப்போது என்னைக் கவலையுடன் உற்றுப் பார்க்கிறாள். அவள் பார்வைவழியே அவளது குழந்தைகள், அவற்றின் வழித் தோன்றல்களான “எள்ளுப் பேரன், கொள்ளுப் பேத்திகள்” அனைவரும் என்னையே உற்றுப் பார்க்கிறார்கள்.

உலகத்தின் எதிர்காலமே உற்றுப் பார்க்கிறது. நான் எழுதும்போது எனக்காவே எழுதுகிறேன். ஏனென்றால் என்னால் எழுதுவதைத் தவிர இவ்வுலகத்திற்கு வேறு எதுவுமே செய்ய முடியாது. நான் இப்படியே வாழ்ந்தாயிற்று.

புள்ளி விவரங்களைக் கொட்டி உங்களை நான் திணற அடிக்க விரும்பவில்லை. உங்களுக்காக நீங்கள் எழுதிய கவிதைகள் ஆயிரம் ஆயிரமான, லட்சம் லட்சமான புத்தகங்களாகப் பிரசுரிக்கப்படும் போது உங்களுக்கு அளவிலா மகிழ்ச்சி ஏற்படும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதுபோலவே பல்லாயிரக் கணக்கில் மக்கள் திரண்டுவந்து உங்களுக்காகவே நீங்கள் எழுதிய கவிதைகளை மணிக்கணக்கில் கேட்டுப் பரவசமாகும்பொழுதும் அளவற்ற மகிழ்ச்சி உங்களுக்கு ஏற்படுகிறது என்பதையும் நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இதன் பொருள் என்ன? நீங்கள் மக்களுக்குத் தேவைப்படுகிறீர்கள். உங்கள் கவிதை மக்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது என்பதுதான். இல்லாவிட்டால் எதற்காக எழுதவேண்டும்? எதற்காக வாழவேண்டும்?

# பிள்ளைப்பிராயம் முதலே

## மனிதன் உருவாகிறான்

### செர்ஜீய் மிக்கல்கோவ்

(சோவியத் எழுத்தாளர். குழந்தைகளுக்கான சினிமாப் படங்களின் சர்வதேச விழாவின் நடுவர் குழுவின் தலைவர்.)

“புதிதான வயதுக்கு உட்பட்ட சிறுவர் சிறுமியர் அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள்’, எனும் அறிவிப்பை சினிமாத் தியேட்டரின் வாசலில் அவ்வப்போது காண நேரிடுகிறது. அதைவிட, “16 வயதுக்கு உட்பட்ட சிறுவர் சிறுமியருக்கே” என்றொரு அறிவிப்பை, அதுவும் வெகு அடிக் கடி, காட்சி அளிப்பதையே நான் பெரிதும் விரும்புவேன். இந்தச் சொற்றொடர், மாஸ்கோ நகரத்தில் முதன்முதலாக நடைபெறுகின்ற குழந்தைகளுக்கான சினிமாப் படங்களின் சர்வதேச விழாவுக்குப் பொருத்தமான சுலோகமாக அமையக் கூடும். இந்தவிழா குழந்தைப் படங்களின் சர்வதேச கேந்திரத்தின் தூண்டுதலோடும், ஒத்துழைப்புடனும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனத்தின் நடவடிக்கைகளில் சோவியத்யூனியன் சினிமாத் தொழிலாளர் சங்கம் தீவிரப் பங்கேற்றுவருகிறது.

வளர்ந்துவரும் தலைமுறையிடம் எங்கள் நாட்டில் காட்டப்படுகிற சிரத்தைக்கு இந்தவிழா மற்றுமொரு சான்று ஆகும். மனிதனின் கல்விப் பயிற்சி என்பது அவனுக்கு அத்தியாவசியமான அறிவைப் புகட்டுவது மட்டுமல்ல; அவனது மனதையும் சமுதாய, உணர்வையும் அபி

விருத்திசெய்வது மட்டுமல்ல; அவனுடைய உணர்ச்சிகளையும் மன எழுச்சிகளையும் பண்படுத்தி வளர்ப்பதும் ஆகும். இந்த வகையில் இலக்கியமும் கலையும் ஆற்றுகிறபணி இன்றியமையாதது ஆகும், வி. பெலின்ஸ்கி புத்தகங்கள் குறித்துச் சொன்ன கீழ்க்கண்ட வார்த்தைகள் சினிமாப் படங்களுக்கும் நன்கு பொருந்தும்; “குழந்தைப் புத்தகங்கள் கல்விக்காக எழுதப்படுகின்றன; கல்வி மிக முக்கியமான விஷயம். அது தான் மனிதனின் விதியை நிர்ணயிக்கிறது”, என்று அவர் சொன்னார். ரசஞானமும் நீதிநெறிக்குரிய கல்வியும் பிரிக்க முடியாதவை ஆகும்.

சோவியத் யூனியனில் விநியோகிக்கப் படுகிற அளவு குழந்தைப் புத்தகங்கள் உலகத்தின் வேறு எந்த நாட்டிலும் பரவவில்லை என்பதற்காக நாங்கள் பெருமைப் படுகிறோம். வேறு எந்த நாட்டிலும் இவ்வளவு பாலர் அரங்குகள் கிடையாது; குழந்தைகளுக்கென்று விசேஷமான காட்சிகளும் இல்லை. பாலருக்கும் இளைஞருக்கு மென்று படங்கள் தயாரிக்கும் விசேஷமான பிலிம் ஸ்டுடியோக்களும் வேறு எங்குமே இல்லை, (எம். கார்க்கியின் பெயரைத் தாங்கி உள்ள ஸ்டுடியோவும், “மாஸ் பிலிம்” ஸ்டுடியோவில் உள்ள

“இளைஞர்” கழகமும் குறிப்பிடத் தக்கவை.) இதுபோக, “ஸோயூஜ்மல்ட் பிலிம்” (கார்ட்டூன் பிலிம்ஸ் ஸ்டுடியோ) என்கிற தேசியக் குடியரசு ஸ்டுடியோ அற்புதமான கார்ட்டூன்களையும் பொம்மலாட்டப் படங்களையும் தயாரித்து வெளியிடுகிறது.

சோவியத் சினிமாக்களையின் பொண்ணு பொக்கிஷங்கள் என்று கருதப்படும் தயாரிப்புகளில் குழந்தைப் படங்களும் அடங்கியுள்ளன. “சின்னஞ்சிறு சிவப்புப் பிசாசுகள்”, “வாழ்வுப் பாதை”, “தங்கச் சாவி”, “ஜல்பார்ஸ்”, “வீரநாயகனின் சகோதரன்”, “ஒரு சொந்த விவகாரம்”, “படையின் புதல்வன்”, “தைமூரும் அவனது கும்பலும்” முதலிய பலவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

தரம் உயர்ந்த படைப்புக்கள் என்று சிறப்புற்றுள்ள இந்தப் படங்களில் காணப்படும் உன்னதமான மரபுகள் புதிய படங்களிலும் தொடர்ந்து எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. சிறுவர் சித்திரங்களைத் தயாரிப்பதையே தமது தனிப்பெரும் பணியாக வரிந்து ஏற்றுள்ள இயக்குநர் ஐ. பி. ரெஜ் தயாரித்த “எனக்கு ஒருதந்தை வாங்கினேன்”;—முதல் காதலைக்கூறும் இன்னிசைக் காவியமான “டிங்கோ”; பாசிஸத்தை எதிர்த்துப் போராடிய இளம் வீரன் வோலாதி யா தூபினின் நினைவுக்கு உருவாக்கப் பெற்ற “ஒரு சிறுவனின் தெரு”; வெனிஸ் நகரில் நிகழ்ந்த குழந்தைப் படங்கள் விழாவில் “கிராண்ட் பிரிக்ஸ்” பரிசைப் பெற்ற “மணி ஒலிக் கிறது-கதவைத் திற!”; அதே விழாவில் “வெள்ளிப் பரிசு” பெற்ற புத்திசாலிக் கதை சொல்லியான ஏ. ரோ தயாரித்துள்ள “ஜேக் பி. ராஸ்ட்”; கேன்ஸ் நகரில் நடைபெற்ற பிலிம்விழாவில் ஒரு பரிசு பெற்ற ஈ. கிளிமோவின் தமாஷ் சித்திரமான “நல்வரவு” ..... இன்னும் இப்படி எத்தனையோ படங்களைக் குறிப்பிடலாம். நான் அழுத்தமாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிற உண்மை இதுதான் — எங்கள் நாட்டில் மட்டுமல்லாமல், வெளிநாடுகளிலும் ஏகோபித்த பாராட்டுதல்களைப் பெற்றுள்ள வெகு வெகு சுவாரச்யமான குழந்தைப் படங்கள் அநேகம் தேசியபிலிம் ஸ்டுடியோவினரால் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. “சிறுமியும் எதிரொலியும்” எனும் விதுவேனியப் படம், “நான் சூரியனைத் தொடர்கிறேன்” எனும் மால் தேவியப்படம், “நீ தனியாக இல்லை” எனும் உஸ்பெக் படம், “பாமிர்களின் குழந்தைகள்” எனும் தாஜிக் படம், “லூர்த்தேஷ் மாத்தானி” எனும் ஜார்ஜியப் படம், “கைவினையர்களின் நகரம்” எனும் பைலோ ரஷ்யப்படம், “மால் சீஷ்கி பால்சீஷ்” எனும் உக்ரேனியப் படம், “முழக்குக் முரசு” எனும் காஜக் படம் ஆகியவற்றை இந்த இனத்தில் சேர்க்க வேண்டும்.

எனினும், எங்கள் குழந்தைப் படங்களில் குறைபாடுகளும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. பழமைத்தன்மை, மந்தகுணம், இனிமையான உணர்வு, அபிமானம் எல்லாம் இன்னும் அடிக்கடி தலைகாட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன. உலகக் குழந்தை சினிமா அனைத்துக்கும் பொதுவான குறைபாடு இது. அதன் பிரசங்க தோரணத்தான் அதனுடைய தலையாக குறைபாடு ஆகும். வறண்ட போதனைகளையும், நீதிநெறி உபதேசங்களையும், பெரியவர்களாவிட, பாலர்கள் அதிகமாக வெறுக்கிறார்கள் என்பது உலகறிந்த உண்மை. ஆகவே, குழந்தைப் படங்கள் தயாரிப்பவர்களின் கடமை வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய சித்திரங்களை உருவாக்குவதுதானே தவிர, தொணதொணப்புப் பிரகடனங்களைப் படங்களில் நிரப்பிவிடுவது அல்ல. இந்தப் போக்குக் குழந்தைகளை மிரட்டி, உன்னதமான ஒரு கதை விஷயத்தைக்கூட அவர்கள் பார்வையில் மதிப்பு இழந்துபோகும்படி செய்வதற்கே துணைபுரியும்.

குழந்தைகளுக்கான சினிமா, எங்கள் நாட்டிலும், அயல் நாடுகளிலும், குறுகிய எல்லைக்குள் ஒடுங்கிக் கிடக்கிற விஷயங்களைத்தான் தொடுகின்றன. ஆனால் குழந்தைகளோ திருப்தி அடையாத, நெருக்கிக் கேட்கிற, பார்வையாளர்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அக்கறை காட்டக்கூடியவர்கள். குழந்தைகளுக்கு அளிக்கப்படக்கூடாதது எனக் கருத்தருந்த விஷயம் ஒன்றை எண்ணிப் பார்ப்பதே சிரமமாக உள்ளது என்று பிரசித்த போதகசிரியரான ஏ. மகரெங்கோ சொல்வது வழக்கம். எவ்விஷயங்கள் குழந்தைகளுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் என்பது முக்கியமல்ல. ஏனெனில், உண்மையில்விலக்கப்பட்ட விஷயம் எதுவுமே கிடையாது. உள்ள விஷயங்களை எப்படிச் சித்தரிப்பது என்பதுதான் முக்கிய பிரச்சனை. “சிறுகுழந்தைகள் தங்கள் விளையாட்டின்போது கொள்கிற உண்மையும் நம்பிக்கையையும் நீங்கள் உங்கள் கலையிலே பெறுகின்ற போதுதான், உங்களை நீங்களே உண்மையான கலைஞர்கள் என்று கருதிக்கொள்ளலாம்” என்று கே. ஸ்டானிஸ்லாவ்ஸ்கி, கலை அரங்கத்தின் நடிகர்கள்முன் பேசுகிற போது குறிப்பிடுவது உண்டு. நமதுஇளம் பார்வையாளர்களை நாம் குறைத்து மதிப்பிட்டுவிடுகிறோம். உண்மையில், நமக்கு அவர்களிடம் அதிகமான நம்பிக்கை தேவை. அவர்களுடைய மனோசக்தி, கற்பனை, புதிதான — தெளிவான — அசாதாரணமான ஒவ்வொன்றின்மீதும் அவர்கள் காட்டுகிற உணர்ச்சிமண்டிய வேட்கை ஆகியவற்றுக்கு நாம் அதிக மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும், அவர்கள் தரத்துக்குத் தாழ்ந்துபோகவேண்டியது அவசியம் என்பதிலோ, கதைஅம்சம், சிக்கல்கள், பாத்திரங்கள் முதலியவற்றை எளிமைப்படுத்துவதிலோ, குழந்தைப் பார்வையாளர்களின் குறிப்பிடத்தக்க படைப்பு அடங்கிக்கிடக்கவில்லை. ஆனால் பிரயோகிக்கப்படும் கலை உருவத்தின் தெளிவு, கலையில் மிகுந்த சிரமத்தின்பேரில் வந்துசேர்கிற எளிமை இவற்றிலேதான் அச்சிறப்பு அமையும். எனினில் புரியக்கூடிய சாதாரண

முறையில் குழந்தைகளின் எல்லா விஷயங்களைப்பற்றியும் பேசமுடியும். மிக முக்கியமான, சிக்கல் நிறைந்த வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளைப்பற்றிக்கூடப் பேசலாம். நல்லது கெட்டது, கௌரவம், அகௌரவம், வீரம் கோழைத்தனம் பற்றிய உண்மைகளை — சுருக்கமாகச் சொன்னால், வாழ்க்கையை அதன் சகல தன்மைகளையும்பற்றி — அவர்களுக்குச் சொல்லியாக வேண்டும். ஜீவாதாரமான சத்துநிறைந்த ஆத்மீக உணவு குழந்தைகளுக்குத் தேவை. கொள்கை ரீதியான வலிமையைக் கொண்ட தலைசிறந்த படைப்புக்கள் அவர்களுக்குத் தேவை. அவர்களிடம் உன்னதமான ரசனை உணர்வுகளை அவை உண்டாக்கும்; உயர்ந்த லட்சியங்களை அடைவதற்காகப் போராடும் அவாவை அவை அவர்களுள் எழுப்பிவிடும்.

பலதரப்பட்ட படக்கதைகள் என்பது குழந்தைப்படங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மற்றொரு பிரச்சனையாகும். தேவதைக் கதைகள், இலக்கியப் படைப்புகள் ஆகியவற்றைத் திரைப்படமாக்கினால்தான் புரிந்து ரசிக்கிறார்கள் என்றில்லை, அவர்களும் பெரியவர்களைப்போலவே இசைச்சித்திரங்கள், விளையாட்டுக்கள் சம்பந்தப்பட்ட படங்கள், அதீதக்கற்பனைப் படைப்புக்கள், தமாஷ் படங்கள் எல்லாவற்றையும் விரும்புகிறார்கள். முக்கியமாக தமாஷ்படங்களைக் குறிப்பிடவேண்டும். ஆரவாரமாகச் சிரிக்க வைக்கிற ஒரு உல்லாசப்படம் குழந்தைகளுக்கு எப்போதுமே உகந்ததுதான், இதனால் அது வெறும் பொழுது போக்குப் படமாக இருக்கவேண்டும் என்று அர்த்தம் இல்லை, புதிய மனிதனுக்கு உரிய விசேஷக் குணநலன்களைக் குழந்தைகளிடம் வளர்க்கவும், வாழ்க்கையிலும் சமூக வளர்ச்சிக்கு எதிராகவும் குறுக்கிடுகிற ஒவ்வொன்றையும் எதிர்த்துநிற்பதற்குக் கற்றுக்கொடுக்கவும் நல்ல தமாஷ்படம் வல்லமை பெற்றிருக்கிறது.

சிக்கலான பெரிய பிரச்சினை ஒன்றை குழந்தை உள்ளத்தில் பதியும்படி எடுத்த

துச் சொல்வதற்கு உரிய குறுக்குவழி நகைச்சுவையோடு அதை விளக்குவது தான். குழந்தை இலக்கிய எழுத்தாளர் ஒருவர் ஒருசமயம் இப்படிச் சொன்னார்.

“முற்போக்கான குழந்தைப் படங்களின் தயாரிப்புக்கு உதவுவது; முன்னேற்றம் காணும் உயரிய இளம் தலைமுறையினரை உருவாக்குவதையும், சமாதானம், மனிதாபிமானம் ஆகிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதையும் நோக்கமாகக் கொண்டு தயாரிக்கப் படுகிற குழந்தைப் படங்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பது.” என்பதைத் தனது விதிமுறையாகக் கொண்டுதான் குழந்தைப் படங்களின் சர்வதேசக் கலைவிழா இயங்குகிறது. குழந்தைப் படங்கள் ஒரு சமூகப் பிரச்சினை ஆகும். அவற்றின் தயாரிப்பு வேலை தனியார் பொறுப்பிலே நடைபெறுகின்ற நாடுகளில் இந்தப் பிரச்சினையின் தன்மை கூர்மையாக உணரப்படுகிறது. சில படங்களைப் பார்த்து விட்டு, அவற்றின் பாதிப்

பிழை குற்றங்கள் புரிகின்ற சிறுவர்களைப் பற்றிய செய்திகளை நாம் எல்லோருமே பத்திரிகைகளில் கண்டிருக்கிறோம். அழகு உணர்வையும், இரக்க சபாவத்தையும் தூண்டி வளர்க்கிற படங்களை — நாச வேலை பற்றிய கொடிய வேட்கை, இன உயர்வு தாழ்வு எண்ணம், இதர நாடுகளை அடக்கி ஒடுக்கும் ஆசை முதலிய வற்றை உண்டாக்கி குழந்தைகள் உள்ளத்தைக் களங்கப்படுத்தும் ஒரு காட்சி, ஒரு பேச்சு கூட இடம் பெறாத படங்களை தயாரிப்பதில் இன்னும் அதிகமான ஈடுபாடு கொள்வதுதான் இந்த விழாவின் கடமையாகும்.

குழந்தைப் படம் ஒரு உண்மையான பெரிய கலையாகத் திகழ முடியும் என்பதை இந்த விழா நிரூபிக்க வேண்டும் என நான் ஆசைப்படுகிறேன். குழந்தைப் படங்களின் முதலாவது சர்வதேசக் கலை விழா மாஸ்கோ நகரில் நடைபெறுவதை எண்ணி நான் மிக மிக ஆனந்தம் அடைகிறேன்.

\*\*\*\*\*

## குழந்தைகளுக்கு உலகக் கவிச் செல்வம்

‘உலக மகாகவிகளின் நூலக’த் தொடரில் மலிவான அழகுப் பதிப்புகள் மூன்றாவது ஆண்டாகவும் கலக் பாடசாலைச் சிறுர்களுக்குக் கிடைத்துள்ளன. ஒவ்வொன்றும் 6 தொகுதிகளைக் கொண்ட இந்த தொடர் வெளியீட்டை கலக் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பதிப்பகம் கலக் மொழியில் வெளியிடுகிறது.

1965ல் வெளியான முதல் தொகுப்பில் புஷ்கினதும், லெர்மன்ஸோவினதும் கோதேயினதும், ஹெயினியினதும், பைரனினதும், ருடாகியினதும் கவிதைகள் இடம் பெற்றன. 1965ல் வெளியான தொகுதியில் அபாய் கவிதைகளும், போலந்துக் கவி அடாம் பிக்கிவினதும், டாடர் கவிஞர் ருகாயினதும், பேர்ஷியன் கவி ஸாடியினதும், ஸ்கிலெரினதும் கவிதைகள் இடம் பெற்றன.

இந்த ஆண்டு தொகுதியில் ரஷ்ய கவிஞர்கள் நெக்ரஸோவினதும், டியுஸ்சேவினதும், உஸ்பெக் பெருங்கவி நொவோயினதும், அஸர்பைஜான் பெருங்கவி நிஸாமியினதும், உக்ரேன் கவிஞர் செவ்சென்கோவினதும், ஸ்கொட்லாந்து கவி பார்ட் பேர்னியினதும் கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

# அமெரிக்க குத்துச்சண்டை வீரர் பேசுகிறார்!

முகம்மது அலி (காஸியஸ் கிளே) என்னும் உலகப் புகழ் பெற்ற நீக்கிரோ குத்துச்சண்டை வீரர் 1964 இல் அமெரிக்க ராணுவத்தில் சேருமாறு அழைக்கப்பட்டார். வியற்றாமிலுள்ள அமெரிக்கக் கடற்படையில் பணியாற்ற முடியாதென்று அவர் பல காலம் மறுத்து வந்தார். இவ்வாண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் அரசாங்க உத்தரவு வந்து விட்டது. எனினும் ஏப்ரல் 28இல் அவர் அமெரிக்க ராணுவத்தில் சேரமுடியாதென்று வெளிப்படையாகவே அறிவித்து விட்டார். அதே நாளில் 'உலக குத்துச்சண்டை வீரர்' என்ற அவரது பட்டத்தை அமெரிக்க அரசு பறித்து விட்டது, ஜூன் 19 இல் அவருக்கு ஐந்து ஆண்டு சிறை தண்டனையும், 10 ஆயிரம் டாலர் அபராதமும் விதிக்கப்பட்டன.

முகம்மது அலி (காஸியஸ் கிளே) யை அண்மையில் 'ஜெயூன் ஆஃப்ரிகே' என்ற சஞ்சிகையின் திருபர் பேட்டி கண்டார். அப்பேட்டி இங்கு தரப்படுகிறது.

—ஆசிரியர்—

**கேள்வி:** ஃப்ளாய்டு பாட்டர்ஸனுடன் நீங்கள் போடவிருந்த குத்துச் சண்டை முற்றிலும் தடைசெய்யப்பட்டு விட்டதல்லவா?

**பதில்:** ஆமாம்.

**கேள்வி:** இதற்குப் பிறகு நீங்கள் அவருடன் குத்துச் சண்டை போடவே மாட்டீர்களா?

**பதில்:** இக்கேள்விக்கு விடையளிப்பது கடினம். ஏனெனில், எனது உலக சாம்பியன் பட்டம் பறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டில் புதிய போட்டி ஒன்றும் இராது என்றே நம்புகின்றேன்.

**கேள்வி:** நீங்கள் ராணுவத்தில் சேர மறுத்து விட்டீர்கள். வியற்றாம் போர் குறித்து என்ன எண்ணுகிறீர்கள்?

**பதில்:** என் மதம் போர்ச் செயல்களை ஆதரிக்காது. குறிப்பாக, அன்றாடம் ஆயிரக் கணக்கான அப்பாவி மக்களைக் கொல்லும் நடவடிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்

ளாது. வியற்றாம் போரால் உலகம் செழிக்கிறது என்று நான் எண்ணவில்லை. அதிலே மடிவோரின் தொகைதான் அன்றாடம் அதிகரித்து வருகிறது.

**கேள்வி:** வியற்றாம் போரை ஒரு இன வெறிப்போர் என்று கருதுகிறீர்களா?

**பதில்:** நான் ஒரு அரசியல்வாதியல்ல. என்னைப் பொறுத்தவரையில், எல்லாப் போர்களும் கேடானவை. இதைப் பற்றி என்னிடம் கேட்பானேன்? நாள்தோறும் வியற்றாம் போருக்கு எதிராகக் கண்டனம் முழக்கும் இலட்சக் கணக்கான மாணவர்களிடமும், நேர்மை உள்ளம் படைத்த ஏனைய மக்களிடமும் கேட்டுப் பாருங்கள்.

**கேள்வி:** அமெரிக்கப் பிரஜைகள் தமது அரசுக்கு எவ்விதத்தில் ஆன்மீக ரீதியில் கடமைப் பட்டவர்கள்?

**பதில்:** அமெரிக்கர்களுக்குப் பல்வேறு உரிமைகளும், கடமைகளும் உள்ளன. என்னைப் போன்ற ஒரு நீக்கிரோ அமெரிக்கன், வாழ்க்கைக்காகப் போராடுவதையே, உயிருடன் வாழ்வதையே தனது முக்கிய கடமையாகக் கருதுகிறான். ஏனெனில், அமெரிக்காவில் நீக்கிரோக்களை அழிப்பதற்கான முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன.

எமது நாட்டில் இன்று அடிமைச் சொந்தக்காரர்கள் இல்லையென்றாலும், நாங்கள் இன்றளவும் அடிமைகளாவே இருக்கிறோம். 'நீக்கிரோ' என்ற சொல்கிரேக்க மொழியிலிருந்து தோன்றியது ஆகும். 'நெக்ரோ' என்ற கிரேக்கச் சொல்லுக்குப் 'பிணம்' என்று பொருள். உண்மையில் அமெரிக்க நீக்ரோக்களாகிய நாங்கள் பொருளாதார, சமுதாய, ஆன்மீக ரீதியில் பிணங்கள்தாம். அமெரிக்காவில் 2 கோடியே 20 இலட்சம் நீக்ரோக்கள் நடைப் பிணமாக வாழுகின்றனர். ஆனால், நான் பிணமாக விரும்பவில்லை! அமெரிக்காவில் எவ்வித உரிமைகளுமற்ற நான், அமெரிக்க "ஜனநாயக"த்தைக் காப்பதற்காகக் கொலைத் தொழில் புரிய விரும்பவில்லை; அதை எனது கடமையாகக் கருதவில்லை.

**கேள்வி:** உங்கள் வாழ்க்கையில் போராடுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தால் எதற்காக போரிட்டு மடிவீர்கள்?

**பதில்:** எனது சகோதரர்களுக்குத் துணைபுரியப் போராடுவேன்; எனது கோட்பாடுகளுக்காகப் போராடுவேன்; மனித வர்க்கத்திற்கு உயிர் கொடுக்கும் பெண் குலத்

தைக் காப்பதற்காகப் போராடுவேன்.

**கேள்வி:** நீங்கள் அடிக்கடி இனவெறியைப் பற்றிப் பேசுகிறீர்கள். நீங்கள் ஒரு இனவெறியரா?

**பதில்:** 'இனவெறி' என்று எதைக் கூறுகிறீர்கள்?

**கேள்வி:** ஓர் இனம் மற்றொரு இனத்தை விட மேலானது என்று எண்ணுதல் இனவெறியாகும்.

**பதில்:** அப்படியானால் ஜப்பானியர்களும் இனவெறியர்களே. புறநாட்டினரும் அப்படியே. ஏதாவது ஒரு விஷயத்தில் ஒரு நாடு பிற நாட்டை விடச் சிறிது உயர்வாகவே தன்னைக் கருதிக் கொள்கிறது! ஆனால் ஒன்று மட்டும் உறுதியாகக் கூறுவேன்: மிகமோசமான இனவெறியர்கள் அமெரிக்காவில்தான் உள்ளனர். இங்கே தான் நீக்கிரோக்களைச் சாம்பலாக்கும் 'கு-கிளக்ஸ்-கிளான்' இனவெறியரும், வியற்றா முக்குப் பெருமளவில் சிப்பாய்களை அனுப்ப முயல்வோரும், வியற்றாமியக் குழந்தைகளையும் பெண்களையும், அப்பாவி மக்களையும் சுட்டுக் கொல்லுவோரும் உளர். இந்தக் கொடுமைகளுக்கு எதிராகப் போராடினால், எனது தாயகத்தில் சுதந்திரத்திற்காகவும், சமத்துவத்திற்காகவும் போராடினால், நான் ஒரு இனவெறியன்? அடடா, எப்பேர்ப்பட்ட 'இனவெறியன்' நான்!

---

மனிதனுக்கு அப்பால் வேறு ஒன்றுமே கிடையாது. அந்த மனிதனைப் பற்றி எழுதுகிறவன், அந்த மானிடத்தின் வெற்றியைப் பாடுபவன், அந்த மனிதனைப் பண்படுத்தி உன்னத வழியில் இட்டுச் செல்பவனே மிகச்சிறந்த கலைஞனாவான்.

---

இலக்கியச் சந்திப்பு:

பேட்டிகண்டவர்:

பெரி.

சண்முகநாதன்

பேட்டி: அல்லான்ஸன் பியதாஸ

(சிங்கள இலக்கிய உலகில் கடந்த 30 வருடங்களாகச் சேவை செய்து வருபவர் அல்லான்ஸன் பியதாஸ. ஐந்து நாவல்களுக்கும், மூன்று சிறுகதைத் தொகுப்புகளுக்கும் ஆசிரியரான இவர் 'நிலுன் பொக்குன்' (தாமரைப் பொய்கை) என்ற கவிதைத் தொகுப்பின் மூலம் தான் ஒரு கவிஞர் என்பதையும் நிரூபித்திருக்கிறார். இதைத் தவிர அண்மையில் வெளியான இவரது இலக்கியக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு சிங்கள இலக்கியப்பிரியர்களினதும், விமர்சகர்களினதும் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளது. பொதுப் பொறுப்பாண்மை இலாக்காவில் பொறுப் பாண்மை உத்தியோகஸ்தராகப் பணிபுரியும் பியதாஸ அவர்களின் பேட்டியைப், பிரசுரிப்பதில் 'மல்லிகை' பேருவகையும் பெருமையும் அடைகின்றது)

கே: தாங்கள் எழுத்துலகில் பிரவேசிப்பதற்குக் காரணமாயிருந்த சூழ்நிலைகள் பற்றி விளக்கிச் சொல்ல முடியுமா?

பதி: நான் எழுத்துலகில் பிரவேசிப்பதற்குக் காரணமாயிருந்தவர் எனது தந்தையாரே. அவர் பெரிய புத்தகப்பூச்சி. அவர் எதையுமே தவிர்த்து விடாமல் எல்லாவற்றையும் வாசித்துவிடுவார். எங்காவது புதிதாகப் புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டால் அவைகளை வாங்கும் முதல் மனிதர் எனது தந்தைதான். தந்தையாருக்குத் தேவையான பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் யாவற்றையும் நானே கிராமத்திலிருந்து போய் வாங்கி வர

வேண்டியிருந்தது! இப்படி நாள்தோறும் பத்திரிகைகளுக்கும் சஞ்சிகைகளுக்கும் நடுவேயிருந்த என்னை 'சிலுமின்' வாரப் பதிப்பில் வெளியான 'இளைஞர் பக்கம், ஈர்த்துவிட்டதில் வியப்பில்லை. எனது 11-வது வயதில் மிகுந்த துணிவுடன் ஒரு கவிதையைக்கட்டி 'சிலுமின்'வுக்கு அனுப்பினேன். அது 'இளைஞர் பக்க'த்தில் பிரசுரமாகியது. ஆனால் சில இலக்கணப் பிழைகள் இருந்த அக்கவிதையைப் பார்த்த என் தந்தையார் என்னை நன்றாய் அடித்துவிட்டார், நான் இலக்கணத்தைக் கொலைபண்ணிவிட்டேன் என்ற ஆத்திரம் அவருக்கு. அன்றுதொட்டு இன்றுவரை தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டே இருக்கிறேன்.

நான் நாலாந்த கல்லூரியில் கல்வி பயின்ற சமயம் எனது ஆங்கில ஆசிரியராயிருந்த எஸ். ஏ. விஜயதிலகா, சிங்கள இலக்கிய ஆசிரியராக இருந்த சி. ஈ. கொடகும்புரா ஆகியோருக்கும் எனது இலக்கிய உலகப் பிரவேசத்துக்கும் சம்பந்தம் உண்டு. அவர்களுக்கு நான் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கே. சிங்கள இலக்கியத்தில் நாவல் துறை வளர்ச்சிபற்றித் தங்கள் கருத்தென்ன?

பதி: நாவல் துறையில் பெரிய வளர்ச்சி ஏற்பட்டுவிட்டதாக நான் சொல்லமாட்டேன். ஏதோ சுமாரான அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் தற்சமயம் பெரிய தேக்கமான நிலை நாவல் துறையில் மட்டுமன்றிச் சிங்கள இலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகளிலும் ஏற்பட்டுள்ளது. பால் உணர்ச்சியை மையமாக வைத்தும், வேறு உணர்ச்சியை மையமாக வைத்தும் படைக்கப்படும் வர்த்தக இலக்கியங்களின் துரிதமான பெருக்கத்தைச் சிலர் 'இலக்கிய வளர்ச்சி' என்று கருதுகின்றனர். நாவல் துறையில் சாதிப் பதற்கு இன்றும் எவ்வளவோ இருக்கின்றன.

கே: சிங்கள எழுத்தாளர்களிடையே பல்வேறு அபிப்பிராயங்களையோ, கோட்பாடுகளையோ கொண்ட குழுக்கள் செயல்படுகின்றனவா?

பதி! ஆமாம். அரசியல் ரீதியாகவும், வேறு சில கொள்கை ரீதியாகவும் சிங்கள எழுத்தாளர்களிடையே பல குழுக்கள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றுள் முக்கியமானவை மூன்று. அவை "பேராதனைக்கு குழு", "கெலகௌல்", "குமாரதுங் குழு" ஆகியனவாகும். எழுத்தாளர்களிடையே இருக்கும் இத்தகைய பிளவுகள்தான் சிங்கள இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் தடையாயுள்ளன. ஒருசிலர் தாங்கள் மக்கள் மத்தியில் 'பெரியவர்கள்' எனப் புகழ்பெற்று விட வேண்டுமென்ற விபரீத ஆசையினால் அல்லது வெறியினால்தான் இத்தகைய குழுக்கள் எல்லாம் தோன்றியுள்ளன: எந்த ஒரு குழுவையும் சாராது தனித்து இயங்கும் எழுத்தாளனை சிங்கள இலக்கிய உலகம் மதிப்பதில்லை. எந்தெந்த ரீதியில் எழுத்தாளர்கள் பிரிந்து நிற்கிறார்களோ அவ்வாறே விமர்சகர்களும் ஒவ்வொரு குழுவுக்குப்பின்னால் நின்றுகொள்ளுகிறார்கள். சிங்கள இலக்கிய உலகில் தரமான விமர்சனம் என்பது மருந்துக்குக் கூடக் கிடையாது. நம்முடைய விமர்சகர்களிற் பலர் எழுத்தை விட்டுவிட்டு எழுத்தாளனை—அவனது உடலமைப்பை— குடும்ப நிலையைத்தான் விமர்சிக்கின்றார்கள். வெட்கத்தை விட்டு நான் இவற்றைச் சொல்கிறேன்.

எழுத்தாளன் படைக்கின்ற ஒவ்வொரு படைப்பும் ஒவ்வொரு இயக்கம் என்பது தான் எனது அபிப்பிராயம். அவனுடைய எழுத்தும் அவனும் சேர்ந்து ஒரு தனி இயக்கமாகவே இருக்கும். வேறு இயக்கங்கள் எவ்வித பயனையும் தராது என்பதே எனது அபிப்பிராயம்.

கே: சிங்கள இலக்கியத்துறையில் இன்று புதுக்கவிதை வளர்ந்துள்ளதா?

பதி: 'புதுக்கவிதை' 'பழங்கவிதை' அது...இது...என்றெல்லாம் என்றால் எதையும் கொள்ளமுடியாது. இன்று நாம் படைக்கும் புதுக்கவிதை இன்னொரு காலத்தில் பழங்கவிதையாகி விடலாம். எந்த ஒரு இலக்கிய முயற்சியையும் காலவரையிட்டு அழைக்க முடியாது. கவிதை என்ற உருவம் மாறுபடாமல் எந்தக் காலத்திலும் எந்த விதத்திலும் படைக்கப்படும் கவிதைகள் வரவேற்கப்பட வேண்டியவையே.

பதி: 'புதுக்கவிதை' 'பழங்கவிதை' அது...இது...என்றெல்லாம் என்றால் எதையும் கொள்ளமுடியாது. இன்று நாம் படைக்கும் புதுக்கவிதை இன்னொரு காலத்தில் பழங்கவிதையாகி விடலாம். எந்த ஒரு இலக்கிய முயற்சியையும் காலவரையிட்டு அழைக்க முடியாது. கவிதை என்ற உருவம் மாறுபடாமல் எந்தக் காலத்திலும் எந்த விதத்திலும் படைக்கப்படும் கவிதைகள் வரவேற்கப்பட வேண்டியவையே.

சிங்கள இலக்கியத்தைப் பொறுத்தளவில் கவிதை அவ்வளவாக வளர்ச்சியடைந்துவிடவில்லை. ஆனால், ஒரு சில நல்ல கவிஞர்கள் சிங்கள இலக்கிய உலகில் இருக்கின்றார்கள். மற்றைய இலக்கிய முயற்சிகளைவிடக் கவிதைத் துறையில் மிகத்துரிதமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு வருவதாய் எனக்குப்படுகிறது,

கே: தங்களது இலக்கிய உலக வாழ்வினில் மறக்க முடியாத சம்பவங்கள் ஏதும் நிகழ்ந்துள்ளனவா?

பதி: ஆம்.....ஒன்று உண்டு. ஒரு தடவை நான் சுகவினமுற்று ஆஸ்பத்திரியில் படுத்திருந்தேன். எனது படுக்கைக்குப் பக்கத்துப் படுக்கையில் ஒரு பெளத்தபிக்கு சுகவினமுற்றுப் படுத்திருந்தார். நானும் அந்தப் பிக்குவும் அடிக்கடி பல்வேறு விஷயங்கள் பற்றிப் பேசிக்கொள்வோம், ஆனால், அந்தப்பிக்கு ஒரு இலக்கியப்பித்தர் என்பதனால் முக்கால்வாசி நேரமும் இலக்கியத்தைப் பற்றியே பேச்சு அடிபட்டது. அவர் நான் முன்பு எழுதிய நாவல்களைப்பற்றியும் சிறுகதைகளைப் பற்றியும் அடிக்கடி விமர்சித்தார். ஆனால், நான் என்னை அந்த எழுத்தாளனாகவே காட்டிக் கொள்ளவில்லை. அவர் என்னிடம் எனது பெயரைக் கேட்ட போதுகூட ஒரு பொய்ப் பெயரைச் சொல்லிவைத்தேன். நான் எனது நாவல்களைப் பற்றித் தாக்கிப்பேசுவேன். ஆனால், அந்தப்பிக்கு மிகுந்த ஆவேசத்துடன் எனது தாக்குதல்களைத் தூக்கி யெறிந்து பேசுவார். அதிலிருந்தே அவர் என்னுடைய ரசிகள் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டுவிட்டேன். ஆனால், நான் யார் என்பதைக் காட்டிக்கொள்ளவில்லை. இந்த நாடகம் ஒரு வாரமாய் நடந்தது. வார முடிவில் என்னன்பர் ஒருவர் என்னைப் பார்க்க வந்தார். வரும்போது எனது பெயரைச் சொல்லி அழைத்தபடியே வந்தார். இதைக் கவனித்த பிக்கு என்னைக் கூர்ந்து பார்த்துவிட்டு அந்தப் பக்கம் திரும்பிக்கொண்டார். அப்புறம் அவர் என்னுடன் பேசுவேயில்லை. நான் எவ்வளவோ முயன்றுகூட அவர் என்னுடன் பேசுவேயில்லை. என்னவோ தெரியவில்லை. எனக்கு இந்தச் சம்பவத்தைப்பற்றி நினைக்கும்போதெல்லாம் அழுக்கைமாதிரி வருகிறது.

கே: ஸ்ரீலங்கா சாகித்திய மண்டலத்தின் சேவைபற்றித் தங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

பதி: ஸ்ரீலங்கா சாகித்திய மண்டலம் இதுவரை உருப்படியாக எதையும் சாதி

த்ததில்லை என்றே நான் சொல்லுவேன். பரிசுகள் வழங்குவதுதான் அதன் முக்கியமான கடமை என்று அது கருதிக்கொண்டிருக்கிறது. பொதுமக்களுக்குப் பயன்தரவல்ல எந்தவித சஞ்சிகைகளையோ, நூல்களையோ அது பிரசுரித்துவிட முன் வரவில்லை. ஸ்ரீலங்கா சாகித்திய மண்டலம் முயற்சி எடுத்திருந்தால் சிறந்த சிங்கள, தமிழ்ப் படைப்புகளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து வெளிநாட்டவர்களுக்குத் நமது இலக்கியத்தரத்தை உணர்த்தியிருக்க முடியும்.

பரிசு வழங்குதலுக்கூடச் செம்மையான முறையில் தரமறிந்து அது செய்வதாக எனக்குப்படவில்லை.

கே: இறுதியாக “மல்லிகை”க்கு நீங்கள் கூறுவதென்ன?

பதி: எனக்குத் தமிழிலக்கியத்தைப் பற்றி அறிய வேண்டுமென்று நிறைய ஆவல் இருந்தாலும் வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. அழகு சுப்பிரமணியம் அவர்களது சிறுகதைகள் ஒன்றிரண்டை ‘இலஸ்ரேரெட் வீக்லி’ சஞ்சிகையில் பார்த்துள்ளேன். அவர் மிகவும் தரமான எழுத்தாளர் என்பதை அவற்றின்மூலம் தெரிந்துகொண்டேன். சிங்கள எழுத்தாளர்களைத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்துவைக்கும் ‘மல்லிகை’யின் கருத்துக்கு நன்றி!

### ஹிருதயத்தின் அட்லஸ்

‘ஹிருதயத்தின் அட்லஸ்’ என்ற மூன்று தொகுதி நூலை ஆர்மேனிய அறுவை வைத்தியர் ஆந்திரோனிக் ஜகரியான் தயாரித்துள்ளார். சாதாரண ஹிருதயத்தினதும், பல்வேறு வியாதிகளால் பாதிக்கப்பட்ட ஹிருதயங்களினதும் உட்புறத்தையும் வெளிப்புறத்தையும் சித்திரிக்கும் பல வர்ணப் படங்களும், ஒரே நிறப் படங்களும் இத் தொகுதியில் இடம் பெறுகின்றன.

ஹிருதய அறுவை வைத்தியத்தின் சகல கட்டங்களையும், ஹிருதய நோய்களைக் கண்டு பிடிக்கும் முறைகளையும் இந்த ஹிருதய அட்லஸில் ஹிருதய வைத்தியர்கள் காண்பார்கள.

## பாகுவில் நெருப்புக் கோயில்!

பாகுவுக்கு அருகேயுள்ள சுராகுனி என்னும் சிறிய கிராமத்தில் “அதே சியா” என்ற பழமையான சதுரக்கட்டிடம் இருக்கிறது. அதன் வரலாற்றை இப்பொழுது அஸர்பெஜாஜன் ஆய்வாளர்கள் ஆராய்ந்து வருகின்றனர்.

இந்தக் கோயிலில் அணையா நெருப்பு எரிந்து கொண்டிருந்தது.

இந்த நெருப்புக் கோயில் இப்பொழுது சோவியத் அரசால் பாதுகாக்கப்படுகிறது.

அஸர்பெஜானிலுள்ள இந்த நெருப்புக் கோயிலுக்குப் பற்பல அயல் நாட்டுப்பயணிகளும், சோவியத் மக்களும் வருகின்றனர்.

சுராகுனியிலுள்ள இந்தக் கோயில் அமைதி நிரம்பியுள்ளது. பல பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு, பாகுவிற்கு அருகிலுள்ள இக்கோயிலுக்கு இந்திய வணிகர்களும், பிரயாணிகளும் நெருப்பை வணங்குவோரும் வந்து சென்றனர்.

ஆனால் இந்தியாவுக்கும் அஸர்பெஜானுக்கும் இதைப் போன்ற எத்தனையோ தொடர்புகள் இருந்தன. அஸர்பெஜான் குடியரசிலுள்ள பற்பல நினைவுச் சின்னங்கள், பண்டைக்காலம் தொட்டு இந்திய மக்களுக்கும் அஸர்பெஜான் மக்களுக்கும் இடையே நெருங்கிய உறவுகள் இருந்தன என்பதைக் காட்டுகின்றன. பாகு கோட்டையில் இந்திய வணிகர்களின் பயண விடுதி இன்றும் இருக்கிறது.

ஆனால், சுராகுனியிலுள்ள நெருப்புக்கோயில்தான் இந்திய-அஜர் பைஸான் உறவுக்கு மிகத்தொன்மையான எடுத்துக்காட்டாகும்.

இக்கோயிலின் வட புறத்திலுள்ள மதிற்சுவரில் இந்திய மொழியில் ஏதோ எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆராய்ச்சியாளர்கள் அதைப் படித்தனர். காஞ்சநகர் என்னும் இந்தியரால் இக்கோயில் கட்டப்பட்டதென்றும், அவர் அக்கினியை வணங்கி வந்தார் என்றும் தெரியவந்தது. ஆனால், இதற்கு முன்பே இக்கோயில் இருந்தது என்று நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, கன்வே என்னும் பிரிட்டிஷ் வணிகன் இந்த நெருப்புக் கோயிலுக்கு வந்தான். அவன் அங்கே பல துறவிகளைச் சந்தித்தான். “இந்த இடத்தில் பற்பல யுகங்களாக நெருப்பு எரிந்துகொண்டிருக்கிறது; உலகம் அழியும்வரையில் இது அணையாது” என்று அவர்கள் அவனிடம் கூறினர். அங்குள்ள துறவிகளிடையே சிற்சில இளம் இந்தியர்களும் இருந்தனர்.

## இத்தாலியரின் விந்தைப் பரிசு

நீங்களுக்குச் சொந்தமான பொருட் களில் ஒன்றை அன்னியர்கள் விரும்பி விட்டால், அதை அவர்களுக்கு சம்மான மாக அளித்துவிடுவது குபாச்சி மக்களி டம் தொன்றுதொட்டு இருந்து வரும் ஒரு பழக்கம்.

குபாச்சி பொற்கொல்லர் ஒருவரைப் பற்றி படங்களுடன் கூடிய ஒரு கட்டுரை ஒரு பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. அப் பொற் கொல்லரின் பெயர் காபியா அலிகான். அப்பத்திரிகையில் அக்கலைஞரை வெகுவாகப் புகழ்ந்து எழுதப்பட்டிருந்தது. வெள்ளி முலாம் பூசப்பட்ட பல பொருள்களின் - அவரால் செய்யப்பட்டவை - புகைப்படங்களும் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தன.

இக்கட்டுரை வெளிவந்த ஆறு வாரங் கள் கழித்து, காபியா - அலிகானுக்கு இத் தாலி நாட்டின் பியெரோ சொரியானா என்பவரிடமிருந்து ஒருகடிதம் வந்தது. அதில் “என் மகிழ்ச்சியினை உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வார்த்தைகளே கிடைக்க வில்லை” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். “உங் கள் கைத்திறன் மிக நேர்த்தி ஆனது! கம்பீரமானது! உன்னதத்தில் உன்னதமா னது! தன்னிகரில்லாக் கலைஞர் நீங்கள்!

உங்கள் கைத்திறத்தால் உருவான பொருள் ஒன்றினை நான் பெறமுடிந்தால் இவ்வுல கத்தில் பேரின்பத்தைப் பெற்றதாக நான் கருதுவேன். நீங்கள் ஏதேனும் ஒரு பொருளை எனக்கு அனுப்பினால் உங்கள் கடன் தீர்க்க நான் பெரு முயற்சி எடுத் துக் கொள்வேன்” என்று எழுதியிருந் தார்.

காபிய - அலிகானின் உச்சி குளிர்ந்து விட்டது; தனக்கு நிச்சயம் ஒரு கவர்ச்சி மிக்க பொருளை இத்தாலி நண்பர் அனுப் புவார் என்று நம்பி, வெள்ளி முலாம் பூசிய ஒரு மதுக்கோப்பையை பியெரோ சொரியானாவுக்கு அனுப்பி வைத்தார். பின் னர், தனது இத்தாலிய நண்பர் பலரும் வியக்கத்தக்க பரிசுப் பொருள் ஒன்றை நிச்சயம் தனக்கு அனுப்புவார் என்று ஊர் முழுவதும் சொல்லிக் கொண்டு திரிந்தார்.

ஒருவொரு நாள் காலையிலும் தபால் காரரைச் சந்தித்து “இத்தாலியிலிருந்து தனக்கு ஏதாவது வந்திருக்கிறதா?” என்று கேட்பார். கடைசியில் ஒரு கடிதம் அக் கலைஞருக்கு வந்தேவிட்டது. அக்கடிதத் தில் “மிக்கநன்றி, மாமேதையே! உங்கள் ஆரோக்கியத்திற்காக, தினமும் நீங்கள் அனுப்பிய கோப்பையில் நான் மதுவருந்து கிறேன்!”

அ. செ. மு.

அவர்களைப் பற்றி

திரு. வி. என். பி. அவர்கள் எழுதுவார்கள்

அடுத்த இதழில்

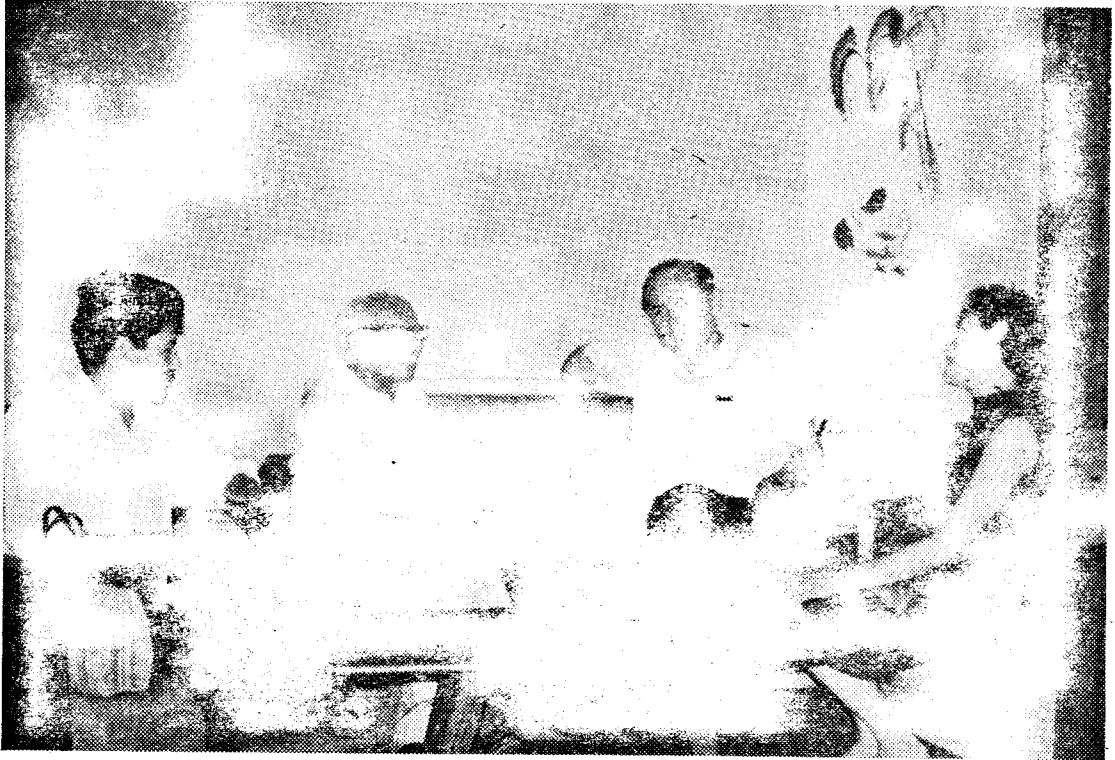
## மயக்க மருந்துக்குப் பதிலாக ஹிப்னாடிஸம்

அறுவை சிகிச்சைக்கு மயக்க மருந்து கொடுப்பதற்குப் பதிலாக ஹிப்னாடிஸத்தைப் பயன்படுத்தலாம் என்று அஸர்பைஜான் பட்ட பிற்படிப்பு வைத்தியக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த மருத்துவர்கள் கூறினர்.

ஒரு நோயாளியின் இருதயத்தில் சிக்கலான அறுவை சிகிச்சை நடத்த வேண்டியிருந்தால், ஹிப்னாடிஸ முறையின் கீழ் அவர் சிறிதேனும் பதட்டமடைவதில்லை. அறுவைக்கு முன்பு அவர் நன்றாகத் தூங்குகிறார்; சாப்பாட்டின் போது அவருக்கு வேதனை ஏற்படுவதில்லை. இவையெல்லாம் ஐந்தாறு முறை ஹிப்னாடிஸ சிகிச்சையால் நிறைவேறுகின்றன.

அஸர்பைஜான் பட்ட பிற்படிப்பு வைத்தியக் கல்லூரியில் ஹிப்னாடிஸ முறையைப் பயன்படுத்தி 25 இருதய அறுவை சிகிச்சைகள் நடைபெற்றன.

இந்த முறை அறுவை வைத்தியத்திற்கு பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படலாம் என நம்பப்படுகிறது.



சோவியத் எழுத்தாளர்களில் சிலர் சமீபத்தில் இலங்கை வந்திருந்தனர். அவர்கள் ஈழத்தில் வாழும் தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களை சந்தித்துக் கருத்துப் பரிமாறல் செய்து கொண்டனர். ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளர் மாட்டின் விக்கிரமசிங்ஹாவை அவரது இல்லத்தில் போய் சந்தித்து உரையாடிய காட்சிதான் இது.

தமிழில்:  
'பெரி'



அல்லான்ஸன்  
பியதாஸ்

நான் அவருடன் ஏற்படுத்திக் கொண்ட முதற் சந்திப்பு இன்று நிகழ்ந்ததுபோல என்நினைவில் பசுமையாக நிற்கின்றது. அன்றுதான் நான் என் அலுவலக வாழ்க்கையையும் ஆரம்பித்தேன். அந்த இலாகாவின் பதில் தலைவர்களில் ஒருவர்தான் அவர். அவர் என்னை முதலில் வாழ்த்தி விட்டு தம் முன்னுள்ள கதிரையில் என்னை அமரச் சொன்னார்.

புதிதாக வேலைக்கு வருபவர்களிடம் வழக்கமாகக் கேட்கும் கேள்விகளையே என்னிடமும் கேட்டார். இந்தச் சம்பிரதாயங்களுக்குப் பிறகு, என்னைப்போலவே தானும் அந்த வேலையை ஆரம்பித்து இப்போது இந்தப் பெரியநிலைக்கு வந்திருப்பதாய்ச் சொன்னார். நானும் மனச்சாட்சியுடனும் நேர்மையுடனும் வேலைசெய்தால் தன்னைப்போல நல்ல இடத்தைப் பெறலாம் என்று அறிவு கொடுத்தினார்.

சில வாரங்களுக்குப் பின் அலுவலக விஷயம் ஏதோபற்றிப் பேசுவதற்காக தனஜ்ஜாலா(அதுதான் அவர்பெயர்) என்னைத் தனது அறைக்கு அழைத்தார். நான் அறையினுள் காலெடுத்து வைக்கும் போது, மேசைமீதிருந்த கூஜாவிலிருந்து ஒரு கிளாஸ் தண்ணீரைக் குடிப்பதற்காக ஊற்றிக்கொண்டிருந்தார், அவர். அதை அவர் ஒரே மடக்கில் குடித்தார். பின்பு இன்னுமொரு கிளாஸ் தண்ணீரை ஊற்றி அதனையுங் குடித்தார். இப்படியே அடுத்தடுத்து மூன்று கிளாஸ் தண்ணீரைக் குடித்துத் தீர்த்துவிட்டார். நான் வியப்புடன் அவரைப் பார்த்தபடியே நின்றிருந்தேன்.

“எனக்கு வாழ்க்கையில் இரண்டு பிடிப்புகள் உள்ளன. ஒன்று தண்ணீர். மற்றது என்னவென்று நீர் ஏற்கனவே அறிந்திருக்கக்கூடும்” என்று தனஜ்ஜாலா சொன்னார்.

“இல்லை. அதைப்பற்றி எனக்கு எதுவுமே தெரியாது. தவிர, இதுபற்றி வேறு யாரும் என்னிடம் எதுவும் சொன்னதில்லை” என்று பதிலுக்கு நான் கூறினேன்.

“அப்படியானால் அதைப்பற்றி நீர் விரைவில் அறிவீர்” என்று சொல்லிய தனஜ்ஜாலா என்னிடம் அலுவலக விஷயங்கள் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்துவிட்டார். அறையை விட்டு நான் வெளியேறும் போது மேசைமீதிருந்த அந்தத் தண்ணீர்க் கூஜாவை என்னால் பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை. அதைத் தனஜ்ஜாலாவும் அவதானித்துவிட்டார்.

விரைவிலேயே அவரது இரண்டாவது பிடிப்பு என்னவென்று அறிந்துகொண்டேன். ஆம்...தனஜ்ஜாலா பழைய நாணயங்கள் சேகரிக்கும் பித்துக்கொண்டவர். அவர் சேகரித்துள்ள நாணயங்கள் இந்த நாட்டிலேயே ஒரு ‘விசேஷமான சேகரிப்பு’ என்று பலர் அபிப்பிராயங்கொண்டிருந்தனர்.

எவராவது அலுவலக விஷயங்கள் ஏதாவது சம்பந்தமாய் அவரைக் காண வந்தால், ஆரம்பத்திலேயோ அல்லது பேச்சின் நடுவிலோ, முடிவிலோ வந்தரிடம் ஏதாவது பழைய நாணயங்கள் உள்ளனவா என்று நிச்சயமாக தனஜ்ஜாலா கேட்டுவைப்பார். அவருடைய இந்தப் பித்துபற்றி அலுவலகத்திலுள்ள எல்லோருக்கும் தெரியும்,

அலுவலகத்திலுள்ள ‘பியூன்’கள்கூட, எந்த விஷயத்தில் சிரத்தை யெடுக்காவிட்டாலும், எந்நேரமும் தனஜ்ஜாலாவின் தண்ணீர் கூஜாவை நிரப்பி விடுவதில் பெரிய கருத்துள்ளவர்களா யிருந்தனர்.

நான் வேலைக்குச் சேர்ந்து இரு வருடங்களின் பின்னர் தனஜ்ஜாலா ஓய்வு பெற்றுக் கொண்டார். அதற்குப் பின்பு, உண்மையில் அவரைச் சந்திப்பதே பெரிய அருமையாயிருந்தது. பெரும்பாலும் நாங்கள் தனஜ்ஜாலா என்ற பெயரையே

மறந்துவிட்டோம்:

அது கண்டிப் பெரஹரா உற்சவ காலம்...! நான் ஒருநாளும் பெரஹராவே பார்த்ததில்லை. இம்முறை எப்படியாவது தன்னைக் கூட்டிச் சென்றேயாகவேணும்’ என்று எனது இனையமகன் ஐந்தாறு நாட்களாய் தொடர்ந்து அடம்பிடித்தான். அவனுக்காகவே அந்தத்தடவை நாங்கள் பெரஹராவுக்குப் போனோம்.

முக்கிய உற்சவ தினத்தன்று இரவு பெரஹராவைப் பார்த்தோம். அடுத்த நாள் காலை கண்டி வாவியைச் சுற்றி நடந்து பார்க்கலாம் என்று கிளம்பினோம்.

இருந்தாற்போல யாரோ ஒருவர் எனது தோளில் தட்டுவதாய் உணர்ந்து திருப்பினேன். அங்கு தனஜ்ஜாலா நின்றார்.

“இது தனஜ்ஜாலா அல்லவா? எவ்வளவு நீண்ட காலத்துக்குப் பின் உங்களைப் பார்க்கிறோம்!” என்றேன் நான்,

“நான் பெரஹராவைப் பார்க்கலாமென்று வந்தேன். இப்போதெல்லாம் நான் சிறிது மாறிப்போயிருக்கிறேன். அப்படியல்லவா?” என்று தனஜ்ஜாலா கேட்டார்.

“நீங்கள் சிறிது மாறித்தான் போயிருக்கிறீர்கள். ஆனால், அந்தப் பழைய பெருந்தன்மை ஓடிப்போய்விடாமல் இன்னும் உங்களில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறது” என்றேன்.

நான் இப்படி அவருடன் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, அவர் கையிலிருந்த புதிய கூஜா என்கண்களிற்பட்டது.

“அட்டே! உங்கள் கையிலிருக்கும் கூஜா மிகவும் அழகானதா யிருக்கிறதே!” என்றேன் நான்.

“ஆமாம். அதை நான் கண்காட்சி விற்பனையில் வாங்கினேன். எனது பழக்கத்தைப் பற்றித்தான் உமக்குத் தெரியுமே! நான் இன்னும் தண்ணீர்தான்

குடிக்கிறேன்.” என்றார் தனஜ்ஜாலா.

“நீங்கள் இப்போதெல்லாம் பழைய நாணயங்கள் சேகரிப்பதில்லையா?” என்று நான் விசாரித்தேன்.

“என்ன அப்படிச் சொல்லிவிட்டீர்? இன்னும் தண்ணீரும், நாணயங்களும் தான் என்னுடன் ஒட்டியுள்ளன. ஒய்வு நேரத்தைப் போக்க ஏதாவது காரியம் இருக்க வேண்டியது தானே. அப்படியல்லவா?”

இப்படிச் சிறிது நேரம் என்னுடன் பேசிக்கொண்டே யிருந்தார் தனஜ்ஜாலா. பின்பு, என்னைச் சந்தித்ததுபற்றி மகிழ்ச்சியடைவதாகக் கூறிய அவர் என்னிடம் விடைபெற்றுப் போய்விட்டார்.

“நாம் மீண்டும் சந்திப்போம் என்று நான் நம்பவில்லை” என்று சொல்லிய படியே போன தனஜ்ஜாலாவின் உருவம் மறையும்வரை அவரையும், அவர் கையிலிருந்த கூஜாவையும் பார்த்தபடியே நின்றேன்.

ஒரு மாதத்தின் பின்னர் ஒருநாள், காலை யில் பத்திரிகையைப் பார்த்தபோது, தனஜ்ஜாலாவின் மரணச் செய்தி என் கண்ணில்பட்டது.

அவசர விஷயங்கள் சிலவற்றைக் கவனிக்க நேர்ந்ததால், அவருக்கு இறுதி மரியாதைகளைச் செலுத்த அவரது வீட்டுக்குப்போக எனக்கு அவகாசம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், நான் கனத்தை மயானத்திற்குப் போய் அங்கு, ஈமக்கிரியைகளிற் கலந்துகொண்டேன்,

அங்கு கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டிருந்த பலரில், ஒருவரை அணுகி, தனஜ்ஜாலாவின் மரணம் எவ்வாறு சம்பவித்தது என்று கேட்டேன்,

ஊவாவிலுள்ள பிந்தெனைப் பகுதியிலுள்ள கோயில் பகுதிக்குப் பழையநாணயங்கள் சேகரிக்கும் எண்ணத்துடன் அவர் போனதாய்த் தெரிய வருகிறது. அவர்

திரும்பி வருகிறபோது மழையில் நன்றாய் நனைந்து போனதால் அவரை ஒருவித காய்ச்சல் பிணித்துக் கொண்டதாம். அந்த மழைக்காய்ச்சல்தான் அவரைக் கொன்றதாய்த் தெரியவருகிறது. பதுனை ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து நேற்று முன்தினம் தான் அவரது உடல் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டது” — என்று விளக்கினார் அந்தப் புதியவர்.

“போனவர் கோயிலில் ஏதாவது நாணயங்களைச் சேகரித்தாரா?” — நான் கேட்டேன்.

“ஆமாம். அவரது பையில் மிகப் பழமையானதான இரண்டு நாணயங்கள் காணப்பட்டதாம்...”

“அவர் மழையில் நனைந்ததனால்தான் அவருக்கு நோய் வந்தது. அப்படியல்லவா?” என்று நான் வியப்புடன் கேட்கிறேன்.

“அப்படித்தான்” பதில் வந்தது.

“மழை யென்பதும் தண்ணீர் தானே”? நான் அந்தப் புதியவரைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன்.

நான் எதைப் பற்றிப் பேசுகிறேன் என்று புரியாமல் விழித்துக்கொண்டு நிற்கின்றார் அவர்.

②

பாதை எவ்வளவு கரடு முரடாக இருந்தபோதிலும், எதிர்ப்பு எவ்வளவு பலமாக இருந்தாலும் கூட, நம்பிக்கையும் விடா முயற்சியும் தளராத ஊக்கமும் தீர்க்க திருஷ்டியுமுள்ள மனிதர்கள் தாம் கொண்ட இலட்சியத்தில் தோல்வி அடைவதேயில்லை.

# ஆற்றல் — ஏ. இக்பால்

ஆற்றலுடைமை அறிவுடைமை சேர்ந்துள்ள  
போற்றத்தகும் பெருமைப் பொற்புடையோ ரின்னாட்டில்  
ஏற்றளவு மிருக்கின்றார்; அவர் திறமை  
பார்த்தறிந்து சேவையிலே பங்குகொள்ள வைத்திருந்தால்.....

நாட்டிள்ள தேவைபல நலமுடனே சீர்பெறுமாம்  
ஊட்டுகின்ற உணவு, உளவளர்ச்சி, உடல் வளர்ச்சி  
ஆட்டிப் படைக்கும் அறிவுயர்வுச் சிந்தனைகள்  
நாட்டில் பெருகி நல்லவைகள் வளர்ச்சி பெறும்.

ஏட்டளவிலல்ல; ஒவ்வொருவர் வாழ்விலுமே  
காட்டுமளவு கடுமையெனப் பின்னி நிற்கும்  
வாட்டங்க ளில்லா வற்றுக்குறை யகன்ற  
தேட்டங்களுள்ள தெளிவுபெறும் நம்மிலங்கை.

போற்றப்படுமாம், புகழேறி யுலகமெங்கும்  
ஆற்றலுள்ள தேசமென ஆர்ப்பரித்துக் கூக்குரலில்  
ஏற்றம் பெறுமாம்; எம்முடைய தங்க நிலம்  
ஆற்ற லுடையோரை ஆதரித்துச் சேவை பெறு.

## பறக்கும் தெருக்கள்

எதிர்கால நகரங்கள் பற்றிய கற்பனை மிகச் சுவையானதும், முரண்பாடுகளைக் கொண்டதும் ஆகும். நகரமைப்புத் திட்டமிடுவோர், மனைகள், தோட்டங்கள், போக்கு வரத்து ஆகியவற்றிற்கான புதிய திட்டங்களை வகுத்து வருகின்றனர்.

20 அல்லது 30 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், நகர்ப் போக்கு வரத்து எவ்வாறிருக் கும்? நகர்ந்து செல்லும் தெருக்கள் அமைப்பது ஒரு வழி. பல்வேறு வேகத்தில் நகர்ந்துகொண்டுள்ள, பல துண்டுப் பிரதேசங்களைக் கொண்டதாக ஒரு தெரு இருக்கக் கூடும், வேகமாகச் செல்லும், 'துண்டுத் தெருவில், பயணம்செய்வோர், தான் சேர வேண்டிய இடம் வந்தவுடன், வேகம் குறைந்த துண்டிற்கு வந்து, இறுதியில் தரையை அடைவர்.

விண்வெளிப் பயண நிபுணர்கள்கூட, இதுபோன்ற நகரும் 'தெருக்களை' பூமியை யும், சந்திரனையும் சுற்றியசுழல் பாதையில் ஏற்படுத்துவது குறித்துச் சிந்தித்து வரு கின்றனர். ஆனால், தொடர்ச்சியான நீண்ட பாதைகளை அல்லது தெருக்களை அங்கு அமைப்பது தேவையற்றதாகையால், சுழல் பாதையில் சில நிரந்தரக் கப்பல் களைச் செலுத்துவது குறித்து அவர்கள் ஆராய்ந்து வருகின்றனர். அந்தக் கப்பல், பூமிக்கு அருகே வரும்போது, பூமியிலிருந்து அதற்கு ஒரு ராக்கெட்டை அனுப்பிவிடலாம். அந்த ராக்கெட், கப்பலின் அருகே, அதை ஒட்டிக்கொண்டு செல்லும். ராக்கெட்டி லிருந்து, சந்திர மண்டலம் செல்லும் பயணிகள், கப்பலில் ஏறிக்கொள்வர். பூமிக்குத் திரும்பி வருபவர்களும், அதேபோன்று, கப்பலிருந்து ராக்கெட்டுக்கு இடம் மாறுவர். பின்னர் விண்கப்பல் சந்திரனை நோக்கிச் செல்ல, ராக்கெட் பூமியை வந்தடைகிறது. இவ்வாறாக, பிரமாண்டமான அந்தக் கப்பல் தொடர்ந்து பயணம் செய்துகொண்டே யிருக்கும்!

பூமிக்கும், சந்திரனுக்குமிடையேயுள்ள தூரம் ஒப்புநோக்கின் குறைவுதான், ஆகவே, விண்கப்பலை, வெள்ளிபோன்ற தூரக்கோள்களுக்குப் பயணம் செய்வதற்குப் பயன்படுத்துவதே மிகவும் இலாபகரமானதாக இருக்கும்.

“ இதழ்கள் ”

ஆண்டன் செகாவ்

பற்றி

அவர் மனைவி ஒல்கா க்னிப்பர் - செகாவோ

(சோவியத் இலக்கிய இராட்சதனான ஆண்டன் செகாவின் மனைவியான ஒல்காக்னிப்பர் செகாவோ (1868 - 1959) மாஸ்கோ கலையகத்தின் பிரபல நடிக்கைகளில் ஒருவராக இருந்தவர். செகாவின் உலகப் புகழ் பெற்ற நாடகங்களான Sea Gull, Three Sisters, Uncle Vanya ஆகிய நாடகங்களில் முக்கிய பாத்திரமேற்று நடித்துப் புகழ் பெற்றவர். கலை மூலமாகவே செகாவைத் தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்ட ஒல்கா, தனது கணவரைப் பற்றி எழுதிய நினைவுக் குறிப்புகளிலிருந்து சில இதழ்களைச் சுவையுங்கள்.



தொகுப்பு:

“கேவரி”



‘...வாழ்க்கையை ஒரு சுகமான - அழகான விடுமுறையாகப் பல தருணங்களில் உணர்ந்து கொள்ளலாம். 1898-ம் ஆண்டு எனக்கு அத்தகையதொரு விடுமுறை போலவே இருந்தது. அவ்வருடத்தில் மூன்று மகிழ்ச்சியும் ஆச்சரியமும் தருவதான சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன. ஒன்று: தான் மாஸ்கோ நாடகப் பள்ளியிலிருந்து பட்டம்பெற்று வெளியேறினேன்! மற்றது மாஸ்கோ ஆர்ட் தியேட்டர் திறக்கப்பட்டது! மூன்றாவது நான் ஆண்டன் செகாவைச் சந்தித்தேன்! இதை யடுத்த சில வருடங்கள் அந்த அழகிய விடுமுறையின் தொடர்களாக-அன்பும் கனிவும் ததும்பு

கிற வருடங்களாக-மனக்கிளர்வுகளும் நம்பிக்கையும் நிறைந்த வருடங்களாக-மகிழ்ச்சிகரமான சிருட்டிகள் நிறைந்த வருடங்களாக இருந்தன...’

‘...நாங்கள் முதன் முதலில் 1898 செப்டம்பர் 9-ந் திகதி சந்தித்தோம். அந்த நாளை நான் வாழும்வரை என்னால் மறக்கவே முடியாது. அந்தச் சந்திப்பின் ஒவ்வொரு அம்சமும் இன்னும் நினைவில் நிற்கின்றன. புதுக்கலையக மாணவர்களாகிய நாம் மிகவும் பயபக்தியுடன் பேசிக்கொள்ளும் எமது அபிமான எழுத்தாளரை எமது கலையகத்தில் முதன்முதலில் சந்தித்தபோது என்னுள் எழுந்த பட

படப்பையும், ஆச்சர்யத்தையும் என்னால் விவரிக்கவே முடியாது...

‘...செகாவ் வாழ்ந்த இறுதி ஆரூண்டுக் காலத்தில், உடல்நிலையில் குன்றி வந்த செகாவையும் உணர்வினிலே செழித்து வந்த செகாவையுமே நான் கண்டேன்! அந்த ஆரூண்டுக் காலத்திலும் எங்கள் இருவரினுடைய அகவாழ்வு செழுமையானதாயும் உற்சாகமானதாயும் இருந்ததனால் மேலோட்டமான அசௌகரியங்கள் எதுவும் எமக்குப் பெரிதாய்ப் புலப்படவில்லை. இருந்தாலும், அந்த ஆரூண்டு வாழ்க்கையினைத் திரும்பிப் பார்க்கும் போது அது, துயர்நிறைந்த பிரிவுகளையும், மகிழ்ச்சிகரமான இணைவுகளையுமே அடக்கியிருந்ததாகப்படுகிறது.

‘...இந்தச் சமயம் நாம் பிரிந்திருக்கின்றோம் என்றால், அப்பிரிவை ஏற்படுத்திய பிழையோ காரணமோ என்னைச் சார்ந்ததுமல்ல; உன்னைச் சார்ந்ததுமல்ல. என்னுள் பரிலியையும், உன்னுள் கலைப்பித்தையும் ஈடுசெய்துள்ள அந்தப் பிசாசினையே அந்தப் பிழைசாரும்...’—இப்படி ஒருதடவை செகாவ் எனக்கு எழுதியிருந்தார்...

...செகாவ் சாதாரண மனிதனது வாழ்க்கை உரிமைகளை மிகவும் வலியுறுத்தினார். அவனது இன்பம் துன்பம் இரண்டிலுமே சங்கமமாகி, இன்னும் சிறிது மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்க்கையைப்பற்றி அவன் காணும் கனவுகளையும், அவனது ஏக்கத்தையும் உயிருடன் சித்தரித்தார். நிஜவாழ்வினிலும், ‘‘சின்ன - மனிதன்’’ என்று கருதப்படுகின்ற அந்தச் சாதாரண மனிதன்பால் மிகவும் பரிவும் நேசமும் காட்டி வாழ்ந்தார். மற்றவர்களால் காணமுடியாத அழகிய ஆத்மாவை அந்தச் சாதாரண மனிதனிடம் செகாவ் கண்டார்போலும். அதேயளவு நேசத்துடனும், மதிப்புடனும் மனிதர்களும் செகாவிடம் நடந்துகொண்டார்கள். அவர்கள்—செகாவை முற்றிலும் அறிமுகமில்லாதவர்கள்கூட, அவரைப் பார்ப்பதற்கு, அவர் பேசுவதைக் கேட்பதற்கு,

எப்படி வாழ்வதென்று சொல்லும்படி அவரிடம் இரப்பதற்கு, கூட்டம் கூட்டமாய் வருவார்கள். இத்தனைக்கும் செகாவ்போதகரும் அல்ல; போதனையும் அவருக்கு வராது. ‘ஏன் அடிக்கடி செகாவிடம் வருகிறீர்கள்?’ என்று நான் சிலரைக் கேட்பதுண்டு. தாங்கள் ஆறுதல் பெறவும், புத்துணர்வடையவும் செகாவின் அருகில் அமைதியாகவேனும் சில நிமிஷ நேரம் இருந்தால்போதும் என்று அவர்கள் சொல்லுவார்கள்...

...எனக்கு நன்றாக ஞாபகமிருக்கிறது: பெடன்வெலி யரிருலிந்து மாஸ்கோவுக்கு நான் செகாவின் சடலத்தை ரயிலில் எடுத்து வருகிறவழியில் எங்கோ ஒரு பொட்டல் வெளியிலுள்ள சிறிய ஸ்டேஷனில் ரயில் நின்றபோது கண்களில் நீர் ஒழுக ஒழுக இரண்டு சாதாரண பேர்வழிகள் ரயிலினுள் ஏறி, செகாவின் உடல் வைக்கப்பட்டிருந்த பிரேதப் பெட்டியின் மீது மலர்களை உதிர்த்துச் சிறிது நேரம் மௌனமாக நின்றுவிட்டு விசித்து விசித்துச் சென்றனர்—இவர்களைப் போன்ற சாதாரண-எளிய மனிதர்கள்தான் செகாவின் முன்னால் வந்து சிறிதுநேரம் இருந்து விட்டுத் தங்கள் வாழ்வினைப் பற்றிய புதிய நம்பிக்கையுடன் எழுந்து செல்வார்கள்...

‘...செகாவின் நாடகங்கள் நடிப்பதற்கு மிகவும் கடினமானவை. செகாவ் கட்டி எழுப்பியிருக்கும் காட்சிகளுக்கு உயிர்கொடுப்பதாயின், ஒருவர் செகாவை நேசிக்க வேண்டும்; அவரைப் புரிந்து, உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்; அவர் சித்தரித்த சூழ்நிலையை அப்படியே கிரகித்து உறிஞ்சிக்கொள்ளக்கூடிய ஆற்றல் வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, செகாவ் மக்களை நேசிப்பதுபோலவே, அந்த நடிகளும் மக்களை நேசிப்பவராயிருக்க வேண்டும்; செகாவ் சித்தரிக்கும்—நேசிக்கும் அந்த மக்களின் வாழ்க்கையினை வாழ்ந்துபார்க்க முடியுமானவனாக யிருக்கவேண்டும். செகாவின் உயிரான, எல்லையற்ற ஆத்மாவை—அவர் படைக்கும் பாத்திரங்களின் ஆத்ம

மாவை அறிந்துகொண்டுவிட்டால் பின்பு அது அந்த நபிகளைவிட்டு அகலவே அகலாது...

...பொதுவாகச் செகாவின் நாடகங்கள் ஒருபோதும் எடுத்த எடுப்பிலேயே வெற்றியளிக்கவில்லை. நபிகர்கள் மேலோ அல்லது ரசிகர்கள் மேலோ அவரது நாடகங்களின் தாக்கம் படிப்படியாகவே ஏற்பட்டு அவர்கள் இதயத்தைக் கவர்ந்தன. செகாவின் நாடகங்களைப் பல வருஷங்களுக்குப்பின் திரும்பத் திரும்ப நடிக்கும் போதெல்லாம், எங்களில் ஒருவருக்காவது அவைகள் பழைய நாடகங்கள்தான் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டதுமில்லை; அலுப்புத்தட்டியதுமில்லை. ஒவ்வொரு தடவையும் ஒவ்வொரு காட்சியிலும் புதுப்புதுத்தன்மைகள் வெவ்வேறு கோணங்களிலிருந்து மின்னும். உண்மையில் அவைகள் எல்லாம் விநோதமான அனுபவங்கள்...

‘...நான் செகாவுடன் வாழ்ந்த காலத்தில், பல தருணங்களில், செகாவின் உடல்நிலையைக்கூடக் கவனிக்க முடியாத விதத்தில். என் நாடகவாழ்வின் பொருட்டு, அவரைப் பிரிந்திருக்க நேர்ந்திருக்கின்றன. ஆனால் இருவராலும் விரும்பப் படுகின்ற-இருவரின் ஆத்மதிருப்திக்கவசியமான கலையிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளும் ஒரு மனவியைச் செகாவ் விரும்பவில்லை. நான் அவரை-அவரது நாடகங்களை மேடையுடன் இணைத்துவைத்திருந்த தன்மையினை அவர் எவ்வளவு தூரம் மதித்துப் போற்றினார் என்பதை நான் நன்கு அறிந்திருந்தேன்...

...பின்பு ஒரு தருணம் செகாவின் கடிதங்களைப் பிரசுரத்துக்காகத் தயார்செய்து கொண்டிருந்தபோது, அவர் 1895-ல் ஏ. எஸ்.குவோரினுக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தைப் படித்தபோதுதான், எனக்கு இந்த நினைவுகளெல்லாம் பசுமையாக மீண்டன... அந்தக் கடிதத்தில்:

“.....சரி..... நான் கல்யாணம்செய்து கொள்கிறேன். ஆனால், சில நிபந்தனைகள்: ஒவ்வொன்றும் மாறாமல் முன்பு

போலவே இருக்கவேண்டும் அதாவது. அவள் மாஸ்கோவில் இருக்க வேண்டும். நான் கிராமத்தில் இருக்கவேண்டும், நான் அவளிடம் அடிக்கடிபோய் வரலாம். காலையிருந்து இரவுவரை. நாள்தோறும், வீட்டினில் இருந்து அனுபவிக்கும் குடித்தன இன்பத்தை என்னால் சகிக்க முடியாது. ஆனால், நான் ஒருநல்ல கணவனாக இருப்பேன் என்றும்ட்டும் உறுதி கூறுகிறேன். ஆனால் எனது ராஜ்யத்தில், ஒவ்வொருநாளும் பிரகாசிக்க முடியாத சந்திரனைப் போன்ற ஒரு பெண்ணையே தேர்ந்தெடுங்கள்...”..... என்று எழுதியிருந்தார்...

‘...செகாவ் பெரிய நகைச்சுவையாளர். எந்த ஒரு சிறு ஹாஸ்யத்தையும் மிகவும் ரசித்துச் சிரிப்பார். சில குறைபாடுகளைக் கண்டு அவர் மனம் குழறும் சமயங்களில், சிரிப்புக்கிடையே அவர் நையாண்டியாகத் தொடுக்கும் பாணங்களைத் தாங்கவும் முடியாது பொறுக்கவும் முடியாது...

...செகாவ் சுகவீனமாய்ப் படுக்கையில் கிடக்கிறார். அதுதான் இறுதிப் படுக்கை. மூன்று நாட்களாய்ப் பெரும்உபாதையினால் கஷ்டப்பட்டவர். நாலாவது நாளான அன்று சற்று அமைதியாகக் கிடக்கிறார். நான் அவளிடம் கிட்டச்சென்ற போது எனது இரவுப் போசனத்தைப் பற்றி விசாரித்தார்- நேரம் தப்பியதால் நான் சாப்பிடவில்லை என்று சொன்னேன். அப்போது செகாவ் சற்று உடலைச் சிலிர்த்துக் கொண்டே ஒரு கதையைச் சொன்னார்.

‘...மிகவும் நாகரிகமான, கொழுத்த ‘பாங்க்’ முதலாளிகள், பெரும்செல்வர்களான அமெரிக்கர்கள், ஆங்கிலேயர்கள் எல்லோரும் மாலைநேரச் சுற்றுலாக்களை முடித்துக்கொண்டு, உல்லாச சவாரிகளை முடித்துக்கொண்டு, சுகமான ‘வாங்கிங்’ குகளை முடித்துக்கொண்டு தங்கள் வயிற்றை நிரப்பிக்கொள்ளும் பசியைத் தீர்த்துக்

கொள்ளும் ஒரே நோக்குடன் ஹோட்டல் ஒன்றினுள் இடிபட்டுக்கொண்டு அவசரமாக நுழைகின்றனர். ஆனால்... இருந்தாற்போல ஒரு திடுக்கிடும் செய்தி! “ஹோட்டல் சமையல்காரன் ஓடிவிட்டதால் இன்று சாப்பாடு இல்லை” என்பதுதான் அது..... வயிற்றில் அடிபட்ட அந்தக் கொழுத்த சுகவாசிகளின் நிலையைச் சொல்லவேண்டுமா?”

என்று அந்தப் பணக்காரர்களின் பரிதாபநிலையைச் சொல்லி, அந்தச் சுகவீன நிலையிலும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்; நானும் பலநாட்களுக்குப்பின் அன்றுதான் மனம் விட்டுச் சிரித்தேன். ஆனால், அடுத்த சிலமணி நேரங்களில் செகாவின் இறந்த சடலத்தின் பக்கத்தில் இருந்து அழுவேன் என்று நான் நினைக்கவேயில்லை...

②

‘வினஸ் 4’ பற்றி

## வெளிநாட்டு விஞ்ஞானிகள்

சுக்கிரகிரகத்தில் மெதுவாக இறங்கிய ‘வினஸ்-4’ தன்னியக்க நிலையத்தின் சாதனை பற்றி வெளிநாட்டு விஞ்ஞானிகள் பெரும் பாராட்டுக்களைத் தெரிவிக்கிறார்கள்.

“இதுவே சகல விஞ்ஞான சாதனைகளிலும் மிகப் பெரியதாகும். மிகத் தொலைதூரத்தில் அற்புதங்கள் செய்யும் சோவியத் தொழில் நுட்பவியலின் பெருஞ் சக்தியை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது.” என்று பிரபல போலிஷ் வானவியல் விஞ்ஞானியும், போலிஷ் விஞ்ஞானப் பேரவையாளருமான பேராசிரியர் மிக்காயில் லுங்க் கூறினார்.

“சுக்கிர கிரகத்தில் ‘வினஸ்-4’ இறங்கியது மாபெரும் வெற்றியாகும். சுக்கிர கிரகத்தை ஆராய்வதில் இதுவரை ஈட்டப்பட்ட அனைத்தையும் இது தாண்டிவிட்டது.” என்று பெல்கிரேட் வானவியல் அவதான நிலைய டைரக்டர் பெர்ட் ஜூன்கோவிக் சொன்னார்.

‘வினஸ்-4’ன் வெற்றி உலக விஞ்ஞானத்திற்கு கிடைத்த மாபெரும் காணிக்கையாகும். என்று ஜே. ஜ. கு., ஹங்கேரிய, பல்ஹேரிய மற்றும் சோஷலிஸ நாடுகளின் விஞ்ஞானிகள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

“நாம் வியப்பில்லாழ்ந்துள்ளோம். இது சோவியத் விஞ்ஞானத்தினதும் தொழில் நுட்பவியலினதும் மாபெரும் சாதனையாகும் என நம்புகிறோம். அண்டவெளியை மேலும் ஆராய்வதில் இது பெரும் சாதனையாகும்,” என்று ஐக்கிய அமெரிக்காவின் வானவியல் அண்டவெளி கவுன்சிலின் தற்காலிகத் தலைவர் டாக்டர் வெல்ஷ் சொன்னார்.

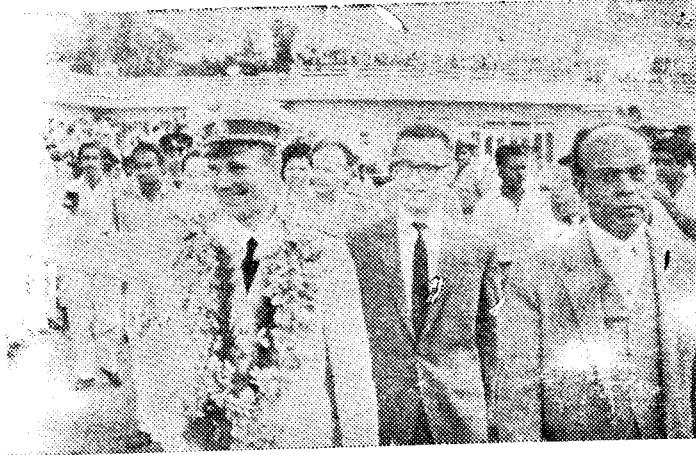
“இது பிரமாண்டமான விஞ்ஞான சாதனையாகும். இதற்கு முழு மனித வர்க்கமும் பாராட்டுத் தெரிவிக்க வேண்டும்” என்று நியூயோர்க்கிலுள்ள ஹெய்டன் வானவியல் தள டைரக்டர் டாக்டர் தோமஸ் நிக்கல்ஸன் கூறினார்.

“மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பெருஞ்சாதனை. சுக்கிரனில் விஞ்ஞான கூடம் இறங்கியது அங்கு அண்டவெளிக் கப்பலை சமீபத்தில் அனுப்ப முடியும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது” என்று பிரிட்டிஷ் கிரகப் பிரயாண கழகத் தலைவர் டாக்டர் எல். ஷெபார்ட் கூறினார்.

# வந்தான் காண் வானமரன்!

வ. பொன்னப்பலம் M. A. —

யாழ்ப்பாணம். நகர மண்டபத்தின் மேல்மாடியில் ஒரே பரபரப்பு, இசையரசு பத்ம நாதன் கோஷ்யினர் மங்களஇசை முழங்கிக்கொண்டிருந்தனர். மார்கழி மாதம் 10.ம் நாள் 1961-ம் ஆண்டு. நகர முன்றலில் பெருந்திரளான மக்கள் கூடிநின்றனர். பொதுத் தேர்தலின் முடிவறியத்திரளும் மக்கள் கூட்டம்போலச் சனவெள்ளம் காட்சியளித்தது. அணி உடை அணிந்த பள்ளிப் பாலகர், அப்படிஅல்ல என்பதை நினைவுறுத்தும் வகையில் அணிவகுத்து நின்றனர். பொலிஸ் அதிகாரி



களும், படைத்தலைவர்களும் வாகனங்களில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தனர். திரண்டுநின்ற மக்கள் கூட்டத்தினர் அவரைக்கண்டு கொள்வதற்கு முன்னர் மாடியில் நின்றபடியே நாம் ஓர் நீண்ட ஊர்வல மொன்றைக் கண்டோம்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் பட்டாளச்சட்டம் நிலவிய காலமது. இணைப்பதிலதிகாரியாக முன்னேநாள் படைத்தலைவர் கேணல் உடுகம நிர்வாகத்தை நடத்தி வந்தார். ஆயுதம் தாங்கிய மோட்டார் வாகனங்களின் அணிவகுப்பு ஊர்

வலத்தின் முன் வரிசையில் வந்துகொண்டிருந்தது. எமது நாட்டில் நிலவிய துர்அதிஷ்டவசமான இனப்பகையை யடுத்து ஏற்பட்ட அவசர காலநிலைமையை இந்த அணிவகுப்பு பிரதிபலித்தது. நூற்றுக்கதிகமான தேசிய இனங்கள் இன, மத, மொழியுரிமைகள் பெற்று இணைந்துவாழும் இன்ப நாட்டின் உயர்பிரதிநிதியை வரவேற்கப்பிளவுபட்ட மனப்பான்மை படைத்த நாம் நாட்டின் அந்தஸ்திற்கு ஏற்ற ஆரவாரம் அவசர காலநிலையை உத்தேசித்து அரசாங்க வைபவமாகவே இந்த வர

வேற்பு அமைந்தது. மாடியில்நின்று பார்த்தபோது, முன்னம் படைக்கடங்க மறுத்து நின்ற யாழ்நகர மக்கள் பாதையின் இருமருங்கிலும் அமைதியுடன் காத்து நின்றதைக் கண்டேன். ஊர்வலம் மெதுவாக யாழ்நகர மண்டபத்தை நோக்கி நகர்ந்துகொண்டிருந்தது. ஓர் திறந்த “ஜீப் வண்டியில் உலகோர் உள்ளதில் எல்லாம் இடம் பிடித்துக்கொண்ட

“யூ ரிக காரின்” மக்க

ளின் குதுகலமிக்க வரவேற்பின் மத்தியில் சிலையென நின்று தன் ஈறுகரம் உயர்த்தி வணக்கம் செலுத்திவந்ததைக் கண்டேன். காலவேளை தம்மவரின் மண்ணக விஜயம் செய்து தேவர்கள் பூமாரி சொரிந்தது என மழை பன்னீர்பனிக்கி வரவேற்றது. “க காரின் வாழ்க! விண்வெளிவீரன் வாழ்க!! இலங்கை சோவியத் நட்புறவு வாழ்க!!” என்ற கோஷங்கள் விண்ணை வலம் வந்த வானமரனை வரவேற்கும் வகையில் அதிர்ந்துகொண்டிருந்தன.

அன்றொருநாள் விண்வெளியை மனி

தன் வென்றுவிட்டான். வானத்தில் மனிதனை ஏந்திய பேழை வலம்வந்துகொண்டிருக்கின்றது, சோவியத்திருநாட்டில் அமரத்துவம் பெற்ற சாதனை மனிதனைக் “காற்றிலேறி விண்ணையும் சாடும்” நிலைக்கு அமரனாக்கிவிட்டது. கடல் கடந்த மாலுமிகள் மகேலன், வாஸ்கோடகாமா. கொலம்பஸ் போன்றோர் ஏற்படுத்திய சாதனைகள் மனித வரலாற்றில் இருண்ட காலத்திற்கு முடிவுகட்டித் தற்காலத்தின் பிறப்பிற்கு வழிகோலியது, என்று வரலாறு தீர்ப்பளித்துள்ளது. சோவியத்நாடு மேற்கொண்ட விண்வெளிப் பயணம் மனித வரலாற்றில் ஓர் புதிய சகாப்தத்தை உருவாகியது, இத்தகைய பொற்காலத்தை ஆக்கித்தந்த பெருமை அண்டவெளியை வலம் வந்த முதல்மனிதன் இல்லை- மனிதத் தெய்வம் யூரிககாரினுக்கே உரியது. ஆனால், தன்னைப் பெற்றுவுளர்த்தெடுத்து விமானியாக்கி விண்வெளி யாராய்ச்சியில் பயிற்சி தந்து உளப்பண்பும், மனவுறுதியும் ஒருங்கே ஊட்டிய சோஷலிஸ சமுதாய அமைப்பிற்கே உரியது என்று தாய்நாட்டுப்பற்று ததும்பப் பலதடவை விண்ணில் நின்று மண்ணைக் கண்ட முதல்மனிதன் ககாரின் கூறியுள்ளார். “விண்ணை வலம் வந்தேன். ஆனால், அது மண்ணை நிகர்க்கவில்லை” யென்று மண்ணின் பெருமையைப் புகழ்ந்து கூறிய மனிதன் வந்துகொண்டிருந்தான்.

பொற்சிலை போன்று காட்சி யளித்த ககாரின் வெண்ணிற விமானிக்குரிய அணி உடை தரித்து நகரமண்டப வாயிலில் வந்து இறங்கினான். ‘வாயிலில் தமிழ் மரபுப்படி வீரத்திலகம் இட்டு வரவேற்புத் தரப்பட்டது. ரோசாமலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட மலர்மாலை எழிலே உருவெடுத்த ஏந்தலின் கழுத்தில் அசைந்தாடிக்கொண்டிருந்தது. அனைவரின் கண்களும் அன்னரின் பக்கம் நாடியது. துறவியொருவர் அவரின்பக்கம் விரைந்து ஓடி அவர் கையைக் குலுக்க முயன்றார். உலகப்பற்றும், பாசமும், விட்டவர்கூட இத்தனை ஆசையூட்டியது ககாரின் மண்ணை விட்டு விண்ணை நோக்கிப் பறந்ததுதான் காரணமோ என்னமோ நானறியேன். நகர

மண்டப வரவேற்பில் அனைவரும் அறிந்த அண்டவெளி வீரனை நேரிற் கண்டுகொள்வதற்கு வாய்ப்புத்தந்த இணைப்பதில்தகாரி உடுகமையை அவர்கள் அறிமுகம் செய்துவைத்தார். உற்சாகமான முறையில் தனக்கு அளிக்கப்பட்ட வரவேற்புக்குப் பதில்கூறிய ககாரின் பேச்சை, நிசப்தம் நிலவ அனைவரும் செவிமடுத்தனர்.

பாடசாலை சார்பில் ஒரு மாணவனும், மாணவியும் மலர்மாலை சூட்டினர். நவாவி யூர் சோமகந்தரப் புலவரின் வழிவந்த புலவர். சோ. இளமுருகனார் இயற்றித் தந்த வரவேற்புப்பா கேட்போர் உள்ளத்தைத் தொட்டு நின்றது.

ருஷ்ய மொழியில் யாழ்ப்பாண மாவட்ட மக்களுக்கு ககாரின் நன்றி கூறினார். அருகில் அன்னரின் பேச்சை ஆங்கிலத்தில் எனக்கு மாத்திரம் மொழியாகக் செய்துத்தந்த ருஷ்ய மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒருவரின் உதவியுடன் நான் தமிழிலே பேசினேன். ‘அழகான இந்த நகரைக் காணும்பேறு எனக்குக் கிடைத்ததையிட்டு நான் மிக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அன்பு தவழும் உங்கள் வரவேற்பு எனது உள்ளத்தை உருக்கியது. நீங்கள் காட்டிய உற்சாகம் மிக்க வரவேற்பு என்னை உருவாக்கி, வளர்த்தெடுத்து வீரனாக்கிய அன்னைநாடாம் சோவியத் நாட்டிற்குக் காட்டும் அன்பும் அபிமானமும் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். இலங்கைக்கும் சோவியத் நாட்டிற்கு மிடையில் வளர்ந்தோங்கி வரும் நட்புறவு வாழ்க!’ என்று கூறி, முடித்தார். சில நிமிடங்களில் நகரமண்டபத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு ஊர்வலம் கச்சேரியை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்தது. மதிய உணவின் பின்பு பலாலி விமானநிலைய இறங்கு துறையினின்றும் போர் விமானங்கள் அணிவகுத்துத் தலைநகர் நோக்கிப் பறந்து சென்றன.

1957-ம் ஆண்டு செயற்கைக் கிரகத்தை முதலில் அனுப்பிய பெருமை தேடிக்கொண்ட சோவியத்நாடு, முதல் மனிதனை, முதல் பெண்ணை, முதல் இரட்டையரை, சந்திரனில் சோவியத் முத்திரை பொறித்து இன்று சக்கிரனில் முதல் செயற்கைக் கிரகத்தை இறக்கி வெற்றிவாகை சூடியுள்ளது. இத்தகைய முக்கியத்துவம் பெற்ற விண்வெளி சகாப்தத்தின் முதல் வன் யாழ்நகரம் வந்த நன்னாளைக் கண்டோர் நெஞ்சுள்ள வரை அந்நினைவிருக்கும்.

# புரட்சிக் கீதம்

மூலம்: மஹாகவி நஸ்குல் இஸ்லாம்

தமிழாக்கம்: பண்ணுமத்து கவிராயர்

பண்டைநாள் பிணங்கள் மீது  
படைத்த கூர் கோபுரங்கள்  
பிரமிட்கள் மேல் தம் வீர  
ப்ரதாப வரலா நெல்லாம்  
விட்டேகிச் சென்றார் பாட்டு  
வீறுடன் இசைக்கின்றேனே.

காலத்தால் கிழிதட்டிக்  
கழிந்திட்ட பழம் பஞ்சாங்கம்  
சுவடுகள் கொடிய மூச்சால்  
சுவறியே சிதறிப் போகச்  
செய்தவர் யாரோ அன்றார்  
சேதியைப் பாடுவனே.

ஈனபொய் பிதற்றல் ஞானம்  
ஈனமாய் விலைகள் பேசும்  
வீணர்பச் சோந்திக் கூட்டம்  
வீற்றுள மதுசாலைகள்  
பெயர்த்துடைத் தெறிந்த உங்கள்  
வெற்றியைப் பாடுவனே.

பயமிலார்; தளர்ச்சியிலார்  
போலியைப் பொய்மை வாழ்வை  
மாயமாம் கோலால் இந்த  
மண்மிசை சாய்த்துச் சென்றார்;  
ஆத்தும சக்தி கொண்டு  
அழுக்கினைக் கழுவிச் சென்றார்.

சடலங்கள் எலும்புக் கூடு  
சாக்காடு விட்டே நீக்கி  
பூக்காடாய் மாற்றி யாங்கு  
புஸ்பங்கள் உழவு செய்தார்  
மாசினைத் தூர்த்துக் கோடி  
மலர்களை யரும்பச் செய்தார்;

பொலிவிலா வாழ்க்கைப் பொட்டல்  
பாலையின் சூன்யம் போக்கிப்  
படரொளிக் கதிர்கள் தம்மை  
பரப்பிடும் ஐக்கியத் வம்  
பார்மிசைக் கொணர்ந்தார் பாட்டு  
பாடுவன்; பாடுவனே!

வாழ்க்கை முன்னணியை நோக்கி,  
வைய ஒத்திசை யோடேகி  
ஒப்பிலா வெற்றி கொண்டார்  
ஓர்மையைப் பாடுவனே.  
மகிதலமீது நான் அம்  
மகிமையைப் பாடுவனே.

செழிப்புக்காய், வளர்ச்சிக்காயோர்  
சாதனம் காணிக்கையாய்  
நிலமெனும் நல்லாள் கையில்  
நிர்மான்யம் செய்தோர் நாமம்  
நிலைக்கவே மண்ணில் நானும்  
நாதங்கள் முழக்குவனே.

உரம்பெற்ற உழைப்பினாலே  
உகுக்குமவ் வியர்வை தோய்ந்த  
கைகளின் வலிமையாலே  
கனிமலர் கொத்து கொத்தாய்  
குலுங்கிடச் செய்தார்—இந்தக்  
குவலயம் ஓங்கச் செய்தார்:

வறுமைப்பேய் அட்டகாசம்,  
சிறுமை, சாப்பிணியின் கோரம்.  
இங்கிதம் கெட்டிவ்வாராய்  
இருந்தபார் இலங்கும் வண்ணம்,  
சௌந்தர்யம் அளித்துச் சென்றார்  
சரித்திரம் பாடுவனே.

மூர்க்கமாய் விலங்குபோலே  
முற்றாகப் பயந்தான் நீங்கிப்  
புலிசிங்கம் யாவற்றோடும்,  
புகுகை வாசஞ்செய்து  
சேர்ந்துற வாடிவந்த  
சூறையாம் காற்றுப்போலே,

பாலையாம் வனக் கூட்டத்தின்  
புதல்வராம் செல்வ மைந்தர்  
பூமிதாய் சிசுபாலர் போலோ  
புதியதோர் அன்பின் கீதம்  
பாடினார்; அவரின் பாடல்  
பண்ணுடன் இசைச்சின்றேனே.

யுகம், யுகம் யுகமாய்—இன்னும்  
யுகாந்திரம் இசையோ டின்றேல்,  
அறிவதன் இயக்கத்தோடு.  
அரியதாம் புரட்சிதன்னை  
பூதலம் பூக்கச் செய்தோர்,  
புதுமையைப் பாடுவனே.

களிப்புடன் விஷக்கிண்ணங்கள்  
காலியாய் அருந்தி விட்டு  
ஈட்டிக்கு எதிரே மார்பை,  
ஈயும் ஈடற்ற வீரர்—  
கோட்பாடு ஏதுமில்லா  
கொடிய காட்டாளராமோ?

எளிதாக மண்டுகங்கள்  
ஏளனம் செய்யுமிந்த  
மானுடர் தமக்கே சொந்தம்  
மதர்ந்துநான் பாடும்பாட்டு;  
அவரையே நேசிக்கின்றேன்;  
அவரையே பாடுவேனே!

எழுவீரே! எழுவீரே! ஏகுவீரே!  
உம்பர் வான் கடந்தே நீர் ஏகுவீரே!  
குழலிசையின் நாதங்கள் பொழிந்திட்டும்!  
துவலயமேல் முரசொலிகள் ஆர்த்திட்டும்!  
புது வாழ்வின், பெருவாழ்வின் அலைகளெங்கும்  
புது வெள்ளப் பெருக்கெனவே பாய்ந்தோட்டும்!  
எழிற்பரிதிப் புத்தொளியின் புதல்வர் நீரே  
எழுவீரே! எழுவீரே! ஏகுவீரே!

விழைவோம் நாம் புதியதொரு காலை தன்னை  
விடிவின் மணக்கதவை நாம் தாக்குவோமே!  
தூமப் பொய்யிருள் துடைப்போம்! பகைமை வெல்வோம்!  
துயர் களைவோம்! தொல்லைகட்கும் இறுதிகாண்போம்!  
பிணக்காட்டைப் பசுமைபெறச் செய்தே இன்பப்  
புதுவாழ்வு பாரின்மிசை பூக்கக் காண்போம்!  
பலமற்ற கரங்களுக்கு உறுதி தன்னை  
பலம் தன்னை வலிமை பெற வழங்குவோமே!

பேரிடியின் பெருமுழக்கம் கனகவானில்  
போர்க்கவசம் தரிப்பீரே படைவீரர்கள்!  
இலட்சியத்துக் குயிர் கொடுக்க, கொண்டவாழ்வின்  
இறுதிநிலை வருமட்டும் சமர் தொடுத்தே  
சாவை அணைத்திடுவோரே! தூங்குகின்ற  
சயனத்தின் அரங்குகளைச் சாடுவோமே!  
சென்றுற்ற இருள் கவிந்த காலந்தன்னின்

சேர்ந்துற்ற இராச்சியத்தின் ஆளுகைக்காய்  
 திறந்த வற்றைப் பரந்தி தலமாக்குவோமே!  
 திசை யெங்கும் அணிசேர்ந்து ஏகுவோமே!

எமக்காகக் காத்திருக்கும் விடிவின் நேரம்  
 ஏனின்னும் அழுகையுடன் சோக கீதம்?  
 மயிலுருவில் சமைந்திட்ட ஆசனத்தை  
 மகுடத்தை விட்டுவிடும்; வாரும் சென்று  
 எழுப்பிடுவோம்! அவலமுற்றுத் துஞ்சுகின்ற  
 ஏழைகளின் துயில் களேவோம் வாரும்; வாரும்!  
 எத்தனையோ ராஜியங்கள் சமையக் கண்டோம்!  
 ஏகாதி பத்தியங்கள் சரியக் கண்டோம்!  
 எம்முலகம் கண்முன்னே தோன்றக் கண்டோம்!  
 எழுவீரே! எழுவீரே வலிமை பெற்று,  
 புவி மண்மேல் திண்ணமுடன் புனிதமாய்தாம்  
 புதியதொரு தாஜ்மஹால் எழுப்புவோமே!

## மனித கணித யந்திரம்

மேற்கு ஜோர்ஜியாவில் வாழும் அரங்கிகவ்ஷ்விலி ஒரு 'கணித யந்திரமாகும்.' பின் வேகத்தில் 3-4 எண் கூறு இலக்கங்களை கணக்கிடுவதில் இவர் அபார சக்தி பெற்றுள்ளார். கணக்காளராகக் கடமையாற்றும் இவர் ஒரு தடவை கூட கணித மானியை உபயோகித்தது கிடையாது.

36 வயதினரான இவர் ஒரு வசனம், அல்லது பத்தி, அல்லது பக்கத்திலுள்ள எழுத்துக்களின் மொத்த தொகையை பார்த்ததும் பளிச்சென்று சொல்லி விடுவார். உதை பந்தாட்டப் போட்டி நடந்து கொண்டிருந்தது. வர்ணனையாளர்கள் பேசிய மொத்த சொற்களையும் மொத்த எழுத்துக்களையும் கூட்டிச் சொல்லுமாறு இவரை இவரது நண்பர்கள் கேட்டுக்கொண்டனர். வர்ணனை பதிவு செய்யப்பட்டது. வர்ணனையாளர் தனது இறுதிச் சொல்லைச் சொன்னதுதான் தாமதம் சிகவ்ஷ்விலி சொற்களினதும் எழுத்துக்களினதும் மொத்த எண்ணிக்கையைச் சொன்னார். இது முற்றிலும் சரியாக இருந்தது.

செவி மடுத்த பின் பத்திகளை அப்படியே ஒரு எழுத்துவிடாது திரும்பக் கூறக் கூடிய ஆற்றலும் இவருக்குண்டு.

இந்த ஆற்றலை இவர் தனது 13வது வயதில் பெற்றார். பாடசாலைபில் நீண்ட கவிதைகளையும், பல பக்கங்களையும் ஒருமுறை படித்துவிட்டு நினைவில் வைத்துக் சொல்லி விடுவார். இத்தகைய ஞாபக ஆற்றல் வயது போகப் போக குறைந்து வரும் என விஞ்ஞானிகள் கருதுகிறார்கள், ஆனால் இவர் இதற்கு விதிவிலக்காகும்.

இவர் 4 பிள்ளைக்குத் தந்தை. திபிலிஸி சர்வகலாசாலையின் சட்ட. பொருளாதாரப் பகுதியில் இவர், பட்டம் பெற்றார். பாவனையாளர் கூட்டுறவு ஒன்றின் தலைவராக இவர் பணிபாற்றுகிறார்.

கிரெப்த்ஸேவ்

ஐந்து நாட்களுக்கு அவற்றைச் சாப் பிடவோ, நீர் அருந்தவோ விடாமல் துரத்திச் சென்றோம், இரவு நேரங்களில் 3 அல்லது 4 மணி நேரமே, நாங்கள் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டோம்.

“இப்பொழுது நாங்கள் அவற்றை நெருங்கிவிட்டோம். எப்படியாவது அந்

## தைகாவில் விலங்குகள் பிடித்தல்

“நீங்கள் புலிகளை ஏப்படிப் பிடிக்கின் நீர்கள்?” என்று நான் ஒருமுறை தூர கிழக்கின் வேட்டைக்காரரான விளதீமிர் பான்யூகோவைக் கேட்டேன்.

“ஏன், அதில் என்ன சஷ்டம் இருக் கிறது? சாதாரணமாகத்தான் பிடிப்போம். அதன் காதுகளைப் பிடித்து முறுக்கி, அதைப் பிடித்துப் பைகளில் அடைத்துக் கொள்வோம். புலிகள் தந்திரம் மிக்க மிருகங்கள்தான். இருந்தாலும் அவற்றை அடைத்துவைத்தால் இறந்துவிடுகின்றன. ஒருகால் அவை மனிதனிடம் அகப்படு வதை இழிவாகக் கருதுகின்றனவோ என் னவோ!” என்று விளையாட்டாக ஆரம் பித்த அவர், “உண்மையிலேயே புலியைப் பிடிப்பது சாதாரண விஷயம் அல்ல” என்று மேலும் தொடர்ந்தார்.

“ஒரு சமயம் நாங்கள் பெண்புலி ஒன்று தன் குட்டிகளுடன் போய்க்கொண் டிருந்த அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி அதைத் தொடர்ந்தோம். மனிதன் தொ டருவது தெரிந்தால் தாய்ப்புலி, எப் பொழுதும் மிகவும் தந்திரமாக நடந்து கொள்ளும் என்பதை நாங்கள் அறிவோம். அது குறுக்கு வழியாகச் சென்று பின்புற மாகவோ அல்லது பக்கவாட்டிலிருந்தோ தன்னை வேட்டையாட வந்திருப்பவர்களைத் தாக்கும். ஆகவே முன்னோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த நாங்கள் மிகவும் உஷா ருடன் பின்புறங்களிலும் பக்கவாட்டு களிலும் அடிக்கடி உன்னிப்பாகக் கவ னித்துக்கொண்டே சென்றோம்.

தப் பெண்புலியை துரத்த வேண்டியது தான், இப்பொழுது எங்களுடைய முக் கிய வேலை, வேட்டைக்கு வந்த எங்களில் ஒருவர் ஆகாயத்தை நோக்கிச்சுட்டார். உடனே நாங்கள் கையில் குலாயுதம் போன்ற கொம்புகளைத் தயாராக எடுத்து வைத்துக்கொண்டு எங்களுடன் வந்திருந்த நாய்களைப் புலிகளின்மீது ஏவிலோம்.

“இப்பொழுது புலிக்கும் நாய்களுக்கு மிடையே பெரும்போர்! அச்சமயத்தில் எங்களில் ஒருவர் குலாயுதத்தால் ஒரு புலிக்குட்டியின் தலையைத் தரையுடன் சேர்ந்து அழுத்தினார். அடுத்தவர் அவருடைய கோலால் புலிக்குட்டி யின் பாதங்களைப் பிடித்துக் கொண்டார். மற்றொருவர் அம்மிருகத்தைப் பிடித்து அடைத்தார்,” என்று கூறிய பான்யு கோவ், தனது வாழ்க்கையில் நடந்த சுவையானதொரு அனுபவத்தைக் கூறத் தொடங்கினார்.

கபரோவிஸ்க் விமான நிலையத்தி லிருந்து ஒரு விமானம் மாஸ்கோவிற்கு வந்தது. அதில் வழக்கமாகக் கொண்டு வரப்படும் சாமான்களைத் தவிர இரண்டு புலிக்குட்டிகளும் கெண்னுவரப்பட்டன. அவை எங்கிருந்து எப்படி வந்தன?

சென்ற கோடையில் இமினாவிலிருந்து ஸ்டிரிகுனோவும், அவரது நண்பர்களும் ‘கின்சுங்’ என்ற மருந்துப் பொருளைத் தேடி தைகாவிற்குச் சென்றனர், அவர்கள்

நாள் முழுதும் ஓய்வின்றி மலைக்குன்றுகளின்மீது ஏறித்திரிந்து களைத்து ஒரு ஊற்றினருகே ஓய்வெடுக்க அமர்ந்தனர். அவ்வழியாக, சிறிதும் பயமின்றி, உற்சாகத்தோடு இரண்டு புலிக்குட்டிகள், தாய்ப் புலி இன்றித் தனியே விளையாடிக்கொண்டு வந்ததைப் பார்த்தனர். அவை ஓவ்வொன்றும் 3 கிலோகிராமிற்குமேல் எடையிருக்காது என்கிறார் அவர். அதைக்கண்ட அவர்கள் மிகவும் வியப்புற்றனர்.

ஆனால், அந்த தாய்ப்புலி எங்கே போயிருக்கும்...? குட்டிகள் மட்டுப் எப்படித் தனியாக இங்கே வந்தன? தாய்ப் புலிக்கு ஏதோ ஆபத்து நேர்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் சிறிது நேரத்திற் கெல்லாமே ஊகித்தனர். அந்தப் புலிக்குட்டிகள் மிகவும் பசியோடு இருந்தன. அவர்கள் அந்தப் புலிக்குட்டிகளை மிருகக் காட்சிச்சாலைக்கு எடுத்துச் செல்லத் தீர்மானித்தனர்.

அக்குட்டிகள் அங்கு 6 மாதங்கள் இருந்தன. அந்த இரண்டு பெண்குட்டிகளுக்கும் இமா, வாகா என்று பெயரிட்டார் அவர். அவை இரண்டும் இணைபிரியாத நண்பர்களாக ஆகிவிட்டன, அந்த இரண்டையுந்தான் விமானத்தில் மாஸ்கோவிற்குக் கொண்டு வந்தனர். அவை இரண்டையும் விமானத்தில் கொண்டு செல்வதற்காக அவற்றைத் தனித்தனிப் பெட்டிகளில் அடைக்க வேண்டி வந்தது. அவற்றைப் பிரிப்பதற்கு அவர்கள் படாதபாடு பட்டனர்'' என்றார் அவர்.

அனதோலி ஸ்பூஜியேவ் என்பவர் 20 ஆண்டுகளாக மிருகங்களைப் பிடிப்பதில் ஈடுபட்டு வருகிறார். வெண்கரடிகளுக்கு எப்பொழுதும் அதிகத் தேவை உண்டு. அனதோலி ஸ்பூஜியேவ், அனுபவம் மிக்க வேட்டைக்காரரான என்சின் என்பவருடன் அடிக்கடி வாரஸ்கெல் தீவிற்கு வெண்கரடிக் குட்டிகளைப் பிடிப்பதற்குச் செல்வது வழக்கம். வெண்கரடிகளைப் பிடிப்பதற்கு மார்க்சு மாதமே சிறந்தது என்கிறார் அவர்.

வெண்கரடிகள், குட்டிகளுடன் பனிக்கனகுகளில் பதுங்கியிருக்குமாம். அச்சமயம் பார்த்து இவர்கள் தாய்க் கரடியை முதலில் வேட்டையாடித் துரத்தி விடுவார்களாம். பின்னர் நாய்களை ஏவுவார்களாம். நாய்கள் கரடிக் குட்டிகளைத் தூக்கி வருமாம். என்சின் மிருகங்களிடத்தில் மிகவும் அன்புடன் நடந்து கொள்வார். பரிவுக்கும் அன்பிற்கும் அம்மிருகங்கள் கட்டுப்படுகின்றன.

தூரகிழக்கு வேட்டைக்காரர்களுக்கு ஒருசமயம் அதிக காட்டுப் பன்றிகளுக்கு ஆர்டர் கிடைக்கவே, அவர்களில் ஒருவரான வயதான வேட்டைக்காரர் அவேர் யான் செரேபனோவ், வேறு சிலரை உடன் அழைத்துக்கொண்டு காட்டுப் பன்றிகளைப் பிடிக்கச் சென்றார். பனியின்மீது பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்த அவர்கள் அதிகச் சிரமப்பட்டு கோர்பகுதியை அடைந்தனர். அங்கே காட்டுப் பன்றிகளின் அடிச்சுவடுகளை அவர்கள் கண்டனர்.

தைகா பகுதிகளில் உள்ள காட்டுப் பன்றிகளை எதிர்த்துச் சண்டையிடுவது மிகவும் ஆபத்தானதாகும். இந்தப் பன்றிகள் கோபத்தோடு தங்களது கோரைப் பற்களால் மனிதர்களைக் கொன்றுவிடும். ஆனால், இம்முறை நாங்கள் வேட்டைக்குச் சென்றிருந்தபொழுது ஒருபன்றி மிகுந்த கோபத்துடன் எங்களுடன் வந்த ஒருவரைத் தாக்கிற்று. ஆனால் திடீரென ஒரு புலி எங்கிருந்தோ தோன்றி, பன்றியுடன் சண்டையிட்டு அதனைக்கொன்றது.

“இப்பொழுது என்ன செய்யலாம்” என்று வேட்டைக்காரர்கள் வியந்தவண்ணம் இருந்தனர். அவர்களுக்குப் புலியை வேட்டையாட அனுமதி இருந்தது. இருப்பினும் மூவர்மட்டுமே சேர்ந்து அந்தப் புலியைப் பிடிக்க முடியாது என்பதால், அதை விரட்டி யடித்தனர். பிறகு பன்றிக்குட்டிகளை பிடித்துக் கொண்டனர்.

இந்தப் பன்றிக் குட்டிகள் இரண்டும் மிகவும் பலம் மிக்கவாயும், வீரமுள்ளவையாயும் இருந்தன. ஆகவே, அவை இரண்டையும் உறுதியான பெரிய மரப் பெட்டிகளில் அடைத்து மிருகங்களைப் பராமரிக்கும் இடத்திற்கு அனுப்பினர், ஆனால் அவை இரண்டும் தைகாவைக் கடப்பதற்குள்ளாகவே பெட்டிகளை உடைத்துக்கொண்டு கீழே குதித்து தைகாவினுள் சென்று ஓடி ஓளிந்துகொண்டன.

## மழை நாட்கள் வரும்

அது ஒரு கொடு வெயில்நாள்  
ஆறுகள் வற்றின வே  
கொதி தணல் எனும் வெயிலின்  
கொடுமைகள் முற்றின வே  
விதி இது என அவர்கள்  
வீழ்ந்து கிடந்தில ரே  
எது வரை எனி னும் அவர்  
எழுந்து நடந்தன ரே!

சென்று சென்றொரு செம்புலம் எய்தினார்  
ஒன்றி ஒன்றி உயிர் உடல் ஊக்கினார்  
வென்றி நல்க! என அவர் வேண்டினார்  
நின்று வேலை நிகழ்த்தத் தொடங்கினார்.

வெயில் எறித்துப் பொசுக்கிய போதிலும்  
வீழ்ந்து சோம்பிக் கிடத்தல் தவிர்த்தவர்  
பயிர் விளைத்துப் படைத்தல் தொடங்கிய  
பான்மையை ஒரு நாள் இறை கண்டனன்!

வெயிலின் வெய்ய கதிர்களினால்  
வெப்ப மான பூமியிலே  
அயர்வை நீக்கி உழைத்தார்கள்  
அல்லும் பகலும் உழைத்தார்கள்  
வியர்வை நீரை அப்பயிரின்  
வேரின் மீது பெய்தார்கள்  
அயர்வை நீக்கி உழைத்தார்கள்  
அல்லும் பகலும் உழைத்தார்கள்.

உப்பு நீரே யானாலும்  
உழைப்பு நீரே யானதினால்  
வெப்ப மான பூமியிலே  
மெலகப் பயிர்கள் தோன்றியன.

தோற்றிய பயிர்க ளுக்கும்  
துன்பத்தைச் செய்தான் வெய்யோன்!  
கூற்றிலும் அனலைச் சேர்த்துக்  
கருக்கினான்; கடவுள் மீது  
போற்றுதல் பாடினார்கள்,  
புதுப்பயிர் செய்தார், நல்ல  
மாற்றத்தை வேண்டி அன்றார்  
மறுதரம் உழைக்க லானார்!

வேரின் மீது மென்மேலும்  
வியர்வை நீரைப் பெய்தார்கள்  
சோர்தல் இன்றி அன்றோர்கள்  
தொடர்ந்து பாடு பட்டார்கள்  
காரின் வருகை எதிர்நோக்கிக்  
கடின மாக உழைத்தார்கள்  
வேரின் மீது மென்மேலும்  
வியர்வை நீரைப் பெய்தார்கள்!

இன்றும் இனியும் எப்போதும்  
எரிக்கும் வெயிலே எறித்தாலும்  
என்றோ ஒருநாள் மழைபெய்யும்  
என்றே அவர்கள் உழைத்தார்கள்.

வாழ்க்கை வற்றிப் போம்வரையும்  
வழியில் நாங்கள் செல்வோமே  
வீழ்ந்து போகும் முன், ஓர்நாள்  
விடியும் என்றே உழைத்தார்கள்!

ஆகையி னால் இறைவன்  
அவர்களை வாழ்த்துகிறான்  
சோகமும் வாழ்வியக்கும்  
சூக்கும் ஆகிவிடின்  
வேகமும் மென்மைகளும்  
வெற்றியும் தேடி வரும்  
ஆக இவை களினை  
அவர்கள் விழைந்தனரே  
ஆகையினால் இறைவன்  
அவர்களை வாழ்த்துகிறான்.

வாழ்த்திய வாழ்த்தில் வானம் கனிந்து  
வண்மை யான உழைப்பிற் சிவிர்த்தது  
வீழ்த்தி வெப்பம் பொசுக்கிய அவ்வெயில்  
வெட்கி வானத்தின் உட்புறம் சென்றது.

வியர்வை பெய்து பயிர்விளை விக்கும்வ  
வெற்றி யாளரின் மேனியைப் போலவே;  
உயர மாக மிதந்தஅம் மேகங்கள்  
ஒவ்வொன் ருக்க கனிந்து கறுத்தன.

இது ஒரு புது மழைநாள்  
 இருள் கிற தே பெருவான்  
 அதோ; ஒரு பெரு இடியும்  
 அதிர் கிறதே! பலநாள்  
 கொதி தணல் எனும் வெயிலின்  
 கொடு மையின் நலி வகல  
 இது ஒரு புது மழை நாள்  
 இருள் கிற தே பெருவான்!

காற்றுப் பெரிதாய் அசைகிறது  
 கறுத்த முகிலோ கவிகிறது  
 நேற்றும் முன்பும் அதன் முன்பும்  
 நீண்ட நாட்க ளாய்வெய்யில்  
 சீற்றத் தோடே எரித்ததுவே  
 தீய்த்துத் தீய்த்துக் கருக்கியதே!  
 ஆற்று வோம்நாம் நும்துயரை  
 ஆற்று வோம்நாம் என்பதுபோல்  
 காற்றுப் பெரிதாய் அசைகிறதே  
 கறுத்த முகிலோ கவிகிறதே!

மின்னல் ஒன்று மிளிர்ந்து மறைந்தது  
 வினாடி யின்அரை வாசியுள்; நம்பலின்  
 சின்னம் ஒன்று தெரிந்து மகிழ்ச்சியைச்  
 செய்தல் போலதன் தேசு பொலிந்தது  
 இன்னும் இன்னும் இருள்கவி கின்றதே  
 இறுக்க மாக முகில்கவி கின்றதே!  
 மின்னல் ஒன்று மிளிர்ந்து மறைந்தது  
 மீண்டும்; மீண்டுமோர் மின்னல் ஒளிர்ந்தது!

கறுத்த மேகம் கருக்கொண்ட  
 கனத்த முத்துத் துளியெல்லாம்  
 இறுக்க முற்றுக் கிடக்கின்ற  
 இந்த மண்ணில் வீழ்கிறது!

முறுகிக் காற்றுச் சுழல்கிறது  
 மூசி மூசிக் சுழல்கிறது  
 இறுகிப் போன தரைமீது  
 நீரை அள்ளி இறைக்கிறது!

சடசட எனமழை பொழிகிறது!  
 தரையின் மேனி நனைகிறது  
 சடசட எனமழை பொழிகிறது  
 தரையின் மேனி குளிர்கிறது  
 திடுதிடு எனும்இடி ஒலியுடனே  
 சில்எனும் கூதற் சுவையுடனே  
 சடசட எனமழை பொழிகிறது  
 தரையின் நெஞ்சம் குளிர்கிறது!

புழுதி மூடிக் கிடந்த அவ் வானமும்  
 புழுதி மூடிக் கிடந்தஇப் பூமியும்  
 புழுதி மூடிக் கிடந்த மரஞ்செடி  
 புழுதி மூடிக் கிடந்தபுற் பூண்டுகள்  
 கழுவிக்க கொண்டு பெருமழை பெய்தது  
 காற்றி னூடு கலந்திரை கின்றது  
 புழுதி மூடிக் கிடந்த மனங்களைப்  
 புதுக்கல் போல மழைபொழி கின்றது!

நேற்றும் முன்பும் அதன் முன்பும்  
 நீண்ட நாட்க ளாய் வெய்யில்  
 சீற்றத் தோடே எரிக்கையிலே  
 தீய்த்து போன வயலெங்கும்  
 ஊற்றிக் கொண்டு செல்கிறது  
 ஓய வின்றிப் பெய்கிறது  
 நேற்றும் முன்பும் அதன் முன்பும்  
 நிகழ்ந்த துன்பம் அல்கிறது!

நாளை மீண்டும் வெயில்வீழும்  
 நனைந்த பூமி தழலாகும்  
 வாழ்க்கை வற்றிப் போம்வரையும்  
 வழியில் அன்றோர் செல்வார்கள்  
 வீழ்ந்து போகும் முன்ஓர்நாள்  
 விடியும் என்றே செல்வார்கள்  
 நாளை மறுநாள் மழை பெய்யும்  
 நாளுக்காக உழைப்பார்கள்.

**அடுத்த இதழில்:**

**எனது  
 கதாபாத்திரங்களை  
 நான் கண்ட பேட்டி!**

**1**

**முத்து முகம்மது**

**டொமினிக் ஜீவா**

# புலம்பல்

என்பதைத் தாண்டிய வயது. கிழட்டு உடல், பாரம் தாங்காமல் தள்ளாடியது. கழுத்தை நெறித்தசுமை. கழுத்து நரம்புகள் விண்ணில் பூட்டிய நார்போல் பட படத்தன.

இன்னும் ஒருமைல் நடந்தாக வேண்டும். இன்று பாரம் அதிகந்தான். பெரிய தீவுக்கடகம், அது நிறைய மரக்கறிவகை. அதன்மேல் ஒரு சாக்கு. அதில் பழவகைகள். மாம்பழம், எலுமிச்சம்பழம் இன்னும் பழவர்க்க வகையறுக்கள்.

ஒரு வருடமா? இரு வருடமா? ஐம் பது வருடங்களாகச் சுமை தூக்கி வளைந்த

முதுகெலும்பை நெம்பி உயர்த்திச் சுமையைத் தாங்கப் பலவந்தப்படுத்துகிறான்.

‘உம்கும்.....இனி ஏலாது. இறக்கியே போடவேணும்: எப்பிடி?’

ஒரு காலத்தில் சிறப்புற்று விளங்கிய, காரை பெயர்ந்து; பூச்சு மங்கிய ஒருவீடு. அதற்கு முன்னால் அழகுக்காய் அந்தக் காலத்தில் நாட்டப்பட்டு, இன்று கவனிப்பாரற்று காடாக வளர்ந்திருக்கும் குரோட்டன்ஸ். அதற்கும் முன்னால் இடிந்து விழுந்த மதில்; இடுப்பு உயரத்துக்கு திரிசங்குநிலையில் காட்சியளித்து; கிழவனுக்கு தெம்பூட்டியது.

தலையிலிருக்கும் சுமையைக் குந்தியிருந்து மதிலுக்கு அளிக்கிறான். சுமை தாங்காமல் மதில் முணங்கி, கிழவனின் தோளில் சுண்ணும்பை வர்சிக்கிறது.

வெண்மையாய்ப் பிறவி யெடுத்து, நாளா வட்டத்தில் செம்மண்நிறம் பெற்று,

அழுக்கினால் நிறைந்து, அழுக்கே அதன் நிறமாய் மாறிய, முழங்காலுக்குமேல் இடுப்பில் என்றும், நிலைத்த துண்டை உதறித் தோளில் கிடக்கும் சுண்ணும்பைத் துடைக்கிறான். கோவணத்தை இழுத்து அரைஞாண் கொடியில் இறுகச் சுற்றி, அதன்மேல் வேட்டி யென்ற பெயரில் அத்துண்டையும் சுற்றிக் கொள்கிறான்.

ஆயிற்று! துண்டை உதறிக் கட்டியாயிற்று! கழுத்தை இடமும், வலமும் திருப்பி விறைப்பைப் போக்கியாயிற்று! இடுப்பை இரு கைகளையும் ஊன்றி இறுக்கி மூச்சைப் பிடித்து நெம்பி உயர்த்தியாயிற்று!

## அ. சுதிர்காமநாதன்

சுமையை இறக்க

உதவிய மதில் ஏற்ற உதவப் போவதில்லை. தெருவைப் பார்க்கிறான். நாகரீகம் விழிக்க இன்னும் பொழுது இருக்கிறது.

கடகத்தினுள் செருகப்பட்டிருக்கும் கொட்டப் பெட்டியை இழுத்து, அது னுள் இடித்துப் போடப்பட்டிருக்கும். தாம் பூலப் பவுடரை இரு விரல்களால் கிள்ளி வாயில் போட்டுக் கொள்கிறான்.

பஸ் ஒன்று தான் சீரணிந்த கழிவைக் கக்கிக் கொண்டு வேகமாய் ஓடுகிறது. கழிவு குடலைப் புரட்டுகிறது. மூச்சு முட்டுகிறது.

தூரத்தில் ஏதோ மங்கலாய் அசுமாதம் தோன்றுகிறது. புருவங்களுக்கு மேல் கைகளைக் கூட்டிப் பார்க்கிறான். சைக்கிள் ஒன்று வேகமாய் வருகிறது.

‘‘தம்பி’’

சைக்கிள் வேகமாய் கடந்து.....காற்று

வாக்கில் காதில் உறைத்த ஒலிக்கு ஒரு முறை முகம் திருப்பி.....இன்னும் வேகமாய் செல்கிறது.

மீண்டும் தெருவைப் பார்க்கிறான்.

கிழவனது ஐம்பது வருட வியாபாரத்தில் இப்படியொரு தாமதம் ஏற்பட்டதில்லை.

‘இந்த வாத்தி பொண்டிலால் வந்த வினை. வழக்கம் போல் மரக்கறியுடன் நிறுத்தாமல், அவ பேச்சைக் கேட்டு பழத்தையும் வேண்டியதால் சுமை கனத்துப் போச்சு’

தெருவில் கிடக்கும் சாணத்தை கார்சவருக்கு வாரி அடித்துவிட்டு ஓடுகின்றது.

‘‘ வாத்தி பெண்டில் அதுமட்டுமா சொன்னா? முந்தா நாத்து கீரைப் பிடி வேண்டியிட்டுப் போராப்போல ‘நான் சொல்லுறன் பார் இந்தக் கிழம் நாளைக்கி பழத்தோடை வராட்டி! இந்தத் தள்ளாத வயதிலையும் இந்தக் கிழத்தை பணம் பேயாய்ப் பிடித்து ஆட்டுவது ஏனாம்! இதுக்கு என்ன குறை? மகன்மாரெல்லாம் பெரிய, பெரிய உத்தியோகம்’’

உம், அவ... அப்படித்தான் சொன்னா. மம்...சொல்லட்டுமா! உலகம் எதைத் தான் சொல்லேலை? மணி எட்டாய்விடிச்சுப் போலை. அதோ பள்ளிக் கூடத்துக்கு புள்ளையன் கிளம்பிட்டினம்.’

நகரம் விழித்துக் கொண்டது. வேகமாய்ச் செல்லும் கார்கள். ஊரானிடம் கடன்பட்டு அல்லது ஊரைச் சுருட்டித் தம் நாகரிக டம்பத்தைப் பறைசாற்ற வாங்கப்பட்ட கார்கள், மனிதனை மதிக்காமல் பறக்கிறது. நாகரிகம் ஊரானிடம் கடன் பட்டால், ஊர் உலகத்திடம் கடன் படத்தானே செய்யும். அழுது அடம் பிடிக்கும் சிறுவர்களைப் போல் பாரம் தாங்காமல் சீறிக் கொண்டு செல்லும் ராட்சத ‘லொறிகள்’ ‘பஸ்கள்’. அதோ ஒரு ஒரு லொறி தன் டிரைவரின் அகரத் தனத்துக்கு ஈடு தரமுடியாமல் ‘மாட்டேன், மாட்டேன்’ என்று முனங்

கிய வண்ணம் ஓடுகின்றது. பள்ளிச் சிறுவர்கள் கிழவனை நெருங்கி வருகிறார்கள்.

‘‘தம்பி’’

கிழவனின் உள்ளம் உச்சரிக்க நினைத்த வார்த்தை ஒலியுருப் பெற்று வெளிவரவில்லை. அவனைக் கட்டுப்படுத்தியது.....

கிழவன் காத்திருக்கிறான்.

காகம் ஒன்று கடகத்தில் வந்து குந்தி இறக்கைகளை அரை விரிப்பு விரித்த வண்ணம், தயார் நிலையிலுள்ள ராணுவ வீரன் போல் தலையைச் சாய்த்து அங்கும் இங்கும் பார்த்து, பழச் சாக்கை அலகால் கொத்துகிறது.

‘‘தூ! திருட்டுச் சனியன்!’’

வாத்தைகளை வாய் சொன்ன போதும் உள்ளம் அவ்வார்த்தைகள் காகத்துக்குப் பொருத்தாது எனவுணர்த்திய போது, உள்மடிந்த பொக்கை வாயிதழ் விரிந்து கிரிப்பு மலர்கிறது.

எப்பொழுதோ ஒரு நாள் கிழவனின் கடைக்குட்டி மகன் ஒரு நாவலிருந்து படித்துக் காட்டிய பகுதி நினைவுக் வருகிறது.

‘‘உயிர்க் குலம் எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவாய்ப் படைக்கப்பட்ட சொத்துக்களை ஒருவன் தனதாகப் பதுக்கிக் கொள்ளும் பொழுது, உயிர்க்குலம் தம் உயிர் வாழ்க்கைக்காக அவனுடன் போராடும் பொழுது அது எப்படி அதர்மம் ஆகும்?’’

கிழவன் உடலில் ஒரு பரபரப்புடன்; துடிப்புடன் சாக்கை அவிழ்த்து ஒரு மாம்பழத்தை காகத்துக்கு போடுகிறான். ஒன்று இரண்டாக, இரண்டு மூன்றாக காகங்கள் வந்து மொய்க்கின்றன.

மம்...அந்த வாத்தி பொண்டில் என்னைப் பணப் பேயெண்டெல்லோ சொல்விச்சு!’

கிழவனின் மனத்தில் பலபலவிதமான எண்ணங்கள், ஒன்றன் பின் ஒன்றாக கடல் அலைகள் போல், எழுந்து தணிகின்றன.

“இந்த தள்ளாத வயதிலேயும் இன்னும் ஏன் சுமை சுமந்து கஷ்டப்பட வேண்டும்? இதோ நாங்கள் ஐந்து பேர் இருக்கிறோம். உன்னைப் பார்த்துக் கொள்ளமாட்டேமா?”

“யார் இல்லைங்கிறது? தகப்பன் எண்ட பாசம் உங்களிற்கு நிறையத்தான் இருக்கு. அதுக்காக செய்யிற தொழிலை விட்டிடி முடியுமா? செய் தொழில் தான் டாப்பா தெய்வம்.”

“சரிப்பா அதுக்காக முடியாத காலத் திலும் முடியுமா? நமக்கு தள்ளாமை ஏற்பட்டால் மற்றவர்களிடம் நம் கடமையை ஒப்படைத்து நாம் ஓய்வெடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதானே.”

“இதுகளுக்கு சொன்னாலும் புரியற தில்லை. மத்தவங்கள் யார் இந்தத் தொழிலைச் செய்ய வாறார்கள். வருஷத் திலே ஒவ்வொருத்தன் வாறான்; ‘என்னடா இந்தக் கிழவன் இதிலே தன்னந்தனியா இருந்து, வித்து அள்ளி முடியுறான். நாமும் தான் கொஞ்சம் அள்ளுவோமே’ என்று... ஒரு மாத இரண்டு மாதமிருந்து முடிஞ்சு பார்க்கிறார்கள். அப்பறம் முடிச்சு பெரிசாய்—கனமாய் விழலைன்னு போயிடுறார்கள். ஒரு பயல் நிலைப்பதில்லை, நாம இப்படியே நின்று அவ சொன்னதையும், இவ சொன்னதையும், நினைச்சுட்டு இருந்தா நினைப்புக்கும் ஓர் எல்லையில்லை. அஷ்டாவதானம் பண்ணலாம் அஷ்டாவதானம் பண்ணும் மனத்தை ஒரு வழிப் படுத்துவதுன்னு இமயத்தை கையால் மூடுறதைப் போலிருக்கு.

...பொழுது உச்சிக்குப் போய்ட்டுது. ஒரு பயலைக் காணோம். இன்னைக்கு வாத்தி மத்தியானம் பள்ளியாலே வந்து அவளுக்கு ஏகமங்களமாய் இருக்கும். நான் என்ன செய்ய? ஒரு பயலைக் காணோம். ‘அந்தத் தறுதலைக் கிழம் எங்கை தொலைஞ்சுதோ இன்டைக்கெண்டு,’ தான் அடி வேக்காரத்தில் திட்டுவா? நான் என்ன செய்ய? ஒரு பயலைக் காணோம்!

கடகம் ஒரு பக்கமாகவும் அருகே சாக்கு மூட்டையுடனும் கிழவன் தனக்குத்தானே பேசிக்கொண்ட வண்ணம் காத்திருக்கிறான்.

அவன் யாருக்காகத்தான் காத்திருக்கிறானோ!

## புகுடென்ற மாஸ்டர் லேணர்ஸ்

62, கண்டி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7 2 3 9

★ பஸ், லொறி, வாடைகைக்கார், பிரத்தியேக மோட்டார் வண்டிகள், உழவு மெஷின்கள். மோட்டார் சைக்கிள்கள் இவையாவற்றிற்கும் பயிற்சி அளிப்பவர்கள்.

★ வர்த்தக வாகனங்களுக்குரிய வருடாந்த பரிசோதனைக்கு முன் தங்களது வாகனநிலையை எங்களிடம் அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

★ வாகன விபத்துக்கள் ஏற்பட்டால் சாரதிகளுக்கு தகுந்த முறையான ஆலோசனைகள் அளிக்கப்படும்.

★ வீதி ஒழுங்குச் சட்டமும் மோட்டார் மெக்காலிஸமும் படிப்பித்துக் கொடுக்கப்படும்.

# ஒலிம்பிக் போட்டிக்குத்

## தயாராகிறது மெக்ஸிகோ

என். லோரின்

சர்வதேச ஒலிம்பிக் பந்தயம் என்றால், அது வாழ்நாளிலேயே மறக்க முடியாத தொன்றாக அமைய வேண்டும் என்று ஒவ்வொருவரும் கற்பனை செய்கின்றனர். சென்ற ஒலிம்பிக், டோக்கியோவில் நடைபெற்றது. அந்த உலக விழா ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த விதத்தையும், அங்கு இயங்கிய மின்னணுக் கணிதமானிகளையும், பிறவசதிகளையும் கண்டு வியக்காதார் இல்லை. ஜப்பானுக்கு இருந்த வசதிகளை விடக் குறைவாகவே இருந்தபோதும், மெக்ஸிகோவும் சென்ற 'ஒலிம்பிக்'கை விட எவ்வகையிலும் ஆடம்பரத்திலும், அழகிலும், வசதியிலும் குறைவில்லாத ஒரு விழாவை நடத்தவே திட்டமிட்டு வேலைசெய்து வருகிறது.

விழா அமைப்பில் ஜப்பானியர்களைத் தோற்கடிக்க முடியாது என்றே சென்ற ஒலிம்பிக்கின்போது மக்கள் கருதினர். ஆனால், மனிதனின் வளமான கற்பனைக்கும், அறிவுத் திறனுக்கும் வரம்புகள் கிடையாது. உலகமக்களிடையே நட்புணர்வையும், நேசபாவத்தையும் உண்டாக்கும் இப்பெரும் சர்வதேச விழாவை ஒரு மெய்யான 'நட்புத் திருவிழாக்' கொண்டாட உறுதிபூண்டுள்ளது மெக்ஸிகோ.

ஒலிம்பிக் தீபத்தின் பாதை இவ்வாண்டு அசாதாரணமாக விருக்கும். ஒலிம்பஸ் மலையில் ஏற்பட்ட தீபம், யுத்தக் கப்பல் ஒன்றின்வழியே அட்லாண்டிக் சமுத்திரத்தைக் கடந்து, 1492-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 12 ஆம் நாள் கொலம்பஸ் முதன் முதலாகப் "புதிய உலகில்" காலடிவைத்த அதே இடத்தில், அந்ததீபம் அமெரிக்கக் கண்டத்தினுள் இறங்கும். பின்னர், அங்

கிருந்து 5 மாறுபட்ட பாதைகளில் (ஐந்து ஒலிம்பிக் வளையங்களின் குறியீடாக) மெக்ஸிகோவின் தலைநகருக்கு வந்து சேரும். அஸ்டெக் கடவுளர்களின் புனிதநகராகிய 'டியோடிஉறுவாகான்'னிலிருந்து ஒலிம்பிக் அரங்கிற்கு ஒலிம்பிக் வீரர்கள் தீபத்தை ஏந்தி வருவர்.

இத்தாலிய, ஜப்பானிய மாதிரிகளைக் கடைப்பிடிக்காது, மெக்ஸிகோ நாட்டினர் இந்த விழாவில் அவர்களது தேசிய மணத்தையும் கமழுமாறு செய்யவிருக்கின்றனர். முதற்கண், விளையாட்டு விழாவை மலிவாக்க எண்ணியுள்ளனர். ஜப்பான் ஒலிம்பிக் பந்தயங்களுக்காகச் செலவிட்ட தொகை 1300 கோடி டாலர்கள் ஆகும்; ஆனால் தற்போது மெக்ஸிகோ செலவிடும் தொகை, 4 கோடி டாலர்களைத் தாண்டாது; இது அநேகமாக, நுழைவுக் கட்டணத்தின் மூலமாகவும், ரேடியோ, டெலிவிஷனுக்கான ஒப்பந்தங்கள் மூலமாகவும் வசூலாகிவிடும்.

தனியார் பாங்குகளின் உதவியுடன் ஒலிம்பிக் கிராமம் நிர்மாணிக்கப்படுகிறது. விளையாட்டு வீரர்கள் விழாமுடிந்து சென்ற பின்னர், அந்தக் கட்டடங்கள், உள்ளூர் மக்களுக்கு விற்கப்பட்டு, அவற்றிற்கான செலவுகள் சரிக்கட்டப்படும். ஆனால், 'விளையாட்டு மாளிகை'யும், விளையாட்டரங்க நிர்மாணமும், அதன் விஸ்தரிப்பும் தற்போது புதிதாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

மற்றொரு முக்கியமான வேறுபாடு, இம்முறை விளையாட்டு ஒலிம்பிக்குடன் சேர்ந்து, நிகழ்ச்சிகளையும் சேர்த்து, கலை ஒலிம்பிக்கும் நடைபெற விருப்பதே

யாகும். விளையாட்டு அரங்குகளில் கடுமையான போட்டி நடைபெறும் போதே, கலைக்கூடங்களிலும் போட்டி நடைபெறும். ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகளில் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற முடியாத நாடுகளும் கூட, இந்தக் கலைப்போட்டிகளில் பங்கு பெறலாம். விளையாட்டு வீரர்களை அனுப்பும் ஒவ்வொரு நாடும் அதன் மிக உயரிய கலை வேலைப்பாடு ஒன்றையும், சிறந்ததொரு நாடகக்குழுவையோ, கிராமியக்கலைக்குழு ஒன்றையோ சேர்த்து அனுப்பும்படி, மெக்ஸிகோ ஒலிம்பிக்கமிட்டி கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. “உலகக் கலைகளின் மிகச்சிறந்த படைப்பு” என்ற பொருட்காட்சி நடைபெறும். தவிர, “இளம் தலைமுறையினரிடம் மனிதகுலம் எதிர்பார்ப்பது என்ன?” என்ற தலைப்பில், சிறிய திரைப்படம் ஒன்றையும், நாடுகள் தயாரித்து அனுப்புமாறு ஒலிம்பிக் கமிட்டி கேட்டுக்கொண்டுள்ளது.

“மக்களிடையே நட்புறவு” என்னும் பொருள் குறித்து, உலக நாடுகளிலுள்ள குழந்தைகள் ஒலியங்களை அனுப்பிவைக்குமாறு அழைப்பு விடுத்துள்ளது, மெக்ஸிகோ ஒலிம்பிக்கமிட்டி. இந்த ஒலியங்களும், சித்திரங்களும், விழாவிற்கு வருவோர் செல்லும் பாதைகளில், சுவர்களிலும், பிற இடங்களிலும், வைக்கப்படும். இதன் (இதன்மூலம், வியாபார விளம்பரங்கள், டெலிவிஷன் திரைகளில் வராதவாறு தடுக்கப்படுகிறது.)

புகழ்பெற்ற மெக்ஸிகோ நாட்டிய மணியான அமாலியா எர்னாண்டஸ், “ஐந்து கண்டங்களின் பாலே” என்ற நாட்டிய நாடகத்தை உருவாக்கி வருகிறார்.

மெக்ஸிகோவில் நடைபெறவிருக்கும் ஒலிம்பிக் போட்டி மறக்க முடியாத தொன்றாக இருக்க வேண்டும் என்ற உறுதியுடன், வேலையி லீடுபட்டுள்ளனர் மெக்ஸிகோ வாசிகள்.

## அன்னை தரும் அழகு

“எம்மைப் பெற்ற தாயைக் குறிக்கும் ஒரு சொல், அன்னை. இந்த அன்னை என்ற சொல், எம்மைப் பெற்று வளர்த்துப் பெருமையாக்கும் அன்னையையே நேரிற்படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக அமைந்துவிட்டது. உலகிலுள்ள எல்லா மொழிகளும் “அ” என்னும் எழுத்தையே தொடக்கமாக உடையன. எனவே, இந்த “அ” என்ற எழுத்து மிகப்பெருமையும், பெறுமதியும் வாய்ந்தது. அதைப் போன்றே அன்னை எம் எல்லோருக்கும் முதன்மையானவளாகவும், பெருமைகொண்டவளாகவும் விளங்குகிறாள். அன்னையிலுள்ள அடுத்த எழுத்து “ன்”. இந்த எழுத்து இனிமையைக் குறிக்கும். தேன், மான், வான் ஆகியன அழகிய இனிய சொற்கள். அதைப்போன்று, அன்னையும் இனியவளாக விளங்குகின்றாள். அன்னையிலுள்ள கடைசி எழுத்து “னை.” இந்த “னை” என்ற எழுத்து, பெண்கள் சேலை அணியும் மாதிரியைக் குறிக்கின்றது. இடுப்பிலே ஒரு சுற்று: இடது தோளின் மீது ஒரு தாவணி; அதையடுத்து இடுப்பைச் சுற்றிச் சுற்றிச் சுற்று—இந்த “னை” என்ற எழுத்து இப்படியான கருத்தையும், பார்ப்பதற்கு அழகையும் கொடுக்கின்றது. அன்னை என்றே சொல்லே—இத்தனை—இனிமையாகவும், அழகாகவும், உயர்வாகவும் இருந்தால், எமது அன்னை எப்படியிருப்பாள்!”

மேலே தரப்பட்டது, மட்டக்களப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினரான திரு: செ. இராசதுரை அவர்கள், 17-10-67 செவ்வாய்க்கிழமை உரும்பராய் இந்துக்கல்லூரி மண்டபத்தில் ஆற்றிய உரையின் ஒரு பகுதியின் சாரம்.

தகவல்: துரை - மனோகரன்

## உறைநிலைத் தூக்கம்

### உயிரை மீட்குமா?

அறுவை சிகிச்சைக்கு முன்னர் நோயாளி நன்கு பரிசோதிக்கப்படுகிறார்; நோய் நிர்ணயம் சரிதானா என்பது மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது; அறுவைசிகிச்சை பூரணமாக வெற்றிதான் அளிக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தபோதிலும், திடீரென எதிர்பாராவிதமாக ஏதேனும் ஏற்பட்டு விடக்கூடும். அவ்வாறு நிகழ்வதில், மிகச் சாதாரணமானது, பெருமூளைக்குத் திடீரென இரத்தஓட்டம் நின்றுவிடுதலே யாகும். தற்போதுள்ள நவநவீனக் கருவிகளின் உதவியால், இந்தப் பிரச்சினையை விடுவிக்க முடியும் என்றாலும்கூட, இதற்கு மிகப் பெருந்தடையாக இருப்பது நேரமே. அதாவது மரணம் சம்பவித்து நான்கு ஐந்து நிமிடங்களில், பெருமூளையில் மாற்ற இயலா சில நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுவிடுகின்றன. மூளை ஸெல்களில் ஆக்ஸிஜன் பற்றாக்குறையின் காரணமாகத் தோன்றும் சாவு, ஐந்துநிமிடங்கள் வரை வைத்தியக் கூடச் சாவாக இருந்து — பின்னர் மீளா மரணமாகி விடுகிறது.

பேராசிரியர் விக்தர் புகோவ் ஒவ்வொருமுறையும், அறுவைக்கூட அரங்கில், தோல்வி காணும்போதெல்லாம், அவரது மனதை அரித்த பிரச்சினை இதுதான். மீண்டும் அதே பிரச்சினை; நேரப் பிரச்சினை!

ஒரு நிலையிலிருந்து பிறிதொரு நிலைக்கான மாற்றம்; இயற்கையில் ஏற்படுவதற்குச் சிறிது காலதாமதம் ஏற்படத்

தான் செய்யும். இரத்த ஓட்டம் நின்று விட்டால், சாவுதான் என்று அண்மைக் காலம்வரை நம்பப்பட்டது. ஆனால், இரத்த ஓட்டம் நின்ற பின்னும், உயிரின் துடிப்புத் திடீரென மரண அமைதியாகி விடுவதில்லை என்பதை டாக்டர்கள் கண்டனர். இப்பொழுது நூற்றுக்கணக்கான உயிர்களை—அணையும் சுடரைத் தூண்டி விட்டு எரியச் செய்வதுபோல—இரத்த ஓட்டம் நின்றபின்னர் — அவர்கள் காப்பாற்றியுள்ளனர்.

ஆனால், மூளை ஸெல்களில் ஏற்படும் மீளா மாற்றங்களுக்கு அந்த 5 நிமிடங்கள் தான் காலக் கெடுவா?

பேராசிரியர் புகோவ் சிந்தித்தார். உயிர்ப்பொருள் குளிரவைக்கப்பட்டால், அதன் ஆக்ஸிஜன் தேவை குறைகிறது. அப்படியானால், மூளை ஸெல்களை உறை நிலையில் வைத்தால், ஐந்து நிமிடங்களுக்கு மேலும் அது உயிர்த் தன்மையை இழந்துவிடாமல் இருக்குமா என்ற கேள்விக்கு அவர் விடைகாண முயன்றார்.

ஒரு நாயை அவர் பரிசோதனைப் பொருளாக்கினார். நாயின் இருதயத் துடிப்பு நிறுத்தப்பட்டது. அதன் தலையில் ஒரு நூதனமான தொப்பியைக் கவிழ்த்தினார் பேராசிரியர் புகோவ். அந்தத் தொப்பியிலிருந்து ஒரு குழல், குளிர்ந்தனப் பெட்டியுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. நாயின் தலைப்பகுதி, உறை நிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. நாயின் கண்களில்

‘மரணகளை’ தான் தென்பட்டது. தொப்பியிலுள், உறைநிலை திரவம் செலுத்தப் படுவதைக் காட்டும் பச்சைவிளக்குமட்டும் எரிந்துகொண்டுள்ளது. அதேநிலையில் அந்த நாய், சிலமணி நேரமல்ல-இரண்டு தினங்கள் வைக்கப்பட்டது. மூன்றாவது நாள் பேராசிரியர் புகோவ், உறைத் திரவத்தை நிறுத்தினார். இரத்த ஓட்டம் ஏற்படுத்தப் பட்டது. மெல்ல மெல்ல நாயின் உடல் சூடாயிற்று. உயிர்பெற்றெழுந்து துள்ளித் திரியலாயிற்று அந்த நாய். இதைப் போன்ற பலபல பரிசோதனைகள் நடத்தப்பட்டன.

அப்படியானால், வாழ்வுக்கும் சாவுக்கு மிடையேயுள்ள கால வரம்பு நாம் கருதி வந்துதுபோல அவ்வளவு குறுகியதாக இல்லையா? ஐந்து நிமிஷ வரம்பு நீடிக்கப் பட முடியுமென்றால்.....! ஒரு அவசர அவசியம் ஏற்படும்போது, இந்த முறையை மனிதர்களிடம் பரிசோதித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தார் புகோவ். ஒரு நாள்

வெகுதொலைவிலிருந்து, மரீனா என்ற மங்கை மாஸ்கோவிற்கு அறுவைச் சிகிச்சைக்காக வந்திருந்தாள்.

... அறுவை சிகிச்சை அரங்கிற்குக் காலை சரியாக 9-50 க்கு மரீனா கொண்டுவரப்பட்டாள். டாக்டர் பயதோர் நிகுலின்தான் அவளுக்கு அறுவை சிச்சையை நடத்தவிருந்தார். தினமும் மாஸ்கோவின் பல வைத்தியக் கூடங்களிலும் நடைபெறும் எத்தனையோ அறுவை சிகிச்சைகளில் இதுவும் ஒன்று தான். ஆனால்...

...மரீனாவிற்கு மயக்க மருந்து கொடுக்கப்பட்டது. அவள் மயக்கமுற்றிருந்தாள். டாக்டர் நிகுலின் கத்தியைக் கையில் எடுத்தார்...ஒருகணம் அப்படியே அவர் அசைவற்று நின்றுவிட்டார்...

ஏன்... என்ன நேர்ந்தது...?

நோயாளியிடமிருந்து ஒரு பெருமூச்சு வெளிப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து ஒரு வித இழுப்பு...பின்னர் உடல் அசைவற்று

விட்டது. ஆம்! அதுதான் வைத்தியக் கூடச் சாவு! உடனே தன்னியக்க சுவாசக் கருவியை இயக்குமாறு உத்தரவிட்டார் டாக்டர். நோயாளியின் முன்கையில் ஒரு இரத்தத்தமனியைக் கீறி, இரத்தம் செலுத்தப்பட்டது. உதவியாளர்கள், மற்றொருபுறத்தில் மருந்துப் பொருள்களையும், குளுக்கோஸையும் ஏற்றிக்கொண்டிருந்தனர். அந்த நிலைமையில், பொதுவாக உடலை உறைநிலைக்குக் கொண்டு வருவதும் சாத்தியமல்ல என்று நன்கு புலனாயிற்று.

மரீனாவின் இருதயம், சில தடவைகள் லேசாகத் துடித்தது; மீண்டும் நின்று விட்டது. மீண்டும் இருதய மஸாஜ்...எனினும், டாக்டர்கள் அஞ்சியது ஒரே ஒரு விஷயம் குறித்துத்தான்..... 5 நிமிடங்கள் தொடர்ந்து மூளை செல்களுக்கு இரத்த ஓட்டம் நின்றுவிடக் கூடாதே! என்ன செய்வது?

மத்தியானம் 2 மணிக்குப் பேராசிரியர் புகோவ் அழைத்துவரப்பட்டார். அவரது பரிசோதனையை நடத்தி, ஏன் ஒரு இறுதி முயற்சியை மேற்கொள்ளக்கூடாது?

உறைநிலைக் கருவிகள் ஏதும் அங்கு இல்லை. பேராசிரியர், பிற உதவியாளர்களுடன் தீவிரமாகத் தனது பணியில் இறங்கினார். பனிக்கட்டித் துண்டுகளுடன், உப்புக் கலக்கப்பட்டு, உறைக்கலவை தயாரிக்கப்பட்டது. ஒரு சிறிய விசேஷத் தொப்பியில் அதை நிரப்பி, நோயாளியின் தலையில் கவிழ்த்தினர். நோயாளியை உறக்க நிலையில் வைத்திருப்பதற்கான மருந்துப் பொருள்களும் கொடுக்கப்பட்டன.

இரவு 9 மணிக்கு, பனிக் கட்டித் தொப்பி நீக்கப்பட்டு, உடலைச்சுற்றி, வெந்நீர்ப்பைகள் வைக்கப்பட்டன. எனினும் பலனில்லை.....

மீண்டும் பனிக்கட்டி...இரண்டு தினங்கள் இரவு பகலாக, அந்த நோயாளியின் உயிரை மீட்டுக் கொணரும் பணியில் டாக்டர்கள் ஊனுறக்கமின்றி ஈடுபட்டனர். அடுத்த தினம் ஞாயிற்றுக்கிழமை; அன்றும் ஒருவரும் அந்த அரங்கை விட்டு வெளியேறவில்லை.

பேராசிரியர் புகோவின் முகத்தில், களைப்பினூடே தோல்விக்களையும் தட்டிற்று. இறுதியான 23 மணி நேர உறைநிலைத் தூக்கம், திங்கட்கிழமை மத்தியானம் முடிவுற இருந்தது. அன்றும் முன்போலவே, வெந்நீர்ப் பைகள் உடலைச்சுற்றி வைக்கப்பட்டன. ஆவலுடன் டாக்டர்கள் நோயாளியைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தனர். மீண்டும் உயிர்த்துடிப்பு ஏற்படச் சிலமணி நேரம் ஆகும் என்று அவர்கள் அறிந்திருந்தபோதும் அவர்களது ஆவல் அதிகரிக்கவே செய்தது.

...மயக்கநிலை தீர்ந்தது... ஆனால் மரீனா எழவில்லை. காமா-ஹைராக்கி புட்ரிக் அமிலத்தினால், மீண்டெழும் நிகழ்வு தாமதப்பட்டத்தானே செய்யும்!'' என்று முனுமுனுத்தார் நிகுலின்.

புகோவ் அமைதியுடனிருந்தார் மூளையின் உயிர்மின் ஓட்டம் சகஜநிலையை எட்ட

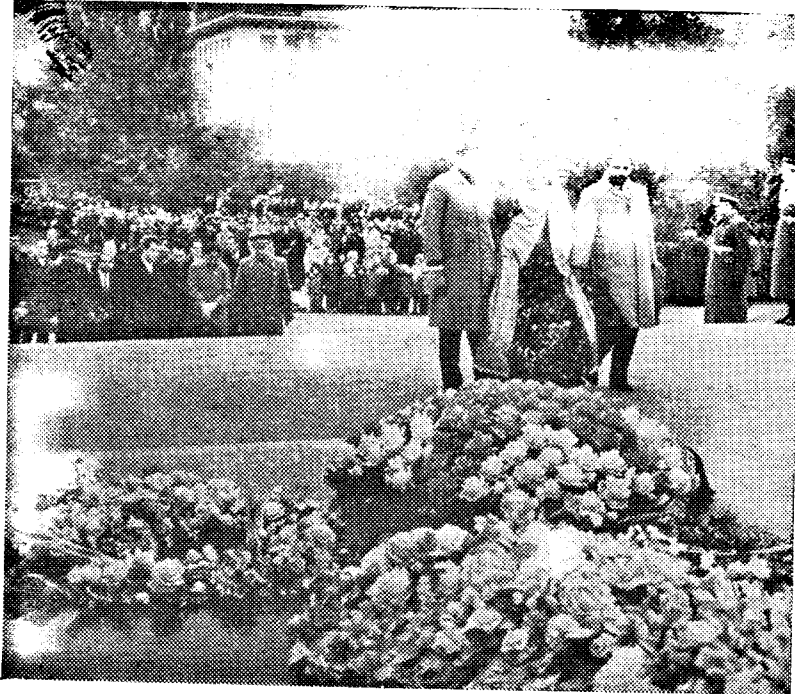
டிக்கொண்டிருந்ததால், அவருக்கு நம்பிக்கை கயிருந்தது:

...மரீனாவின் இமைகள் லேசாக ஆடின: ஆம்! மரீனா உயிர்பெற்று எழுந்துகொண்டிருந்தாள்.

மரணவாயில்வரை சென்ற மரீனா மீண்டும் வாழ்வுலகிற்கு வந்துகொண்டு இருந்தாள்!

சற்று நேரத்திற் கெல்லாம், அவளுக்கு நன்றாகச் சுயநினைவு வந்துவிட்டது. அடுத்த நாள் அவள் மனக் கணக்குகளைக் கூட போடும் அளவிற்கு, சகஜ ஆரோக்ய நிலையிலிருந்தாள்!

இதேபோன்று, பேராசிரியர் புகோவ்வும். அவரது சகாக்களும் இதுவரை ஐந்து நோயாளிகளை வைத்தியக் கூடச் சாவின் பிடியிலிருந்து மீட்டுள்ளனர்.



மாமேதை லெனின் சமாதிக்கு இலங்கைப் பிரதிநிதிகள் மலர்மாலை சமர்ப்பிக்கின்றனர்.



## நமக்குக் கிடைத்தவை

மௌனி

கதைகள்

— 'மௌனி'

ஏனிந்தப்

பெருமூச்சு?

—வ. கந்தவனம்

வெண்சங்கு

பிரபந்தப் பூங்கா

இரசிகமணி கனக.

செந்திநாதன்

இரசிகமணி

மலர் மாலை

தொகுப்பு நூல்

அவ்ராதுகள்

—அல்ஹாஜ்

வி. எம். ஷம்சுதின்

# பட உலகில் உண்மையும் போலியும்

— மார்க் தான்ஸ்காய் —

சோவியத் சினிமா வல்லுநர்களின் வரிசையை ஆராயும்போது, பற்பலபாணி களையும், படைப்பாற்றல்களையும் காண்கிறேன். ஈசன்ஸ்டீன் ஒரு மாபெரும் கலைஞர்; புதோவ்கின் ஓர் உணர்ச்சிப் புயல்; தாவ்ஷெங்கோ கவிதையுள்ளம் படைத்தவர்; எர்ம்லர் ஆவேசம் மிக்கவர்; கெராஸிமோவ் முழுமையில் நாட்டம் கொண்டவர்; ரோம் ஓர் உற்சாகப் பிறவி! கோஸிந்த்சேவ், யூத்கேவிச். அலெக்ஸாந்தரோவே, பைரியேவ், திஸிகன், கெய் பித்ஸ், ஸார்கி, குலிஷேவ், திஸ்ஸரி, கோலோவ்னியா, யுருசேவ்ஸ்கி, மார்க்ஸ்கவின், கோஸ்மதோவ் போன்ற டைரக்டர்களுக்கு என்ன அடைமொழி கொடுப்பது என்றே எனக்குத் தெரியவில்லை! இவர்களின் படைப்புக்களும் உலகெங்கும் வெற்றி பெற்றுள்ளன, இவற்றில் சில, மாஸ்கோவில் நடைபெற்ற 5-வது சர்தேசப் பட விழாவில் காண்பிக்கப்பெற்றன.

இவர்களுக்கு அடுத்த தலைமுறையைச் சேர்ந்த டைரக்டர்களின் பட்டியல்களையும் பாருங்கள்; போந்தார்சுக், சுக்ராய், தாலன்கின், குலித்ஜேனோவ், போகின், தானேலியா, கோன்சலோவ்ஸ்கி, மித்தா, தார்கோல்ஸ்கி ஸாலக் ஜாவிசிகஸ், ஷேகித்ஸே பைகோவ், மன்கரோவ்... இன்னும் பலர்!

உண்மையான மனிதத்தன்மையின் வெற்றியைச் சித்தரிக்கவேண்டும் என்பதும், அருமையானதும், மாண்பு மிக்கதுமான அனைத்தையும் போற்றவேண்டும் என்பதும், சோவியத் சினிமாத் தயாரிப்பாளரின் இலட்சியமாகும், சோவியத்

கலைஞர்கள் தீவிர மனிதாபிமானிகள்; தமது படைப்புக்களிலே இப்பண்பைப் பிரதிபலிப்பவர்கள்.

நவீன முதலாளித்துவக் கலையைப் பற்பல வணிகர்கள் ஆட்டிப் படைக்கிறார்கள். மாக்ஸிம் கார்க்கியின் கூற்றுப்படி, அவர்கள் தமது அகக்கோணல்களைப் புறமதிப்புக்களால் மறைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்! எனவே, பிரபல பிரெஞ்சு டைரக்டரான ரேனே கிளேர் இவ்வாறு கூறியது சரிதான்;

“பொதுமக்களின் ரசனையைக் கெடுப்பவனே உண்மைக் குற்றவாளி; அவன் தனது உடனடி லாபத்தைக் கருதி, பொதுமக்கள்மீது குடம்குடமாக நஞ்சைக் கொட்டுகிறான்.”

சில அயல்நாட்டு நண்பர்கள் மிக நளிணமாகவும், இங்கிதமாகவும் எனது பிரசாரத்தைக் கண்டிக்கலாம். எனினும், நான் பிரசாரகன்தான்! “பிராபகோ” என்ற லத்தீன் வார்த்தையில் இருந்து தான், ஆங்கிலத்தில் “பிராபாகண்டா” என்ற சொல் வந்தது; “பிராபகோ” என்ற லத்தீன் சொல்லுக்குப் “பரப்புகிறேன்” என்ற பொருள், சோவியத் சினிமாத் தயாரிப்பாளனை நானும், எனது நண்பர்களும் மனிதனது நல்வாழ்வுக்காக உழைப்பதில் இன்பத்தைக் காண்கிறோம். நல்வாழ்வுபெற ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உரிமையுண்டு. எனவே, மனித வாழ்வை முடமாக்கும் எல்லாவற்றையும் நாங்கள் வெறுக்கிறோம்.

தான் எவ்வழியில் சென்றாலும், ஒவ்வொரு கலைஞனும், ஒரு பிரசாரகன் அல்

லவா? ஆனால் அவன் என்ன கருத்துக்களைப் பரப்புகிறான் என்பதே கேள்வி.

ஒரு முதலாளித்துவப் படத் தயாரிப்பாளர் சொன்னார்; “எனக்கு மனித இனம் என்பது மிருக இனமாகவே தோன்றுகின்றது.”

தூரதிருஷ்டவசமாக, பற்பல மேல்நாட்டுப் படங்கள் இந்தக் கண்ணோட்டத்திலேயே தயாரிக்கப்படுகின்றன! இத்தகைய படமுதலாளிகள் மனிதனையும், உலகத்தையும், மிருகங்களுக்குச் சமமாகவே கருதுகின்றனர்! அவர்கள் மனித குலத்தின்பால் தமக்குள்ள கடமையை மறந்துவிட்டனர் என்றே கூறவேண்டும்,

இன்று உலகெங்கும் வெளியிடப்படும் படங்களில்; ஐந்தில் நான்கு படங்கள், கொலை, கொள்ளை, குத்துச்சண்டை பற்றியவை. பாதிப் படங்களுக்குமேல் படுக்கை அறையிலும், காமவிகாரத்தையும் தூண்டும் நிலையிலும், மாயாவாத எழுச்சியிலும் எடுக்கப்படுகின்றன.

இன்று முற்போக்கு சினிமாக்களையின் அடித்தளம் மிக உயர்ந்துள்ளது. சோஷலிஸ நாடுகளின் படங்கள் மென்மேலும் உயர்ந்து வருகின்றன. ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா. லத்தீன் அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளின் இளம்படத்தொழில்களும் நம்பிக்கையுடன் வளர்ந்து வருகின்றன; ஏகாதிபத்திய, காலனியாதிக்க நுகர்த்தடியைத் தூக்கி எறிந்த நாடுகளுக்கும், சுதந்திரம், சுயாட்சி ஆகியவற்றுக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் நாடுகளுக்கும் இது பொருந்தும். நாம் அனைவரும் ஒரு மாபெரும் அணியாகத் திகழ்கிறோம்; ஒருவருக்கொருவர் நேசக்கரம் நீட்டுகிறோம். கலை

என்பது மனித இயல்பின் ஆராய்ச்சியாகும்; எனவே, கலைஞனின் பொறுப்பு மிக அதிகம். அவன் யாருக்காகத் தனது கலையை அர்ப்பணிக்கிறானோ, அம்மக்களின் உணர்ச்சிகளையும், சிந்தனைகளையும், இடையறாது பிரதிபலிக்க வேண்டும், சார்லி சாப்ளின் கூறியதுபோல, “கோடிக்கணக்கான மக்கள் உன்னைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், அவர்களைப்போல் நீரும் சிந்திக்க வேண்டும்.”

ஒரு கருத்தை மிக நவீனமாகக் கூறி விட்டால், தான் ஒரு “புதுமைச் சிற்பி” என்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு கலை எவ்வளவு நவீனமாக இருந்த போதிலும், அதிலே ஆழ்ந்த கருத்துக்களும், சிந்தனையும் இல்லாவிடில், அது தன்னைத் தானே ஏமாற்றிக் கொள்வதாகும். இன்று எத்தனையோ சிந்தனையற்ற, போலிப் புகழ் பெற்ற படங்கள் காட்டப்படுகின்றன. அவதூறுகளையும், கிளர்ச்சியூட்டும் விஷயங்களையும் சித்தரிக்கும். மட்டரகமான, வணிக நோக்குள்ள படத்தயாரிப்பாளரே, தம்மை “நவ நாகரிகச் சிற்பி” களாகக் காட்டிக்கொள்கின்றனர்.

உண்மைக் கலைக்கும் நவ நாகரிகப் போக்குகளுக்கும் ஒட்டுறவு இல்லை. உண்மைக் கலை என்பது, படைப்பாற்றல் மிக்கது. தாங்கள் இதுவரை கண்டு பிடித்த நுட்பங்கள் மீது அதிருப்திப்படும் உரிமை, உண்மைக் கலைஞர்களுக்கே உண்டு. படைப்பாற்றல் வாய்ந்த கலைஞர்கள், வீறுடனும் துணிவுடனும் இடையறாது முன்னேறவேண்டும்; அப்படியானால்தான், மட்டரகக் கலைக்கும், உண்மைக் கலைக்கும் வேற்றுமை காண முடியும்.

## இந்திய பரிமாஸ் ரோர்ஸ்

29, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.  
பீடா தயாரிப்பதில் 15 ஆண்டுகளாக பிரத்தியாதி பெற்றவர்கள்.  
முட்டை, வாழைப்பழம் போன்றவைகளும் விலை சகாயமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

போரிஸ் ருதெங்கோ

வில்லை. இது வருந்துதற்குரிய விஷயம். என்றாலும் இந்தியக் கலை விஷயத்தில்தேர்ந்த சோவியத் நிபுணர்கள் வளமாகச் சித்தரிக்கப்பெற்றுள்ள இவ்வெழுத்துப் படைப்புக்கள் எங்கே எப்போது உருவாயின என்று ஆராய்ந்து இவற்றின் காலத்தையும் இடத்தையும் சுமாராக நிரணயித்

## மாஸ்கோ மியூசியத்தில் இந்தியக் கலைச் சிற்றுருவங்கள்

கலை விமர்சகர்கள் அடிக்கடி இந்தியாவின் கலைச்சிற்றுருவங்களை நறுமண ரோஜா மலர் தோட்டத்துடன் ஒப்பிடுகிறார்கள். மிக நேர்ந்தியான இவ்வோவியங்களுக்கு இந்த உவமை பொருத்தமானதுதான். ஆனால், அழகிய ரோஜா மலர்களைப்போல் அல்லாமல், பழங்கால நிபுணர்கள் படைத்துள்ள இவ் அற்புதமான சித்திரங்கள் என்றும் வாடா அழகைப் பெற்றிருக்கின்றன.

மாஸ்கோவில் உள்ள கீழ்த்திசைக் கலாசாரங்களின் மியூசியம் இந்தியக் கலைச் சிற்றுருவங்கள் பலவற்றைச் சேகரித்து வைத்திருக்கிறது. அவை இந்தியாவின் மத்திய கால வரலாற்றில் இடம்பெற்ற கவிதா மயமான பகுதிஒன்றை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இந்த மியூசியத்தில் அறுபத்தொன்பது சிறந்த கலைச்சிற்றுருவங்கள் உள்ளன. இவற்றில் நாற்பது இந்தியாவின் பெரும் முகலாய அரசர்களில் முதன்மையானவர்களில் ஒருவரைப்பற்றியவை. நகரங்களின் காட்சிகளும், அரசரைக் கௌரவிக்க நிகழ்ந்த விழா வைபவங்களும், இந்திய இயற்கைக் காட்சிகளும் இவற்றில் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

இக்கலைச்சித்திரங்களை உருவாக்கிய படைப்பாளிகளின் பெயர்களை தெரிய

திருக்கிறார்கள் சித்திர வேலைப்பாடுகளைக் கொண்ட எழுத்துப் பிரதி, அக்பர்காலத்தில், ஆக்ரா அல்லது லாகூரில் அமைந்திருந்த கலைக்கூடங்களில் பணியாற்றிய திறமையாளர்களின் படைப்புத்தான் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

இந்த அற்புதமான எழுத்துப் பிரதி ரஷ்யாவுக்கு எப்படி வந்தது? 19-ஆம் நூற்றின் இறுதியில், அல்லது 20-ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில். வால்கா நதிக்கரை மீதுள்ள நிஷ்னி நவகராட் நகரத்தில் (இப்போது இது கார்க்கி நகரம்) அடிக் கடி சந்தை கூடுவது வழக்கம். அப்போது அது பெரிய வர்த்தக மையமாக விளங்கியது. உலகின் சகல பகுதிகளிலிருந்தும் வியாபாரிகள் இச்சந்தைக்கு வந்தார்கள். வரலாற்று அறிஞர்கள் கூறும் விவரம் இது. பழைய புத்தகங்களைச் சேகரிக்கும் ரஷ்யர் ஒருவர், ஷுகின் எனும் பெயருடையவர், ஒருநாள் இந்தப் புகழ்பெற்ற “பாபர்நாமாவைக்” கண்டெடுத்தார். வெகு நேர்த்தியான சித்திரவேலைப்பாடுகளைக்கொண்ட இவ் இந்தியப்படைப்பு. கீழைநாட்டுச் சமூக்காளங்கள், வசிகர வர்ணங்கள்கொண்ட பட்டுத்துணிகள் முதலியவற்றோடு கலந்து கிடந்தது. இந்த அபூர்வப் படைப்பை அவர் விலைகொடுத்து வாங்கினார்.

இந்தியா சம்பந்தமாக ரஷ்யர் செய்த ஆராய்ச்சிகள், 20-ம் நூற்றாண்டு ஆரம்ப

பத்திலேயே, உலக விஞ்ஞானத்தில் முக்கியமானதொரு ஸ்தானத்தைப் பெற்றிருந்தது. பேராசிரியர் மினயேவ் என்பார் இந்திய சாஸ்திரத்திலும் பன்மொழி அறிவிலும் மிகத் தேர்ந்தவராக விளங்கினார். அவருடைய நூல்கள் எங்கும் புகழ்பெற்றன. அவருடைய மாணவர்களும் ஆசிரியர் காட்டிய வழியில் தொடர்ந்து முன்னேறினர். இந்திய கலாசார ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருந்த அவர்கள் நிஷ்னி நவ காரட் கண்டுபிடிப்பில் இயல்பான அக்கறைகாட்டினர்.

பின்னர், தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த இவ்வெழுத்துப்பிரதியை மாஸ்கோவின் கீழ்த்திசைக் கலாசாரங்களின் மியூசியம் பெற்றுக்கொண்டது. இந்தியாவின் கலை இலக்கியத் துறையின் மகத்தான நினைவுச் சின்னமாகத் திகழும் இத்தப்படைப்பை மியூசியம் நிபுணர்கள் தீவிரமாக ஆராயலானார்கள்.

“பாபர்நாமா” எனும் புத்தகத்தில் உள்ள சிற்றுருவக் கலைச்சித்திரங்கள் ஆரம்பகால முகலாயக் கலைத்துறையின் அருமையான உதாரணங்கள் ஆகும், 16-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் வடஇந்தியாவின் ஓவியக்கலை இருந்த நிலை பற்றிய மேன்மையான கருத்தை இச்சித்திரங்கள் விளக்குகின்றன. இந்திய சாஸ்திர விற்பன்னரும் கலை விமர்சகருமான அந்தோனீனோ கோராடஸ்காயா இக்கலையை நன்கு ஆராய்ந்து இவ்வாறு கணித்திருக்கிறார்; “ஓவியக் கலையின் மிகக்குறிப்பாகச் சொல்வதானால், சிற்றுருவக் கலையின் மறுமலர்ச்சி முகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் செழுமையான வளர்ச்சியோடு இணைந்தே காணப்படுகிறது. தனித்தனி இயல்பு பெற்ற சமவேகம் கொண்ட இரண்டு நீரோட்டங்கள் இணைந்து கலப்பதுபோல, பல நூற்றாண்டுகால இந்திய, மத்தியகிழக்குக் கலை மரபுகள் முகலாயச் சிற்றுருவக் கலைச்சித்திரங்களில் கலந்து இணைந்தன.”

இக்கருத்தை விரிவுபடுத்தினால். இந்திய மக்களின் நுண்கலைகளும், இன்று சோவியத் யூனியனில் சகோதரக் குடும்ப

மாக அங்கம் வகிக்கின்ற மத்திய ஆசிய மக்களின் நுண்கலைகளும், பரஸ்பரம் பாதித்துப் பலன்பெற்றன என்று தீர்மானிப்பதற்குத் தக்க இடம் உண்டு. “பாபர்நாமா”வை அழகுபடுத்துகிற சிற்றுருக் கலைச் சித்திரங்களே இந்தப் பரஸ்பரம் செழுமைப்படுத்திய கலாசார வழிமுறைக்கு நல்ல சான்று ஆகும். பிற்காலத்தில் இதேவிதமாக நிகழ்ந்திருப்பதற்கும் நல்ல உதாரணங்கள் காட்ட முடியும். முதன்முதலாக அச்சான? சித்திரங்கள் தீட்டப்பெற்ற புத்தகங்கள் கீழ்திசை நாட்டினுள் எப்படிப் புகுந்தன என்பதையும், அவ்விதமான புத்தகங்கள் எங்கிருந்து மத்திய ஆசியாவுக்கு வந்து சேர்ந்தன என்பதையும், கண்டுபிடிக்கச் சோவியத் ஆராய்ச்சியாளர் முடிவு செய்தார்கள். 19-ஆம் நூற்றாண்டிலும் இந்தியாவின் பல நகரங்களிலிருந்தும் இப்புத்தகங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன என்று அவர்கள் கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள். சோவியத் கீழ்த்திசை ஆய்வாளரான திமித்ரீவ் கண்டமுடிவின்படி, மத்திய ஆசியாவை வந்தடைந்த அச்சுப் புத்தகங்களில் பெரும்பாலானவை பாரசீக, தாஜிக் இலக்கியங்களில் தேர்ச்சி பெற்ற ஆசிரியர்களது படைப்புகளே ஆகும். இவற்றில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தகுந்தது பர்தவ்சியின் உலகப் புகழ் வாய்ந்த “ஷாநாமா”. பெரும்பாலான சிறந்த கவிதைப் படைப்புகள் பம்பாய் பதிப்புகளாக (1849 முதல் 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப வருடங்கள் வரை) வந்து சேர்ந்தன. இவ் இந்திய நூல்கள் லிதோகிராப் முறைப்படி அச்சானவை. இந்த அச்சுமுறை, மூலப்பிரதியின் கையெழுத்தைப் பாதுகாக்கவும், ஆரம்பகால முகலாயக் கலைச்சிற்றுருவப் படைப்புக்களைப் பின்பற்றி வர்ணச் சித்திரங்களைத் தீட்டுவதற்கும் உதவி புரிந்தது.

மத்திய ஆசிய மக்கள் இந்திய நூல்களைப் ‘பெரிதும் செலாவணி ஆகக் கூடிய வானிப்ப் பண்டங்கள் என்றே மதித்தார்கள். அத்தகைய பண்டங்கள் தம்மோடு அறிவின் ஒளியைத் தாங்கி வந்து, மனித உணர்ச்சிகளின் அழகை நன்கு புலப்படுத்தின.

# முப்பதுகளில் சோவியத்

## இலக்கியம்

— தமாரா தரிபொனோவா —

இந்த நூற்றாண்டின் முப்பதுகளில் தோன்றிய சோவியத் இலக்கியத்தின் மிக முக்கிய அடையாள பூர்வமான அம்சங்களில் ஒன்று, வரலாறு பற்றிய அதனுடைய ஆழ்ந்த உணர்வு ஆகும். குணச்சித்திரங்களை மட்டுமல்லாது சந்தர்ப்ப நிலைமைகளையும் ஆராய்வதில் கருத்தைச் செலுத்தும் முறையில் இது வெளிப்படுகிறது. அக்கால நாவலின் வரலாற்று உணர்வு, அனைத்திலும் மேலாக, வீரகாவியப் பாணியைக் கையாள்வதிலும் புரட்சிகரமான இந்த யுகத்தின் சந்தர்ப்ப நிலைமைக்குக் காரணரீதியான தொடர்பு உள்ள விதத்தில் கதாபாத்திரங்களை அமைத்து உருவாக்கும் வழிவகைகளை ஆராய்வதிலும் வலியுறுத்தப்பட்டது. சிறந்த நாவல்களில், தனி நபர்கள் மீது கருத்துச் செலுத்துவது, ஆழ்ந்த உளப்பரிசோதனை நடத்துவது, யதார்த்த வாழ்க்கையின் விரிவான சித்திரம் தீட்டுவது ஆகியவற்றிலும் இது வெளியாயிற்று. குணச்சித்திரங்கள் காட்சி அளிக்கும் செயல் முறைகளுக்கு உரிய பின்னணி நிகழ்ச்சிகளை கதை அம்சத்தின் தீவிர அங்கமாக வர்ணிப்பதிலும் இது புலனாயிற்று. நாவலின் பிரதான கதாபாத்திரத்தின் முடிவைக் கூறுவது மட்டுமே அதன் விஷயச் சிறப்பு ஆகிவிடாது. அந்த முடிவுக்கு எல்லை வகுத்துக் கட்டுண்டு கிடக்க வேண்டியது கதை அம்சத்தின் தேவையுமல்ல எனும் உண்மையின் மூலமு் இவ் வரலாற்று உணர்வு தெளிவுபடுத்தப்பட்டது. கதாபாத்திரம் செயல்புரிவதைக் காட்டுகிற உருவகமான சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலை தனித்தன்மையான வட்

சிய பூர்வ, கலைமய, கதை நய முக்கியத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டது. முப்பதுகளில் தோன்றிய நாவல் சோஷலிச யதார்த்தக் கொள்கைகளின் முன்னேற்றத்தில் ஒரு புதிய நிலையாகத்திகழ்ந்தது.

வரலாறு பற்றிய உணர்வு, ஆழ்ந்த சமூகப் பிரச்சினைகளையும், கதாபாத்திரங்கள் செயலாற்றும் பின்னணி சந்தர்ப்ப நிலைமைகளின் சமூகத் தொடர்பையும் எடுத்தாண்ட போக்கு ஆகியவை யுத்த கால வாழ்க்கை பற்றி எழுதப்பட்ட நாவலையும் அதனுடைய இலக்கிய உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்தினாலும் வரலாற்று நவீனம் என்ற இனத்தில் கொண்டு சேர்ந்தது. உண்மையில், சரியான சரித்திர நாவல் இது. தற்கால சமூக நாவல் இது என்று இனம் கண்டுகொள்வதுகூட சிரம சாத்தியமாயிற்று. மிகப் பழங் காலத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட விஷயங்களை உள்ளடக்கிய நாவல் கூட சோஷலிச யதார்த்த இலக்கியத்தில் புதிய தன்மைகளைப் பெற்றது. இதனால் அது, புரட்சிக்கு முந்திய காலத்தில் எழுதப்பட்ட வரலாற்றுப் படைப்பிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாகி விட்டது.

‘பீட்டர் எனும் பேரரசன்’ என்பது அலெக்ஸி டால்ஸ்டாய் எழுதிய வரலாற்று நவீனம். அவரே புரட்சி காலத்தில் நிகழ்ந்த வீரசெயல்களை ‘திரோட்டு கல்வாரி’ என்ற நாவலாகச் சித்திரிக்கிறார். அடிப்படையில், இரண்டு படைப்புகளுக்குமிடையே இலக்கிய உருவம் சம்பந்தமான கொள்கை மாறுபாடு எதையும் காணமுடியாது. முதல் நாவல் பெரும்

தேசிய அத்தஸ்து பெற்ற உண்மையான சரித்திர நாயகன் ஒருவனைக் கதாபாத்திரமாகக் கொண்டு உள்ளது. இரண்டாவது நாவலோ, பரவலான சமூக நிலைகளின் பிரதிநிதிகளாக விளங்கக்கூடிய கற்பனைப் பாத்திரங்களைச் சுற்றி இயங்குகிறது. ஆயினும், இவ் இரு படைப்புகளிலும் நாம் காணமுடிவது என்ன? மக்களுடைய வாழ்வின் கதியை எடுத்துச் செல்லும் வீர காவியம், நன்கு உருவான சந்தர்ப்பச் சூழ், நிலைகளில் செயல்புரியும் தனிப்பட்ட குணச்சித்திரங்களின் கதை, இவற்றை செய்திச் சித்திரங்களை உண்மை உணர்வோடு அணுகும் முறையில் ஆராய்ந்து வர்ணிப்பது, விசாலமான சரித்திர நோக்குடன் கவனிப்பது, முன்னேறிச் செல்லும் வரலாற்றுச் சக்திகளை இயங்கு இயல் கருத்துணர்வோடு கவனித்தல் ஆகிய அம்சங்கள் இரண்டு படைப்புகளிலும் காணக்கிடக்கின்றன.

கடந்த காலத்தின் மீது கொண்ட ஆர்வம் வரலாற்று நாவலின் வளர்ச்சியில் மிகத் தெளிவாக வெளிப்பட்டது. இதன் பொருள் என்ன? தங்கள் நாட்டின், நாட்டு மக்களின் பாதையைத் தெளிவாக விளக்குவது, கடந்த காலத்தில் யதேச்சையாக [உண்டான மக்களின் இயக்கங்கள் எவ்வாறு திட்டமிட்டுச் செயலாற்றப்பட்ட புரட்சி இயக்கமாகவும் ஆக்கப் பணியாகவும் உருப்பெற்றது என்பதை நிர்ணயிப்பது, விடுதலை வேகம் கொண்ட வேட்கைகளும் எண்ணங்களும் வளர்ச்சியுள்ள வகைகளை வரைந்து காட்டுவது, பாட்டாளி வர்க்க மார்க்ஸிஸ்ட் இயக்கத்தின் புரட்சிகரச் சித்தாந்தமாக அவை படிப்படியாக மாறிவந்த விதத்தைக் காட்டுவது முதலியவற்றைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்கிற அவசியத்தின் மலர்ச்சி தான் இந்த ஆர்வமாகும். புரட்சிக்குப் பிந்திய விஷயங்கள் எழுப்பிய பல பிரச்சினைகளை வெகு ஆழ்ந்து கவனித்துக் கையாள வேண்டும் எனும் தேவையும் இந்த ஆர்வத்தை ஊக்குவித்தது. தனி நபரின் தன்மை, மக்கள் தலைவனின்

நிலைமை, மக்கள் இயக்கத்தின் பண்பு, மகத்தான சக்தியை வெளிப்படுத்தும் ஒரு குறிக்கோளுக்காக மக்களின் அணிகளைத் திரட்டுகின்ற வழி முறைகள் முதலியன தான் அந்தப் பிரச்சினைகள் ஆகும். கொள்கை ரீதியான பிரச்சினைகள், புரட்சிப் போராட்டத்தில் கருத்து பூர்வமான இயக்கங்களின் முக்கியத்துவம் பற்றிய பிரச்சினைகள். முற்போக்கு அறிவு வாதிகள் கடந்த காலத்தில் எடுத்துக்கொண்ட பங்கு பற்றிய பிரச்சினைகள் முதலிய வேறு பலவும் உண்டு.

மிக முக்கியமான சமகாலப் பிரச்சினைகளை அவற்றின் வரலாற்றுத் தன்மையில் நிர்ணயிப்பது; அதே சமயம் வரலாற்றுக்குத் தற்காலச் சாயம் எதுவும் பூசிவிடாது தவிர்ப்பது — இந்தச் சாதனையைக் கடந்த காலம் பற்றிய ஆராய்ச்சி அனுபவ சாத்திய மாக்கியது.

உளப்பரிசோதனை, வரலாற்று உண்மைக்கு முரண்படாமல் தாராளமாகக் கலை உருவங்களைக் கற்பனை செய்வது, வரலாற்று வழி முறை பற்றிய விஞ்ஞான பூர்வமான மார்க்ஸிஸ்ட் கண்ணோட்டத்தைக் கடைப்பிடித்தல் முதலிய சகல விதமான கலை உத்திகளையும் அந்நாளைய சரித்திர நாவல் தனக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டது. இந்த இலக்கிய உருவம் இவ்வாறு பயனடைந்தது இலக்கிய வரலாற்றிலேயே இது தான் முதல் தடவை என்று குறிப்பிட வேண்டும், முப்பதுகளில் தோன்றிய படைப்புகளில் மிக மிக முக்கியமானவை பலவற்றை ஆராய்கிறபோது அநேக உண்மைகள் புலனாகும். ஒரு முழு சகாப்தத்தின் சரித்திரமே சில முக்கிய கதாபாத்திரங்களின் வாழ்க்கை நியதி மூலம் எவ்வாறு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளது, குறிப்பிட்ட சில நபர்களின் வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய கதை நிகழ்ச்சி பல்வேறு பாகுபாடுகளினாலும் இணையான கதைப் போக்குகளினாலும் வளம் செய்யப்பட்டது, எவ்வாறு வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் வெறும் பின்னணியாக மாத்திரம் இல்லாமல் கதை

வளர்ச்சிக்குத் துணை புரியும் விறுவிறுப் பான செயல் முறைகளாக எவ்வாறு மாறியுள்ளன என்பதெல்லாம் தெளிவாகும்.

மக்களின் குணச் சிறப்பையும், தேசிய, சமூக சுதந்திரத்துக்காக அவர்கள் போராடிய விதத்தையும் வரலாற்று நவீனம் வெளிப்படுத்தியது. வெகுஜன இயக்கங்களின் வளர்ச்சியையும், தம்மை அறிந்து கொண்ட மக்களின் விழிப்பு உணர்ச்சியையும் அது கோடிட்டுக் காட்டியது. மக்கள் தலைவர்களைச் சித்திரித்தது. வீரநாயகர்களை உருவாக்கியது. மக்களின் ஆக்க பூர்வமான படைப்பாற்றலுக்குச் சாட்சியமாகத் திகழ்ந்த சம்பவங்களைப் படம் பிடித்தது. வரலாற்று உண்மையிலிருந்து வழிவிலகிச் செல்லாமல், சமூக முரண்பாடுகளை அம்பலப்படுத்தியும் தேசிய — சமூக அடக்கு முறைகளால் அவதியுற்று அல்லாடிய மக்களின் நிலையைச் சுட்டிக் காட்டியும், சரித்திர நாவல் ஒரு பெரும்பணி புரிந்தது. வெற்றிகரமான சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்கு இட்டுச் சென்ற இயக்கத்தின் மூல காரணங்களையும் வளர்ச்சியையும் புரிந்து கொள்வதற்கு வகை செய்தது அது. இந்த வகையில் சரித்திர நாவல் வரலாற்றைக் கற்பிக்கும் தன்மையையும் கலைச் சிறப்பையும் பெற்றுவிட்டது. அது மட்டுமல்ல, சமகால லட்சியபூர்வ அடிநாதத்தையும் அது தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

மிக உயர்ந்த சரித்திர நாவல்கள் வரலாற்றின் வழிதுறைகளை மார்க்ஸிஸ்ட் நோக்குடன் சித்திரித்துக் காட்டியதுடன் அமையாது, இந்நூற்றாண்டின் முப்பது களுக்கே விசேஷமாய் உரித்தான முக்கியப் பிரச்சினைகளையும் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்தன. முதன்மையாக, வீரநாயகருக்கும் மக்களுக்குமிடையேயுள்ள தொடர்பு, தனி நபருக்கும் கேர்ஷ்டிக்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றிய பிரச்சினைகள். சோஷலிஸத்தை நிறுவுதல், சோவியத் சமுதாயத்தில் சமூக உறவுகளை உருவாக்குதல் முதலிய பணிகள் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த காலகட்டத்திலே இவை மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினைகளாக விளங்கின. மனிதனுக்குக் கல்வி

யறிவு புகட்டுவதிலும், அவனது குணங்களைப் பண்படுத்துவதிலும் உழைப்புத்திறன் எத்தகைய கேந்திர அம்சமாக உள்ளது என்பது பற்றிய பிரச்சினைகளும் உண்டு.

இந்நூற்றாண்டின் முப்பதுகளை மீண்டும் எண்ணிப் பார்க்கிற போது, சோவியத் இலக்கியம் கருத்துபூர்வமான வளர்ச்சியும் படைப்புநிலை முதிர்ச்சியும் எய்துவதற்குத் துணைபுரிந்த வருஷங்களாக அவை விளங்கின என்பதை நாம் கண்டுகொள்கிறோம். சோஷலிஸத்தின் கீழ் இலக்கியம் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு ஏதுவாக அமைகின்ற பொதுவான வழிவகைகளைத் தெளிவு படுத்திக் கொள்ள அவை பெரிதும் உதவுகின்றன. சோஷலிஸ்ட் கலை வளர்ந்து முன்னேறும் பல்வேறு வழிகளை, எந்நிலையிலும் அது தனது ஆதாரக் கோட்பாடுகளில் பற்றுவதையதாய்நுப்பதை, புதிய உருவங்களையும் புது மாதிரிகளையும் சுதந்திரத்தோடும் ஊக்கத்துடனும் அது தேடிக் கண்டுபிடிப்பதை, புதிய புதிய கலைவிளக்கங்கள் பெறுவதை எல்லாம் தெரிந்து தெளிவதற்கு ஏற்ற வளம் நிறைந்த பொருளாகவும் அவை அமைகின்றன.

**டொமினிக் ஜீவாவின**

முன்றாவது சிறுகதைத் தொகுதி

ஜெயகாந்தன் முன்னுரை கொண்டது

## சாலையின் திருப்பம்

தேவையானோர் தொடர்பு  
கொள்ளுங்கள்.

காரியாலயம்:

“மல்லிகை”

60, கஸ்தூரியார் வீதி,  
யாழ்ப்பாணம்,

# அக்டோபர் புரட்சியும்

## இந்திய மக்களின் இலக்கியமும்

பேராசிரியர் ஓம். செலிஷேவ்

சோவியத் மக்களும், அவர்களோடு உலகின் பலநாட்டு மக்களும் இவ்வருஷம் மாபெரும் அக்டோபர் சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் 50வது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடுகிறார்கள். சோவியத் மக்கள் இந்த ஆண்டு விழாவை இதற்குமுன் கண்டிராத படைப்பு உற்சாகம் நிறைந்த சூழ்நிலையில் கொண்டாடுகிறார்கள், சோவியத் கீழ்த்திசை இயல்வாதிகளான எங்களுக்கு இவ்விழா குறிப்பிடத் தகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றது ஆகும். ஏனெனில், நாங்கள் மீண்டும் அக்டோபர் புரட்சியும் கிழக்கத்திய நாடுகளும் என்ற விஷயத்துக்கு எங்கள் சிந்தனையைத் திருப்புகிறோம். கீழ்த்திசை நாடுகளின் மக்கள் வரலாற்றிலே, காலனி அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கான போராட்டம் நிறைந்த ஒரு புதிய யுகத்துக்கு அடிகோலியது அக்டோபர் புரட்சி. ஆகவே கிழக்கத்திய நாடுகளின் மக்கள் எழுச்சியால் அக்டோபர் புரட்சிக்குரிய உலக வரலாற்று ரீதியான முக்கியத்துவம் பற்றிய முழுச் சித்திரத்தையும் நாங்கள் இச்சந்தர்ப்பத்தில் உருவாக்க முயலுகிறோம்,

அக்டோபர் புரட்சியின் கருத்துக்கள் இந்தியாவில் நன்கு புரிந்துகொள்ளப்பட்டு, மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறையும், தங்கள் நாட்டின் விடுதலைக்காகவும், சுதந்திரத்துக்காகவும் அநேக வருஷங்களாக இந்திய மக்கள் நிகழ்த்தி வந்த தன்னலமற்ற பேரீராட்டத்துடன் கொண்ட பிரிக்க முடியாத தொடர்பும்தான் இதற்கு முதற்காரணமாக அமையும். “இந்தியாவில்கூட, முப்பதுகோடி மக்கள் பிரிட்டி

ஷாரால் கூலிகள்போல் அடக்கி ஒடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற ‘நாட்டிலேகூட, மனித உள்ளம் விழிப்படைகிறது, புரட்சி இயக்கம் நாளுக்குநாள் வளர்ந்தோங்குகிறது, அவர்கள் அனைவரும் ஒரே நட்சத்திரத்தை, சோவியத் குடியரசு நட்சத்திரத்தை, வழிகாட்டியாக உற்றுநோக்குகிறார்கள்” என்று வி. ஐ. லெனின் கூறினார்.

இந்திய இலக்கியத்தின்மீது அக்டோபர் புரட்சி செலுத்திய நேரடியான செல்வாக்கு, இந்தியக் கவிதையில் ஒரு புதிய போக்குத் தோன்றிய தன்மையிலிருந்து நன்கு பெறப்படும் என நான் கருதுகிறேன். இந்திய அறிவாளிகளிடையே உள்ள தீவிர முற்போக்குவாதிகளின் உன்னுணர்ச்சிகளைப் பிரதிபலிக்கும் புரட்சிகரக் கற்பனை அலங்காரப் போக்குதான் அது. அதன் மிகமுக்கியமான பிரதிநிதிகள் என்று சிலரைக் குறிப்பிடலாம். வங்கக் கவிதையில் நஸ்ருல் இஸ்லாம் (1899-) இவர் ‘புரட்சிக் கவிஞர்’ என்ற இந்தியாவில் அழைக்கப்படுகிறார். இந்திக் கவிதையில் சூர்யகாந்த திரிபாதி “நிராலா” (1896-1961). இவர், அவருடைய தோழர்களால், “மூர்க்கமான நிராலா” என்று சில சமயம் குறிப்பிடப்படுவது உண்டு. உருதுக் கவிதையில் “இளைஞர்களின், புரட்சியின், ‘‘கவிஞர்’’ ஆனஜோஷ் மாலி ஹாபதி (1896-), புரட்சிகரமான கற்பனை அலங்காரத்தின் இயல்புகள் மற்றும் அநேக இந்தியக் கவிஞர்களின் கலையிலும் காணப்படுகின்றன. இந்தியாவின் மாபெரும் கவிஞர் முகமது இக்பால் “வீதியில் தீர்க்கதரிசி” (1923) என்ற தமது கவிதையில், ரஷ்யப் புரட்சியின்

வெற்றியைப் புகழ்ந்து பாடியிருக்கிறார். இருட்டிலும் ஏக்கத்திலும் மூழ்கிக் கிடக்கும் உலகுக்குத் தன் உயிரூட்டும் வெளிச் சத்தினால் புத்தொளி புகுத்தும் சூரிய உதயத்தோடு அதை ஒப்பிட்டிருக்கிறார்.

அக்டோபர் புரட்சியைச் சிறப்பித்துப் பாடிய இந்தியக் கவிஞர் முதல் வருள், புதிய தமிழ் இலக்கியத்தின் கர்தாவான சுப்ரமணிய பாரதியும் ஒருவர். அவர் 1917 இறுதியில், தாய் நாட்டிலிருந்து அகன்று பாண்டிச்சேரியில் வசித்த காலத்தில், “புதிய ரஷ்யா” எனும் கவிதையை இயற்றினார். புராதன இந்தியக் கட்டுக் கதைகளோடு தொடர்பு கொண்ட மரபு வழிக் கவிதைப் படிமங்கள் புதிய தோர் உள்ளடக்கம் ஏற்று இதில் திகழ்கின்றன. ரஷ்யாவில் புரட்சி ஏற்பட்டதை ‘கிருத யுகத்தின் எழுச்சி’ என்றும்—‘யுகப் புரட்சி’ உலகத்தின் பொற்கால ஆரம்பம் என்றும் கவிஞர் வர்ணிக்கிறார்.

இந்நூற்றாண்டின் இருபதுகளின் ஆரம்பத்தில், இயற்கையோடு ஒட்டிய அடையாளக் குறிகளையும், படிமங்களையும் கொண்டிருந்த இந்தியக் கவிதைகள் மேலும் ஆழ்ந்த பொருளையும் சமூகத் தொனியையும் பெற்றன. இசைக் கவிதை புரட்சிகரமான உள்ளடக்கத்தை ஏற்றது.

ஆழ்ந்த சமூகப் பொருள் பொதிந்த படிமங்களோடு கூடவே, இயற்கைச் சக்திகளோடு துணிகரமாகப் போராடும் மனிதனின் உருவகம் முன் எப்போதையும்விட வெகு தெளிவாக இந்தியக் கவிதையில், இடம் பெற்றதும், தன்னலமற்ற போராட்டம்தான் வெற்றியைக் கொண்டு தரும் என்று கவிஞர் உறுதியாகக் கூறுகிறார்.

இதேபோல், நஸ்ருல் இஸ்லாமின் “உறுதியாய் நில், கப்பலோட்டியே!” எனும் கவிதையில் வருகிற கப்பலோட்டியின் உருவகம், திட்டமானதொரு சமூகப் பொருளை அதிகமாகப் பெற்றுள்ளது. விடுதலைக்கான துணிகரப் போராட்டத்தில் மக்களை முன்னழைத்துச் செல்லும் ஒரு தலைவனின் உருவமாக அது அமைந்திருப்பதை உணரமுடிகிறது.

இந்தியாவில் எழுந்த தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சியோடும், அரசியல் நடவடிக்கைகளின் வளர்ச்சியோடும், நாட்டு மக்களின் வெகுஜன உணர்வோடும் சேர்ந்து இந்திய எழுத்தாளர்கள் அக்டோபர் புரட்சியின் பொருள் குறித்து முன்னேவிட அதிகமாக ஆழ்ந்து அகண்ட அகநோக்குக் கொள்வதில் படிப்படியாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

# மல்லிகை

ஆசிரியர்: டாக்டர் ஜி.வி. சிவா



கலை இலக்கிய மாத இதழ்

60, கிஸ்தூர்வார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

பிரபல சிறுகதை எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், விமர்சகர்கள் தொடர்ந்து எழுதுவார்கள். நமது தாய்த்திரு நாடான இலங்கையிலும் மிகச்சிறந்த எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், கலைஞர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பெருமையுடன் உலகிற்கு நெஞ்சு நிமிர்த்தி உரைக்கும் நோக்கத்துடன் தொடங்கப்பட்ட மாத இதழ்.

தென்னிந்தியச் சாக்கடை இலக்கியத் திணிப்புக்கு எதிராகத் தனிக் குரல் கொடுக்கும் ஒரேயொரு ஈழத்து மாத இதழ்.

தனிப்பிரதி: 30 சதம்

வருட சந்தா: 4-00

## தூக்கத்தில் கல்விப் பயிற்சி

‘ஹிப்ளோ பீடியா’ என்று சொல்பபடும் தூக்கத்தில் கல்விப் பயிற்சி’ குறித்து, விசேட மொழியியல் பயிற்சிக் கூடத்தலைவர் ரோமன் கின்ஸுர்க் விளக்குகிறார்.

மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் எங்கள் ஆய்வுக் கூடத்தில் மாணவர்கள் தூங்கும் பொழுது கல்விப் பயிற்சி அளிக்கத் தொடங்கினோம். நாங்கள் பிலெஷ்னி செங்கோ என்னும் சோவியத் அறிஞரின் முறையைப் பின்பற்றினோம். மாணவருக்கு இரவில் தூக்கம் வரும்பொழுதோ அல்லது காலை யில் அவர்கள் துயில் எழுமுன்போ பிலெஷ்னிசெங்கோ முறையில் கற்பிக்கப் படுகிறது. இதனால் மாணவரின் வழக்கமான தூக்கத்திற்கு எவ்வித இடையூறும் இல்லை. மாணவர்கள் பகலில் ஆசிரியரின் உதவியுடன் மொழி இயல் பாடங்களைக் கற்கின்றனர்; பின்னர், டேப் ரிக்கார்டரின் உதவியுடன் அவர்கள் பாடங்களைத் திரும்பக் கூறுகின்றனர். அப்புறம் அவர்கள் தூங்கும் பொழுதும் டேப் ரிக்கார்டரின் ஒலிபரப்பைக் கேட்கின்றனர்.

இங்கே ஒரு நியாயமான கேள்வி எழுகின்றது: மாணவர்கள் பாடங்களை எப் பொழுது மனப்பாடம் செய்கின்றனர்? பகலில் ஆசிரியர்கள் கற்பிக்கும்பொழுதா? அல்லது இரவில் தூங்கும்பொழுதா?

நாங்கள் மாணவரின் கல்வித்தரம், மாணவர்கள் வேலை செய்யுமிடம் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டே இரு மாணவர் குழுக்களை அமைத்தோம். ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள், பாடங்களைக் கற்பித்தோம். மாணவர்களுக்கு ஒரு பாடத்தி

டம் வகுக்கப்பட்டது. அதில் 1000 சொற்கள் கொண்ட 30 மொழிப் பயிற்சிப் பாடங்கள் உள்ளன. அவற்றை அவர்கள் 2½ மாதங்களில் கற்கவேண்டும். பாடங்களை மூன்று முறை டேப்பில் கற்கும் வாய்ப்பு பகற் குழுவினருக்கு அளிக்கப்பட்டது. இதே வாய்ப்பு இரவுக்குழுவினருக்கும் வழங்கப்பட்டது. முதல் வாரத்தில் இரு குழுக்களும் சமமாக முன்னேறின. பின்னர் மனப்பாடம் செய்யவேண்டிய சொற்கள் குவிந்தவுடன், பகற்குழுவினர் ஆசிரியர் பாடங்களை மீண்டும் மீண்டும் கற்பிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது; இன்னும் ஆறு வாரங்கள் பயிற்சியை அதிகரிக்க நேர்ந்தது. அதே சமயத்தில், இரவுக் குழுவினரின் பயிற்சி நேரத்தைக் குறைக்க முடியும் என்றும் தெளிவாயிற்று! எனவே, பகற்குழுவுக்கும் இரவுக் குழுவுக்கும் இடையே திறமையில் அதிக வித்தியாசம் புலப்பட்டது.

பழங்காலத்தில் சில அறிஞர்கள் தமது மாணவர்கள் தூங்கும்போது அவர்கள் காதில் பாடங்களை ஒதினார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆமாம்; தூங்கும்போது ஒருவர் பாடம்படிக்க முடியுமா? அதற்கு விடை காணும் பரிசோதனைகள் சோவியத் யூனியனிலும், பிற நாடுகளிலும் நடத்தப்படுகின்றன.

திடீரென்று ஒரு குழுவினர் படிப்பு

மோசமாயிற்று. இதன் காரணத்தை அறிய முயன்றபொழுது ஓர் உண்மை வெளிப்பட்டது. அக்குழுவின் பகலில் படிக்காமல், இரவில் எல்லாவற்றையும் கற்றுவிடலாம் என்று எண்ணி இருந்தனர். அதாவது அவர்களே “பரிசோதனைகள்” நடத்தத் துவங்கினர்! எங்கள் பயிற்சியானது இரவுப் பாடங்களுக்கு மட்டும் திட்டமிடப்படவில்லை; எனவே நாங்கள் அக்குழுவைக் கலைத்துவிட்டோம்!

அன்று முதல், தூக்கத்தில் கல்விப் பயிற்சி என்பது கல்வி அறிவை தீவிரப் படுத்தும் துணை வழியென்றும், வழக்கமான படிப்பிற்கு மாற்று வழி அல்லவென்றும், மொழி இயல் வகுப்பின் துவக்க கட்டத்திலேயே மாணவர்களிடம் எடுத்துரைத்தோம்.

நாங்கள் மாணவர்களிடம் மனம்விட்டு உரையாடுகிறோம். தூக்கத்தில் கல்வி பயிலும்! முறைபற்றியும். அதன் மனஇயல் அடிப்படை பற்றியும் ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் விளங்க வைக்கிறோம்.

தூக்கத்தின்போது, மூளைப் புறணி பரவலான அடங்கல் நிலை எய்துகிறது; மூளையின் சில பகுதிகள் எழுச்சியுறுகின்றன. இவற்றைக் “காவல் பகுதிகள்” என்று அழைக்கிறோம். உதாரணமாக, கப்பலின் எஞ்சின் இரைந்துகொண்டிருக்கும் போது, அதன் காப்டன் நன்றாகத் தூங்குகிறான்; ஆனால் அவற்றின் இரைச்சல் நின்றுவிட்டால், சட்டென்று விழித்துக் கொள்கிறான். அதாவது அவனது மூளையிலுள்ள காவல்பகுதி, இரைச்சல் நின்றவுடன் அவனை எச்சரிக்கை செய்கிறது.

வாடுவோர் அலறிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒரு தாய் உறங்குகள். ஆனால், குழந்தை அழத் துவங்கியதும் அவள் விழித்துக்கொள்கிறாள்; அதாவது, அவள் மூளையிலுள்ள காவல்பகுதி அவளை எச்சரிக்கிறது. மூளையின் காவல்பகுதி அற்புதமான காரியங்களைச் செய்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நாம் எழுந்திருக்கவேண்டுமெனில், அது அந்தநேரத்தில் நம்மை எழுப்பி விடுகிறது!

தூக்கத்தில் கல்வி கற்கும் மாணவரின் மூளையிலே காவல் பகுதிகளை வளர்க்க வேண்டியது, ஆசிரியரின் கடமைகளில் ஒன்றாகும். இம்முயற்சியில் அவர் வெற்றி பெற வேண்டுமானால், மாணவரும் குறிப்பிட்ட பாடத்தை அக்கறையுடன் பயில வேண்டும். மதுபானங்களை அருந்துவோர் எமது மொழி இயல் வகுப்புகளில் சேர்க்கப்படுவதில்லை.

புதிய நிலையிலே ஒருமாணவரின் மூளையில் ஏற்படும் கிளர்ச்சியைத் தடுக்க, நாங்கள் அவர்களுக்கு இரண்டு இரவுகள் வாய்ப்பளித்தோம்; இதனால் அவர்களுக்கு இந்நிலை பழகிப்போய் விட்டது: டேப் ரிக்கார்டுகள் இல்லாமலே, அவர்கள் பயிற்சிபெற ஆரம்பித்தனர்.

இதில் சுவையான விஷயம் என்ன வெனில், இரண்டு இரவுகளில் பெண்களால் புதிய சூழ்நிலைக்கு ஏற்பத் தம்மை அமைத்துக்கொள்ள இயலவில்லை. ஆனால், ஐந்தாறு பாடங்கள் நடைபெற்றதும், எல்லா மாணவர்களும் விரைவில் தூங்க ஆரம்பித்தனர்; தூக்கம் வராமல் மாத்திரைகளைச் சாப்பிட்டு வந்தவர்களும் கூட, நன்கு உறங்கத் துவங்கினர்.

குறிப்பிட்ட குரலைக்கேட்டதும் தூங்கிவிடும் அனிச்சைச் செயலால், பல வியத்தகு விளைவுகள் உண்டாகின்றன.

ஒரு நாள், பகல் வேளையிலும் ஒரு மாணவர்குழு தூங்க ஆரம்பித்தது; ஏனெனில் அந்த ஆசிரியர் இரவுப் பாடங்களையும் டேப்பில் பதிவுசெய்துவந்தார்; அதாவது ஆசிரியரது குரலைக் கேட்டதும் தூங்கிவிடும் அனிச்சைச் செயல், பகலிலும் நிகழ்ந்துவிட்டது!

நாட்கள் செல்லச் செல்ல, நாங்கள் பாடங்களின் எண்ணிக்கையைச் சுருக்கினோம். உச்சரிப்புப் பயிற்சியை அதிகரித்தோம், பயிற்சியின் தரம் என்பது, பாடத்திலுள்ள சொற்களைப் பொறுத்ததல்ல; பாடத்தின் நீளத்தைப் பொறுத்ததாகும்; இந்த உண்மையை எமது அநுபவத்திலிருந்து நாங்கள் நிறுவி உள்ளோம். பாடநேரத்தை அதிகரிக்காவிடில், மனம்

பாடம் செய்யவேண்டிய சொற்களை ஐம் பது அறுபதாக உயர்த்தலாம் என்பது எங்கள் அநுபவமாகும். இப்பொழுது நாங்கள் பயிற்சிக்காலத்தைப் பதினேழு இரவுகளாகக் குறைத்து இருக்கிறோம்; இன்னும் குறைக்க முடியுமென்று நம்புகிறோம்.

இந்தப் பயிற்சிக்குப்பிறகு, எல்லா மாணவரும் தமதுமொழி இயல் தேர்வுகளில் வெற்றிபெற்றனர்; பிறமொழிகளை நன்றாகப் பேசவும் கற்றுக்கொண்டனர். அவர்கள் ஒரு அந்நிய மொழியில் பல்வேறு பொருள்குறித்துச் சரளமாக உரையாடுகின்றனர்; தாங்கள் இதற்கு முன்பு கண்டிராத புத்தகங்களை வாசித்துப் புரிந்துகொள்கின்றனர். ஒருசில அயல்

மொழிச் சொற்களைமட்டும் அறிந்தவர்கள், இப்பொழுது மனமளவென்று பேசுகின்றனர்,

ஒரு மாணவர் பல முறை ஆங்கிலம் பயில முயன்றார்; அயல் நாடுகளுக்கு அடிக்கடி சென்றார்; ஆனால், அவரால் இரண்டுமூன்று சாதாரண சொற்றொடர்களைக்கூடப் பேசமுடியவில்லை. எமது ஆய்வுக்கூடத்தில் புதுமுறையில் ஒருமாதப் பயிற்சிபெற்ற அவர், இப்பொழுது தங்குதடையின்றி ஆங்கிலம் பேசுகிறார்.

17 வயதுமுதல் 56 வயது வரையுள்ள நபர்களே எமது மாணவர்கள்! பிறமொழி கற்க, வயது ஒரு தடையில்லை.

எங்களிடம் பயின்ற எந்த மாணவரும் தலைவலி. தூக்



மான்சோவில் புதிய வீட்டுத் திட்டத்தைப் பார்வையிடுகிறார். முன்னாள் பாரளுமன்றப் பிரதிநிதியும் சமசுமாயிக் கட்சித் தலைவியுமான விவியன் குணவர்த்தன.

கமின்மை முதலிய நோய்களுக்கு ஆளாக வில்லை: பயிற்சிக்கு முன்னும், பின்னும் அவர்களது இதயத்துடிப்பு, இரத்த அழுத்தம் ஆகியவற்றில் எவ்வித வித்தியாசமும் இல்லை, ஆனால், விசேட மருத்துவ பரிசோதனைக்குப் பிறகு, நாங்கள் ஆரோக்கியமுள்ள மாணவர்களை ஏற்றுக்கொண்டோம்.



# செகாவ் கதைதயைத்

## தழுவி ஒரு படம்

“உங்கள் சிறுகதைகள் மூலம் நீங்கள் மகத்தான சேவை செய்கிறீர்கள். தங்களுடைய இயக்கமற்ற, அரைவாசி செத்து விட்ட, வாழ்க்கை-அதைப் பிசாசு விழுங்கட்டும்! - மீது ஜனங்களுக்கு வெறுப்பு ஏற்படும்படி அவை அறிவுறுத்துகின்றன...”

செகாவுக்கு ஒரு கடிதத்தில் கார்க்கி எழுதிய இவ்வார்த்தைகள், அந்த எழுத்தாளரின் ஆழ்ந்த, மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த படைப்புகளுள் “இயோனிச்” எனும் கதையும் ஏன் ஒன்றாக விளங்குகிறது என்பதையும், எழுபது வருஷங்களுக்குப் பிறகு சினிமாத் திரையில் தோன்றும் உரிமையை அது ஏன் பெற்றுள்ளது என்பதையும், நன்கு விளங்குகின்றன.

நாட்டுப்புற வைத்தியரான டிமிட்ரி இயோனிச் ஸ்டார்ட்ஸோவின் வீழ்ச்சி பற்றிய கதை அநேகமாகப் பெரும்பாலோருக்கு அவர்களுடைய பள்ளிப் பிராயம் முதலே அறிமுகமாகியிருக்கும். ஆனாலும், கீப்பிட்ஸ் என்பவர் தயாரிந்துள்ள “எஸ். எனும் நகரத்திலே” என்ற திரைப்படத்தைப் பார்த்தால், இத்தக கவையின் மங்காத பொருளை நீங்கள் மிக நுண்மையாகப் புரிந்துகொள்ளுவீர்கள். நிகழ்காலத்தின் ஏதோ ஒன்றாக, காலத்தால் தடைப்படுத்தப்படாத ஒன்றாக, அது கொண்டுள்ள செய்தியை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுவீர்கள். தன்னலமான சுக வாழ்வு என்ற சதுப்புப் படுகுழிக்குள் இழுபட உங்களை நீங்களே அனுமதித்துக்கொள்ளாதீர்கள்: மூடபக்தியை எதிர்த்துப் போராடுங்கள்; இயக்கமிலாத தன்மை குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள்!

முதலில், செயல் புரியத் தவித்துக் கொண்டிருக்கிற இளைஞன் ஒருவனை நாம் பார்க்கிறோம். அவன் வாழ்வு ஒரு மேன்

மையான குறிக்கோளை நாடிச் செல்கிறது. ஏனெனில் அவனுக்குக் காதலிக்க-உண்மையாகவும் உணர்ச்சிமயமாகவும் அன்பு செலுத்த-தெரியும். குழப்பம், ஆனந்தம் சிறுபிள்ளைத்தனமான கவலை எல்லாம் அனுபவிக்கும் திறன் பெற்றவன் தான் அவன்.

வாழ்க்கையின் அசௌகரியங்களை உணர்ந்து கொள்ளாமலே இருந்துவிடக் கூடியவன்தான் அவன். கடைசிக் காட்சிகளில் இந்த மனிதன் நமது வெறுப்பு உணர்வைப் பரிபூரணமாகக் கிளறி விடுகிறான்.

கீப்பிட்ஸ், ஆசிரியர் செகாவையும் இந்தப் படத்தில் நடிக்கிறவர்களில் ஒருவராகச் சேர்த்து விட்டிருக்கிறார். “இந்தப் படத்தில் செகாவும் பங்கு பெறுவதால் அவருடைய தார்மிக லட்சியமும், தனது சகோதர வைத்தியர் ஒருவர் மீது-டாக்டர் ஸ்டார்ட்ஸோவ், இயோனிச் மீது-ஈவு இரக்கமில்லாமல் தீர்ப்புக்கூறுவதற்கு உரிய அவருடைய உரிமையும் கலாபூர்வமாக ஒன்றுசேர வசதி கிட்டுகிறது. மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்ற எழுத்தாளராகத் திரையில் போபோவ் காட்சி தருகிறார். அவர் நடிப்பைப் பார்க்க நேரிடுகிறவர்கள், ஆசிரியர் பற்றித் தாங்கள் கொண்டுள்ள கருத்து சிதைவுறுவது போன்ற மன உணர்வு எதுவும் பெற மாட்டார்கள் என்றே நாங்கள் நம்புகிறோம்.” என்று படத்தயாரிப்பாளர் அறிவிக்கிறார்.

விசாலத் திரைக்கு ஏற்ற இந்தப் படம் “எஸ். எனும் நகரத்திலே” இத்தயாரிப்பாளரின் பதினெட்டாவது தயாரிப்பு ஆகும். அவருடைய இரண்டாவது செகாவ் கதைப்படம் இது. “ஒரு நாயுடன் வரும் சீமாட்டி” என்பதுதான் அவர் தயாரித்த முதல் செகாவ் கதைப்படம்.

# சோவியத் யூனியனில் நான்கு இந்தியத் திரைப் படங்கள்

— ஐ. லெவெஷினா —

அண்டை தேசங்கள், அரசுகள், கண்டங்கள் ஆகியவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்புகொள்வதற் குகந்த சாதனமாகத் திரைப்படங்கள் பயன்படுகின்றன. அவை அயல்நாடுகளின் கலாசாரத்தையும், தேசத்தின் முழுமையான ஆன்மீக வாழ்வின் சூழ்நிலையையும் ஊடுருவி நின்று பிரதிபலிக்கின்றன. மாஸ்கோவில் நடைபெற்ற இந்தியத் திரைப்பட விழாவில் கண்ணுற்ற பல படங்கள் இந்தப் பிரச்சினைக்கு முழுமையாக ஈடுகட்டாவிட்டாலும்கூட, கணிசமான அளவுக்கு அவை உதவி புரிகின்றன என்று கூறலாம்.

இந்தியக் கிராமிய வாழ்வு, நகரங்களின் பேரிரைச்சல், இன்னிசை, ஆடல்பாடல், அனைத்தையும் பிரதிபலிக்கின்றன. பரந்தகன்ற இந்துமா கடலின் நெடிய கரை, கம்பீரமான நதிகள், ஓங்கி வளர்ந்து பூத்துக் குலுங்கும் தருக்கள் இவையாவும் ஐரோப்பியர் கண்களுக்கு விருந்தாகின்றன. இந்தியப் பெண்களின் அழகு ததும்பும் திருமுகங்களும், ஆடைகளும், உண்மை நேயம், கண்ணியம், நட்புறவு ஆகிய மனிதப்பண்புகளும் இத்திரைப்படங்களின் வாயிலாக எழிலும், உணர்வும், பொங்கச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

தாகூர் எழுதிய 'அதிதி' என்ற கதையைத் தழுவிய 'ஒடிப்போனவன்' என்ற வங்காளிப்படத்தின் கதாநாயகனான தாரபாதாவின் தாயும், உடன்பிறந்தோர்களும், கிராமத்தின் நெளிந்தோடும் சிறுபாதைகளும், நீர்க்குடத்தை இடுப்பிலே சுமந்துவரும் பூங்கொடியனைய கன்னிய

ரும், எல்லையிலா நெடுவானமும் ஆகிய இவை யாவும் தாரபாதாவின் நெஞ்சத்தில் இனிய வேய்ங்குழல் நாதமாகக் களிபேருவகையூட்டுகின்றன. நாடோடியாகத் திரிகின்ற இசைநாடக வண்டிகளின் பின்னே தூக்கத்தில் நடப்பவனைப்போல அவன் செல்லும் காட்சியையும், கரிய விழிகளில் களிப்பு மின்னிட அவன் செல்லும் காட்சியையும் பாருங்கள். அவன் அமுத இசையுலகிலே மிதக்கிறான். அவனே இசை வடிவாகிவிட்டான். நல்லன தீயனவற்றை ஆய்ந்தறிய முடியாத நிலையிலே அவனது இதய இசை அவனை ணைத்துள்ளது. நோய்வாய்ப்பட்ட தன் தாயைத் தவிக்கவிட்டு, அவன் வீட்டை விட்டு எங்கெங்கோ ஓடிக்கொண்டிருந்தான் என்பது ஓரளவு வெட்கப்படக்கூடிய செயல்தான். ஆனால் அந்தத் தாய்க்கு மட்டுமேதானா அவன் மகன்? இன்னிசையின் மகன் அவன்; வீட்டை விட்டு வெளியே வரும்படி குறிப்புக்காட்டி எந்த நீண்ட நெடிய உலகம் அவனை அழைத்ததோ, அந்த உலகத்தின் மகன் அவன்! அலைந்து திரியும் ஒவ்வொரு இசைவாணனையும், அவன் யதேச்சையாகவே பின்தொடர்ந்துகொண்டிருந்தான். சந்தையின் பல்வேறுவிதமான நாதங்கள்—நதியின் இன்னிசை, பறவைகளின் கீதம் ஆகியவையெல்லாம் அவனை ஈர்த்தன,

தன் குடும்பத்தினர் மூலம் என்றென்றே குடும்ப கிடைக்க முடியாத சுகபோகங்களை அவனுக்கு அளிக்க செல்வச் சீமான்கள் தயாராயிருந்தனர். திறமைசாலியான அந்த இளைஞனுக்கு உதவிசெய்ய, அவன் மேல் அனுதாபங்கொண்ட ஒரு பெரும் சீமான்கள் கூட்டமே ஆர்வம்கொண்டிருந்த

தது. தம் ஒரேமகளை அவனுக்கு மணம் செய்துகொடுக்கவும் சிலர் முனைந்தனர். ஆனால் நீண்ட நெடிய உலகத்தின் அழைப்பை மீறமுடியாத நிலையில் — தனக்குத் திருமணம் நடக்கும் வேளையில் — வேய்ங் குழலைத் தன் மார்போடு அணைத்தபடி அவன் மீண்டும் ஓடிவிட்டான்! உலக வாழ்வின் கவர்ச்சியனைத்தும் இந்தஇசைக் குழந்தையின்முன் செயலற்றுப்போயின!

‘மலரும் கல்லும்’ என்ற திரைப் படத்தில் வரும் ஷகா என்ற பெயருள்ள உதாசீனம் செய்யப்பட்ட குழந்தை பற்றிய கதை, உருக்கமானது. இந்த உலக மெனும் பூங்காவில் ஒரு மென்மையான மலரொன்று பிறந்திருக்கிறது. காலத்தின் குரூரமான காற்றும், இதயமற்றமுதலாளித்துவ சமுதாயமும் அந்த மலரை உணர்ச்சியற்ற கல்லாக்கி விடுகின்றன. குற்ற உலகின் கைப்பிடிக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்ட ஷகா, தன் மனச்சான்றின் பிடியிலிருந்து தப்பிச்செல்ல முயற்சிக்கும் போது, உண்மையில் மனச்சான்று என்பது எதுவும் மீதமில்லை; நெடுங்காலத்துக்கு முன்னே சமுதாயத்தினால் மிதந்து நசுக்கப்பட்டு விட்டது என்பதை அவன் உணரமுடிகிறது. ஆனால் அவன் வாழ்க்கையில் எதிர்பாராதவிதமாக ஏற்பட்ட சாந்தி என்ற இளம் விதவை, கொள்ளைக்காரனாக இருந்த அவனைத் தன் அன்பாலும், கண்ணீராலும் ஒரு நாணயமான மனிதனாக மாற்றிவிடுகிறாள்.

ராமு காரியட்டின் ‘செம்மீன்’ பல சிறப்புகளுள்ள ஒரு திரைப்படம். படத்தின் டைரக்டர், ஒளிப்பதிவாளர், நடிகர்கள் ஆகியோர் உயிர்ப்புள்ள வண்ணத்திலும் ஆழ்ந்த பேதங்களிலும் வாழ்க்கையைக் காண்கிறார்கள். கடலோரப் பகுதிகளில் வாழும் செம்படவர்களும், செம்படவப் பெண்களும், பல வண்ணச் சட்டைகளும், சேலைகளும் அணிந்து தோன்றுவதைப் பார்க்கும்போது, திரையில் பொது மக்களின் வாழ்வை உயிரோட்டமுடன் பிரதிபலிக்கும் கதையைப் பார்ப்பது போல் தோன்றுகிறது. படங்களின் துடுப்பிசையும், தென்னை மரங்களின் சலசலப்பும், காற்றின் இன்னிசையில் கலக்கின்றன. இசையின்மீறும் விடுபட்ட

கடற்காட்சிகள்\* தரிசனநாத பிம்பங்களாய் நிலைநிறுத்தப்படுகின்றன.

ஒரு இளம் செம்படவப்பெண், மகமதிய வியாபாரியான ஒரு இளம் வாலிபனைக் காதலிக்கிறாள். திருமணமான செம்படவப்பெண் ஒழுக்கம் தவறினால், கடல் தேவதை சீற்றம்கொண்டு அந்தப் பெண்ணின் கணவனை விழுங்கிவிடுவாள் என்பது அவர்களிடையே ஒரு நம்பிக்கை. தகப்பனார் விருப்பப்படி ஒருவனைத் திருமணம் செய்துகொள்கிறாள் இந்த இளம் பெண். இவளது காதலனை அந்த மகமதிய வியாபாரி சோகதீதம் பாடுகிறான். இந்த இளம்பெண்ணின் நடத்தையைச் சந்தேகித்த அந்தக் கிராமத்தார், அவள் கணவன் உயிரிழப்பான் என்கின்றனர். அவளது குடிசையருகிலே சுற்றிக்கொண்டிருந்த தன் பழைய காதலனைச் சந்தித்த அந்தப் பெண், உணர்ச்சிவசப்பட்டு, தன் காதல் அமரத்துவமானது என்று உறுதி கூறுகிறாள். இடி, மின்னல், சூராவளி! இளம் பெண்ணின் கணவன் கடலில் மூழ்கி இறக்கிறான். புயல் அடங்கியபிறகு உயிரிழந்த இளம் காதலர்கள் கடற்கரையில் ஒதுக்கப்படுகின்றனர்.

துவிற்பேரி ஜிந்தகி (நீயே என் வாழ்வு) என்பது இந்தியாவுடன் கோவா மீண்டும் இணையவேண்டி நடந்த தேசிய விடுதலை குறித்த படம் என்று இதன் தயாரிப்பாளர்கள் கூறுகின்றனர். ஆயினும் இதன் நிகழ்ச்சிகளும், கதாபாத்திரங்களும் முழுதும் கற்பனை எனவும், போர்ச்சுகீசியர்களின் விலங்கிவிருந்து கோவாவை விடுவிக் கப் போராடிய விடுதலை வீரர்களுக்கும் திரைப்படத்தில் வரும் கதாபாத்திரங்களுக்கும் இடையே ஒற்றுமைகாண முயல வேண்டாம் என்றும் கதாசிரியர்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றனர்.

இது ஒரு நாணயமான எச்சரிக்கை. தம்மிடையே உள்ள குடும்பப் பிணைப்புக்களைப்பற்றி ஏதுமறியாத ரோக்கி, மோனத்தி என்ற இரு சகோதரர்கள் இதில் பிரதான பாத்திரமாவர். இவர்கள் இருவரும் போர்ச்சுகீசியரால் கொலையுண்ட ஒரு புரட்சிக் கவிஞரின் புதல்வர்கள். இருவரும் இரு தரப்புப் படைகளிலிருந்து போரிடுகின்றனர். ஒருவரை ஒருவர் துரத்துவதும், தப்பித்துக் கொள்ளுவதும், சுடுவதும் இவர்களிடையேயுள்ள கொடும்பகை காரணமாக நடைபெறுகின்றன, அழகு மிக்க ஒரு பெண்ணின் மீது கொண்ட காதலைத் தவிர அவர்கள் வேறு ஏதும் அறியாதவர்கள்.

# வெளியும், காலமும்

## கூண்டி லடைபட்ட

## பிராணிகளின்

## நடத்தை

அனதோலி தோப்ரோவிச்

வெளிப் பரப்பிற்கும், மனிதனது உணர்வுக்கும் நேரடியான தொடர்பு ஒன்று இருக்கத்தான் செய்கிறது.

நீங்கள் வேகமாகக் காரோட்டிக் கொண்டு செல்வதாக வைத்துக்கொள்வோம் நேராகச் செல்லும் ஒரு தெருவில் நீங்கள் ஓட்டிச் செல்லுபோது, வளைந்து செல்லும் தெருவில் செல்வதைக் காட்டிலும் ஓரளவு பாதுகாப்பு உணர்வை நீங்கள் பெறுகிறீர்கள்,

வைத்திய சிகிச்சையில் கூட, அறைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் முறை, அறையில் உள்ள மேஜை, நாற்காலிகளின் அமைப்பு ஒரு அறைக்கும் மற்றொன்றிற்கும் உள்ள தூரம் — ஏன், டாக்டர், நோயாளியைச் சந்தித்து உரையாடும்போது இருவருக்கு முள்ள இடைவெளி அவர்கள் அமர்ந்துள்ள ஸ்தானங்கள் ஆகியவையும் பெருமளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததெனக் கூறப்படுகிறது. உதாரணமாக, டாக்டர் நேருக்குநேர், மிக நெருங்கி அமர்ந்து கொண்டு நோயாளியைக் கேள்விகள் கேட்டால், அது அவரை மனக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்துகிறது. சுற்று வெளித் தொடர்பு, எந்த உயிர்ப் பொருளின் வாழ்விலும் ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

பல சந்தர்ப்பங்களிலும், கூண்டிலடைக்கப்பட்ட பிராணிகள் உணவு உட்கொள்ள மறுத்து மடிகின்றன என்பதைக் காண்கிறோம். எந்த உயிர்ப் பிராணிக்கும்

‘சுய பாதுகாப்புணர்வு’ என்று ஒன்று உண்டு என்பதை நாம் அறிவோம். என்றாலும் அந்த உணர்வையும் மீறி, அப்பிராணி பட்டினி கிடந்து மடிகிறது; வேறு சில பிராணிகள் கூண்டிலடைக்கப்பட்டால், அவை உணவு உட்கொள்ளுகின்றன; பிற வசதிகளையும் அனுபவித்துக்கொள்ளுகின்றன; ஆனால், இனப் பெருக்கம் செய்ய அவை மறுக்கின்றன. ஆண் கொரில்லாக்களின் சுதந்திரத்தைப் பறித்து விட்டால், அவை உடனிருக்கும் பெண் கொரில்லாக்களையும் தனது குட்டிகளையும் கூடக் கொன்று, இறுதியில் தங்களையே சாகடித்துக்கொள்ளுகின்றன. உயிர்வாழ உணர்ச்சி பூர்வமாக மறுக்கும் செயலுக்கு இது தக்க சான்றாகும்.

ஒருகால், அந்த ஆண் கொரில்லா ‘சுதந்திரம்’ என்பது உயிரினுமினிது’ என்று கொள்கையை உடையது போலும். விஞ்ஞான ரீதியாகப் பேசினால், அவை தங்களது ‘பிரதேச உணர்வு’ அல்லது ‘சுற்று வெளி உணர்வு’ பாதிப்பினால் அவ்விதம் நடந்து கொள்ளுகின்றன.

பிராணிகளைப் பொறுத்தவரை, “சுதந்திரம்” என்றால், அவை நினைத்த இடத்திற்குச் செல்வதற்கான “சுதந்திரம்” என்பது பொருளல்ல. அவற்றின் வாழ்க்கைக்குத் தேவையானதனைத்தும் இருந்தால், அவை சிறிய பிரதேசத்தைக் கொண்டே கூட திருப்தியடைந்து விடுகின்றன. உதாரணமாக, நீர்யானை ஒன்றின்

பிரதேசம் நுனிகளில் சற்றுக் கூர்மையான ஒரு முட்டை வடிவத்தை ஒத்தது. அதில் ஒரு நுனிப்பிரதேசம், ஏதேனும் ஒரு ஆற்றில் அல்லது நீர் நிலையில் முடிவடைய வேண்டும். அந்தக் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தினுள் அது வாழ்ந்து கொள்வதே.

வடபிரதேசக் காடாகிய தைகாவின் எஜமானன் என்று கரடியைக் கூறுவதற்கும் ஒரு காரணம் உண்டு. ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தினுள் நுழையும் கரடி, அப்பிரதேசத்திலுள்ள மரங்களிலும், பாறைகளிலும், தனது முதுகைத் தேய்த்து, அவற்றில் மழமழப்பான சில அடையாளங்களும் தோய்க்கிறது. புதிதாக அப்பிரதேசத்தினுள் நுழையும் ஒரு கரடி, இதைக்கண்டு அசிரத்தையாக இருந்து விட்டால். நிச்சயமாக அது ஒரு சண்டையை எதிர்நோக்க வேண்டும். தனது 'வீட்டில்', 'பிராந்தியத்தில்', சுதந்திர வாழ்வு என்பதுதான், அந்தக் கரடியின் உணர்வு.

பிராணிகள் எல்லைகளை வெறுப்பதில்லை; அவைகளுக்கென்று சில எல்லைகள் இருக்க வேண்டும்; அவ்வளவுதான். அவற்றின் பிரதேசம் விரிவடையலாம், அல்லது சுருங்கலாம்; அவ்வாறு சுருங்கும்போதும், அதற்கும் ஒரு வரம்பு உண்டு. அந்த வரம்பையும் மீறி, அதன் பிரதேசம் சுருங்கினால், அப்பிராணி கூண்டிலடைபட்டதைப் போன்ற உணர்வைப் பெறுகிறது. அந்த உணர்வைப் பெற்ற பிராணிக் கு, எல்லாவித வாழ்க்கை வசதிகளையும் அளித்தபோதிலும், அது எதையோ இழந்து விட்டதைப் போன்று ஏங்கி, இறந்து விடுகிறது.

ஒரு பிராணிக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசம் தேவைப்படுவது போன்றே, ஒரு மந்தைக்கும் அல்லது ஒரு கூட்டத்திற்கும் தேவைப்படுகிறது. ஒரு கூட்டத்திலும், ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர்க்குரிய இடம் ஒன்றுண்டு. மக்காகோ' என்ற பிராணிகளின் கும்பலில், முதிர்ச்சியடைந்த ஆண், பிரதேசத்தின் மத்திய பாகத்திலும், அதைச் சுற்றி இளம் பெண்களும், அதற்

கும் வெளியே முதிர்ச்சி அடையா ஆண்களும் உள்ளன.

ஒநாய்கள் கூட்டம் கரூராக ஒரு படிவத்தைப் பின்பற்றுகின்றன. தலைவரிடமிருந்து முன்னதாகச் செல்லும் ஒரு ஒநாய்தனை "திமிருக்கு"ப் பரிகாரமாக, அதன் உயிரையே இழக்க வேண்டி வரலாம். மெய்யான பலம் வாய்ந்த ஒரு தலைவர், அந்தத் 'திமிர்ப் பிராணியை'க் கொல்லவும் தயங்கார்.

இந்த உள்நுணர்வுகள் மனிதனிடத்திலும் உள்ளனவா? ஒரு மிகச் சிறிய அறையில் மனிதன் சௌகரியமாக இருப்பதாக உணர்வதில்லை; அதிலும் ஒரு அலமாரியில் அவனை அடைத்து வைத்தால் கேட்கவே வேண்டாம். அடைபட்ட இடத்தைப் பொறுத்து ஒரு மனிதனுக்குத் தோன்றும் ஒருவித பயத்தை 'கிளாஸ்டிரோ போபியா' என்கிறோம். விண்வெளிக் கலன்களில் செல்லும் விமானிகள், இந்த உணர்வை வெற்றி காண்பதற்காக, விசேஷப் பயிற்சி பெறுகின்றனர். ஒரு மிகப் பெரிய, காலியான அறையில் நீங்கள் இருப்பதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்பொழுதும், உங்களிடம் ஒரு வித அச்சம் தலை தூக்குகிறது: உள ரீதியாக ஆரோக்கிய நிலையிலுள்ள மக்களுக்கும், சில வேளைகளில் அதிக உழைப்பின் பின்னரோ, அல்லது மனக் மனக் கஷ்டங்களின் பின்னரோ, பொது இடங்களைக் குறித்து ஒரு அச்சம் மனதில் தோன்றக் கூடும். அதற்கு "அகோரா போபியா" என்று பெயர், அது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில். சுய பாதுகாப்பு என்ற உணர்வு பிற எல்லாவற்றையும் தகர்த்து, வெற்றி பெறுகிறது.

அளப்பரிய: வலிமை, பலம்' சக்தி ஆகியவை பற்றிய நமது கருத்துக்கள் அநேகமாக, சுற்று வெளிக் கருத்துக்களுடனேயே தொடர்பு கொண்டுள்ளன: மாபெரும்'', "எல்லையற்ற" என்றவவார்த்தைகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

அந்த வார்த்தைகளுக்கும் சுற்று வெளிப் பரப்புக்கும் ஏதோ தொடர்பிருப்பதாகத் தெரிகிறதல்லவா?

விஞ்ஞானப் பிரிவுகள் வளரட்டும்! சுவையான விஷயங்களை நாம் புதிதாகத் தெரிந்து கொள்வோம்.

சுற்றுவெளி பற்றிய நமது கோட்பாடுகளுக்கும், காலம் பற்றிய நமது உணர்வுக்கும் கூட தொடர்பு உண்டு. தனித்து நீண்ட நேரம் விடப்பட்ட ஒரு மனிதனின் 'கால உணர்வு' பாதிக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். 'நேற்று', 'இன்று', 'நேற்றிற்கு முந்திய நாள்' போன்ற பதங்கள் இடம்மாறி உபயோகப்படுத்தப்படலாம். மயக்கம் தெளிந்து எழும் மனிதனோ, அல்லது ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருந்து எழும் மனிதனோ, முதலில் சுற்று முற்றும் பார்க்கிறான்; தன்னையே தொட்டுப் பார்த்துக் கொள்கிறான். பின்னர், நடைபெற்ற அந்தக் கால வெளியில் ஏற்பட்டதைத் தொடர்பு படுத்திக்கொள்ளும் சிந்தனையில் ஈடுபட்ட பின்னர்தான், அவனுக்கு ஒரு முழுமைத் தொடர் உணர்வு ஏற்படுகிறது. இதைக் கொண்டு, ஒரு உள நோயாளியின் செயல், அல்லது கிரியைகளின் களனைவிரிவு படுத்துவதன் மூலம், காலப் பெரு வெளியில் அவனது இருக்கை உணர்வை வலுப்படுத்தலாம் என்று உளவியலாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

யோகிகள், நிஷ்டை பற்றிக் கூறுவதை நீங்கள் செட்டிபடுத்துகிறீர்கள். அதன் அடிப்படையும், கால — சுற்றுவெளி — அம்சத்தையே பொறுத்தது என்று கூறுதல் மிகையாகாது.

வருங்காலத்தில், என்னாவது ஒரு நாள் இயந்திரவியலும், ஒழியியலும், ஜியோமித்ரியும் உளவியலுடன் ஒன்று சேர்ந்து, புதிய தொரு விஞ்ஞானப் பிரிவை உண்டாக்கக்கூடும். அப்பொழுது கலையும், விஞ்ஞானமும் ஒருங்குகூடி புதியதொரு அறிவுத்துறை தோன்றக்கூடும். 'கட்டடக் கலை' என்பது "ஒட்டமில்லா இசையே" என்ற ஜார்ஜ் மன் தத்துவவியலாளரான கதே,



உலக மகாகவிகளில் ஒருவரான புஷ்கின் அவர்களது உருவச் சிலை இது. இன்றும் இக் கவிஞரது இலட்ச இலட்சக் கணக்கான நூல்கள் உலகம் முழுவதும் பல மொழிகளில் விற்பனையாகிக் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

## காலம் பிறக்காதா ?

—முதல்வரை—

காலம் பிறக்காதா? — புதுக்  
காலம் பிறக்காதா?

ஏய்ப்பவர் விழந்திட ஏற்றவர் மேம்பட  
வாய்ப்பு எல்லார்க்குமே வந்து  
அமைந்திடும்

காலம் பிறக்காதா? — புதுக்  
காலம் பிறக்காதா?

ஊக்கமே கொண்டுதாம் ஒன்றி  
யுழைத்திட  
ஆக்கம் நிறைசம் வாழ்க்கை சிறந்திடும்

காலம் பிறக்காதா? — புதுக்  
காலம் பிறக்காதா?

செக்கோசிலவாக்கியாவில் 25 தின  
சரிப் பத்திரிகைகள் வெளியிடப்படுகின்  
றன. அத்துடன், 494 வாரப் பத்திரி  
கைகளும் 233 மாதம் இருமுறை பத்திரி  
கைகளும், 382 மாதப் பத்திரிகைகளும்  
180 ஏனைய சஞ்சிகைகளும் வெளியிடப்  
படுகின்றன.

அ. கனகசூரியர்

உலகில் திரைப்படத் துறையில்,  
முன்னேறிவரு, அதே நாள்களில் செக்  
கோசிலவாக்கியாவும் ஒன்றாகும், இந்  
நாடு, 1966ம் ஆண்டில், திரைப் படத்  
தொழிலின் 6<sup>வது</sup> வருடத்தைப்பூர்த்தி  
செய்து கொண்டது.

1945-ம் ஆண்டில், திரைப் படத்  
தயாரிப்பு, விதிபாக்கம், ஏற்றுமதி இறக்  
குமதி ஆகியன, தேசியமயமாக்கப்பட்டு  
விட்டன. அரசாங்கத்தின் சினிமாக்கள்  
அனைத்தும், தேசிய கமிட்டிகளால் நிர்  
வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

வருடத்தோறும் 40 திரைப்படங்க  
ளுக்கு மேலாகத் தயாரிக்கப்பட்டு வரு  
கின்றன, இவற்றுள், மாணவர்களின்  
கல்விக்கும் உபயோகமான, இரசாய  
னம், வானசாஸ்திரம், தாவர சாஸ்திர  
ம், விலங்கியல் போன்ற பல்வேறு  
பட்ட அம்சங்களை விளங்கும் படங்கள்  
முக்கியமானதாகும்.

சமீப காலங்களில், அதே வெளி  
நாட்டுப் படங்கள் செக்  
கோசிலவாக்கியாவில் திரையிடப்பட்டு  
வருகின்றன அதே வேளையில், செக்  
கோசிலவாக்கியாவில் தயாரிக்கப்படும்  
திரைப்படங்கள், வெளி நாட்டுப் பட  
விழாக்களிலும் திரையிடப்பட்டு பரிசில்  
கிடைப்பெற்றுள்ளன.

அ. கனகசூரியர்

★ புத்தகங்கள்

★ நிகழ்ச்சி நிரல்கள்

★ சிறப்பு மலர்கள்

★ அழைப்பிதழ்கள்

வர்த்தகர்களுக்குத் தேவையான அச்சு வேலைகள் அனைத்தும்  
குறைந்த செலவில் அழகிய முறையில்  
அச்சிடுவதற்கு சிறந்த இடம்

**நாவலர் அச்சுக்கூடம்**

150 நாவலர் வீதி,

: யாழ்ப்பாணம்.

**பி. எஸ். டிஸ்பென்சரி**

**P. S. Dispensary**

யாழ்ப்பாணம் பஸ் நிலையத்தின் எதிரில் உள்ளது.  
டாக்டர் S. சுப்பிரமணியம் (P.S.) அவர்களின்  
சேவையிலிருந்த

**ரீ. கே இராசரத்தினம்**

உங்களுக்குச் சேவைபுரிய முன்வந்துள்ளார்.

பி. எஸ்ஸின் பிரபல தொய்வு நிவாரணமருந்தும்  
சுகல நோய் நிவாரண மருந்துகளும் கிடைக்கும்.

உடன் காயங்கள், திடீர் நோய்கள், ப்ளூஜரம் போன்ற  
காய்ச்சல்கள் விசேடமாகக் கவனிக்கப்படும்

75, மின்சாரநிலைய வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

Prescriptions accurately Dispensed by Registered  
and Experienced Pharmacists.

மரக்கறி விதைகள், பூ விதைகள் வெற்றிலை  
சோடா யானங்களும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்  
**எஸ். பொன்னப்பலம்**  
35, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

**லெக்ஷ்மி பவான்**

உரிமையாளர்: M சோமசுந்தரம்

35 கஸ்தூரியார் வீதி, — யாழ்ப்பாணம்.

எங்களிடம் சுகாதார முறைப்படி தயாரித்த

★ தேநீர், ★ காப்பி, ★ சிற்றுண்டிகள்

எந்தேரமும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

குறித்த நேரத்தில் ஓடருக்கு செய்து கொடுக்கப்படும்

சுத்தமான முறையில்

காலை 10 மணி முதல் இரவு 10 மணி வரைக்கும்

மாமிச போசனம் கிடைக்கும்

இன்றைய ஆசிரவாளர்களுக்கு எங்கள் நன்றி.

